

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก
ในอุตสาหกรรมการผลิตของไทย

นางสาวสร้อยลักษณ์ สายสุรียา

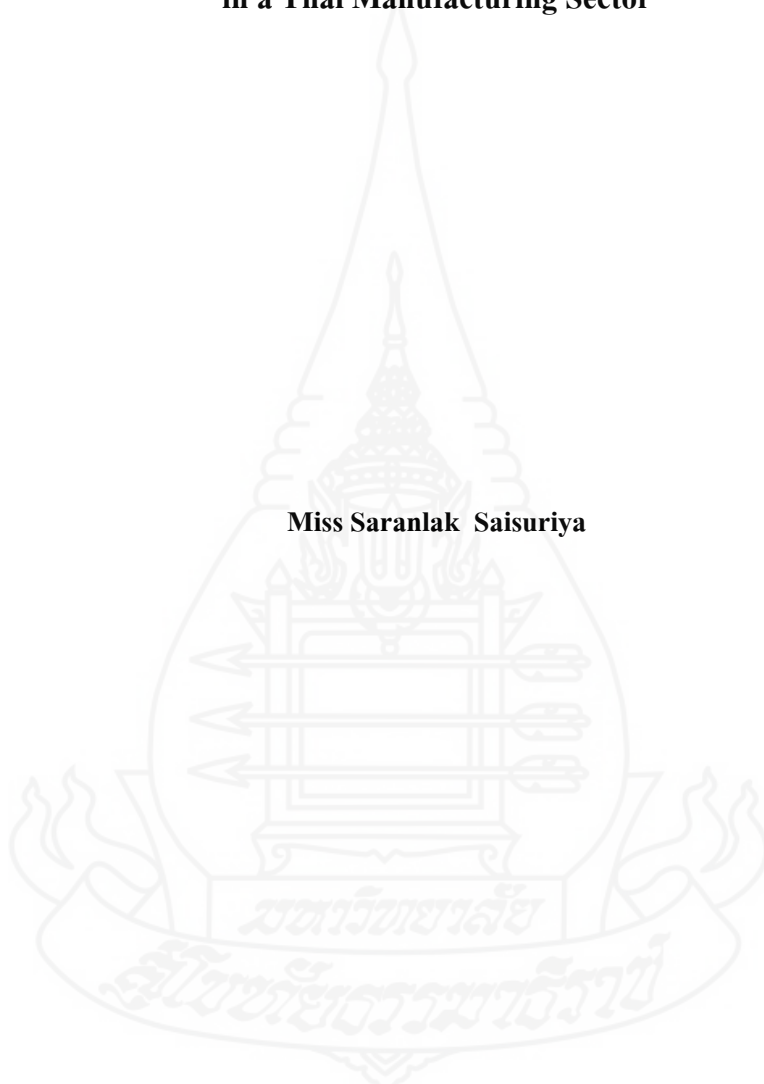

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2555

**Foreign Direct Investment of East Asian Countries
in a Thai Manufacturing Sector**

Miss Saranlak Saisuriya

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics

School of Economic

Sukhothai Thammathirat Open University

2012

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง
ในอุตสาหกรรมการผลิตของไทย

ชื่อและนามสกุล นางสาวสรลัทธ์กัญญา สายสุริยา

แขนงวิชา เศรษฐศาสตร์

สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะขามา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา วนเศรษฐ

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2555

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะขามา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา วนเศรษฐ)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิสุทธิรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอุตสาหกรรมการผลิตของไทย

ผู้วิจัย นางสาวสรลลักษ์ณ์ สายสุริยา รหัสนักศึกษา 2506000310 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะยามา (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิญา วนเศรษฐ
ปีการศึกษา 2555

บทคัดย่อ

การศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะและสภาพการลงทุน 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุน และ 3) วิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของการลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีน และฮ่องกง

การศึกษานี้ ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงพรรณนา โดยใช้ข้อมูลทศวรรษลักษณะอนุกรมเวลาเป็นรายปีและรายไตรมาส ในช่วงปี 2536-2553 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ร้อยละและการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า 1) การลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม โดยประเทศญี่ปุ่นลงทุนมากที่สุดในอุตสาหกรรมเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ฮ่องกงลงทุนในอุตสาหกรรมเบา ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก โครงการส่วนใหญ่ทุนผลิตเพื่อส่งออก และส่วนมากจัดตั้งโครงการในเขตจังหวัดชลบุรี ระยองและพระนครศรีอยุธยา 2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนในประเทศไทยของประเทศไทย ได้แก่ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมผลิตและระดับการเปิดเสรีของประเทศไทยที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.01 กรณีประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลี ได้แก่ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 กรณีสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 และกรณีฮ่องกง ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 0.05 และ 3) การลงทุนของประเทศไทยตะวันออกเฉียงใต้ในอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวก และมีระดับการใช้ปัจจัยแรงงานอย่างเข้มข้น โดยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีมีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกงมีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดในอุตสาหกรรมเบา

คำสำคัญ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ กลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมเบา ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย

Thesis title: Foreign Direct Investment of East Asian Countries in a Thai Manufacturing Sector

Researcher: Miss Saranlak Saisuriya ; **ID:**2506000310; **Degree;** Master of Economics

Thesis advisors: (1) Dr. Manoon Toyama, Associate Professor; (2) Dr. Apinya Wanaset, Assistant Professor;

Academic year: 2012

Abstract

The objectives of this study were to: 1) examine the characteristics and situations of the investment; 2) study the factors affecting investment; and 3) analyze the economic impact of East Asian Countries' investment in the manufacturing sector in Thailand, comprising Japan, Taiwan, Republic of Korea, People's Republic of China, and Hong Kong.

This research employed both quantitative and descriptive analysis methods by using both annual and quarterly time-series data during 1993 to 2011. Statistics used in the analysis were percentage and an Ordinary Least Square (OLS) regression method.

The results of the study were as follows. 1) Foreign direct investment of East Asian Countries were different in each sub-manufacturing sector: Japan invested mainly in the machinery and transport equipment sectors; Taiwan and Republic of Korea mainly invested in the electronic and electrical appliance sectors; People's Republic of China mainly focused on the processing agricultural and chemical products, paper and plastic sectors; and Hong Kong mostly invested in a light industry. The investment projects of these countries mainly aimed to produce for export purpose and located in Chonburi, Rayong and Ayutthaya provinces respectively. 2) The factors significantly affecting investment for Japan were the value of manufacturing products exported and the degree of Thailand's openness, at the level of 0.01; and those for People's Republic of China were the Thailand's gross domestic product and a minimum wage level, at the level of 0.05. The factor significantly affecting investment for Taiwan and Republic of Korea was the minimum wage, at the level of 0.05; and that for Hong Kong was Thailand's gross domestic product, at the level of 0.05. 3) Foreign direct investment of East Asian Countries revealed a positive impact on the balance of Capital and Finance Account, and a high level in a labor intensive industry. Japan, Taiwan and Republic of Korea employed the highest number of Thai workers in the electronic and electrical devices and metal products, and machinery for transportation sectors. China and Hong Kong hired the highest Thai workers in light industries.

Keywords: Foreign direct investment, East Asian Countries, Manufacturing, Light Industry,

Capital and Finance Account

กิตติกรรมประกาศ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. มนูญ โต้ะยามา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิญญา วนเศรษฐ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำและเสนอแนะแนวทางในการศึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่งสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงต่อ รองศาสตราจารย์ ดร. อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยม ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่แนะนำและแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสมบูรณ์

สรลลัทภษณ์ สายสุริยา

ตุลาคม 2555

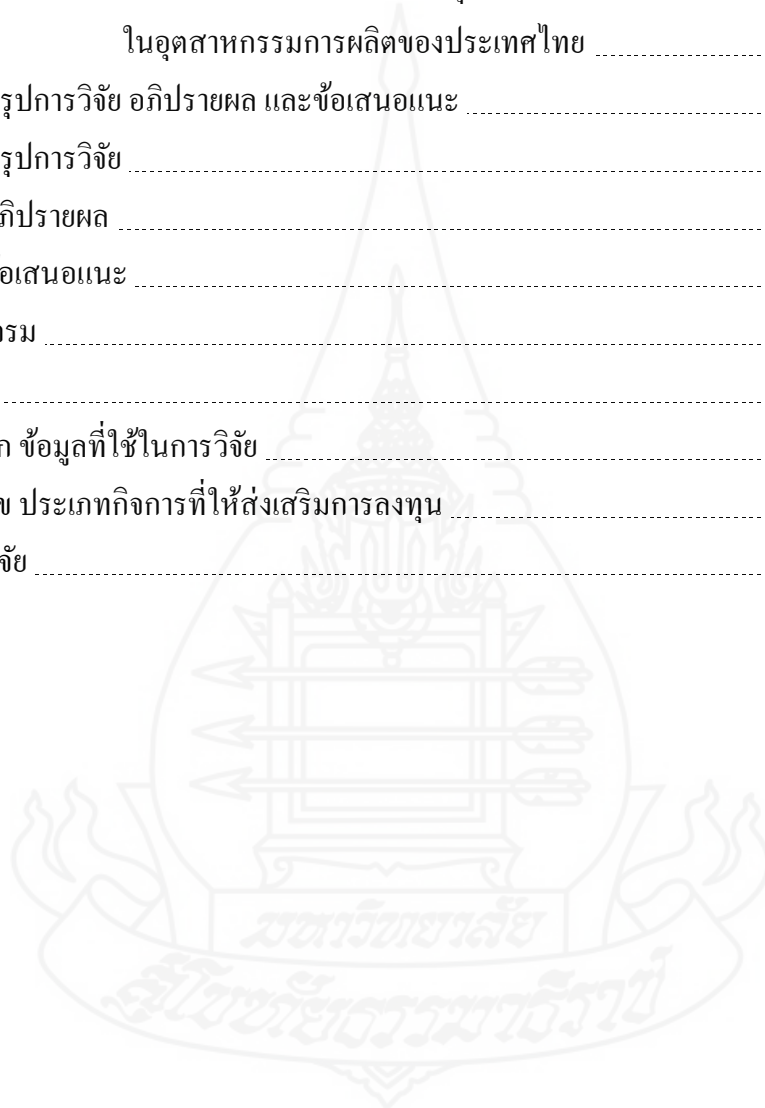

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดการวิจัย	10
สมมติฐานการวิจัย	11
นิยามคำศัพท์เฉพาะ	13
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	14
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	15
ความหมาย ประเภทและวิธีการลงทุน	15
ทฤษฎี และแนวความคิด	17
การศึกษาที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ส่วนที่หนึ่ง สภาพและลักษณะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออกเฉียง ในประเทศไทย	43
ส่วนที่สอง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออกเฉียง ในประเทศไทย	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่สาม การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย	77
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	100
สรุปการวิจัย	100
อภิปรายผล	104
ข้อเสนอแนะ	110
บรรณานุกรม	112
ภาคผนวก	116
ก ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย	117
ข ประเภทกิจการที่ให้ส่งเสริมการลงทุน	147
ประวัติผู้วิจัย	155

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1.1	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาปีฐาน (พ.ศ. 2531) อัตราการเจริญเติบโต ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมการผลิต และสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ระหว่างปี 2531-2553	2
ตารางที่ 1.2	เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ 20 อันดับแรกของประเทศไทย จำแนกรายประเทศ ระหว่างปี 2531-2553	5
ตารางที่ 1.3	มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ระหว่างปี 2538-2553	7
ตารางที่ 2.1	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI จากรายงานการศึกษาของ Sun, Tong and Yu (2002)	26
ตารางที่ 2.2	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI จากรายงานการศึกษาของ Binh and Haughton	28
ตารางที่ 2.3	การจัดแบ่ง Sector ของ FDI ในการศึกษาของ Ho	29
ตารางที่ 4.1	สถิติจากการคำนวณ โดยวิธี ADF และ PP Test	62
ตารางที่ 4.2	ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย	64
ตารางที่ 4.3	ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย	67
ตารางที่ 4.4	ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย	69
ตารางที่ 4.5	ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย	71
ตารางที่ 4.6	ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า	
ตารางที่ 4.7	สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย.....	76
ตารางที่ 4.8	จำนวนแรงงานไทยที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยที่ได้รับสิทธิประโยชน์จาก สำนักงานคณะกรรมการลงทุนการลงทุนระหว่างปี 2536-2553.....	78
ตารางที่ 4.9	การจ้างแรงงานไทยที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ แยกรายสาขาอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทยระหว่างปี 2536-2553.....	80
ตารางที่ 4.10	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้าย เงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553	84
ตารางที่ 4.11	มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของประเทศไทย จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2536-2553	85
ตารางที่ 4.12	สัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิใน อุตสาหกรรมการผลิต เปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินของประเทศไทย ปี 2536-2553	87
ตารางที่ 4.13	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้าย เงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553	89
ตารางที่ 4.14	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้าย เงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวัน ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553.....	91
ตารางที่ 4.15	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้าย เงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลี ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553.....	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.16	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้าย เงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐ ประชาชนจีนในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553	95
ตารางที่ 4.17	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้าย เงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกง ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553	97
ตารางที่ 4.18	สรุปผลกระทบอันเกิดจากการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยปี 2536-2553	98

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กราฟแสดงมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ ของประเทศไทย ในปี 2513-2553	3
ภาพที่ 1.2 แสดงสัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าแยกตามประเภทธุรกิจ ระหว่างปี 2531-2553	4
ภาพที่ 1.3 กราฟแสดงมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย ในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในปี 2536-2553	6
ภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย	10
ภาพที่ 4.1 มูลค่าเงินลงทุน โดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรม การผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ ระหว่างปี 2536-2553	44
ภาพที่ 4.2 ร้อยละของจำนวน โครงการลงทุน โดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน จำแนกตามรายสาขาอุตสาหกรรม ระหว่างปี 2536-2553	45
ภาพที่ 4.3 ร้อยละของมูลค่าการลงทุน โดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน จำแนกตามรายสาขาอุตสาหกรรม ระหว่างปี 2536-2553	46
ภาพที่ 4.4 สัดส่วนการจ้างแรงงานต่อมูลค่าเงินลงทุนของการลงทุน โดยตรง จากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ระหว่างปี 2536-2553	81

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลังการร่วมมือกันของกลุ่ม G-7 ภายใต้ข้อตกลง Plaza Accord ในปี 2528 และ Louvre Accord ในปี 2530 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และโครงสร้างการค้าระหว่างประเทศครั้งใหญ่ ประเทศที่ได้รับผลกระทบเช่นญี่ปุ่นพยายามหาทางลดต้นทุนการผลิตลง โดยการโยกย้ายโรงงานไปผลิตสินค้าในต่างประเทศที่มีต้นทุนการผลิตถูกกว่า แทน และนับตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา ต่างชาติได้พากันเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเป็นอันมาก ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนผลิตสินค้าจากนักลงทุนในแถบเอเชีย นำโดยญี่ปุ่น ใต้หวัน ฮองกงและสิงคโปร์ ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย (บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 2534)

จากผลของการลงทุนจากต่างประเทศและการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในช่วงต่างๆ ที่ผ่านมา ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการผลิต เมื่อพิจารณาจากสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ของประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2531-2553 พบว่าในปี 2531 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมีอัตราการเติบโตสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 13.2 โดยในปี 2540 และ 2541 มีอัตราการลดจ้อยละ 1.4 และ 10.5 ตามลำดับ เนื่องจากเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ และตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา มีมูลค่าเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 4.9 ต่อปี ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ในช่วงปี 2531-2553 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ยกเว้นในปี 2541 มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมการผลิตลดลงเหลือ 923,602 ล้านบาท) จาก 403,034 ล้านบาท ในปี 2531 เป็นมูลค่า 1,873,170 ล้านบาท ในปี 2553 โดยมีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เฉลี่ยร้อยละ 34.5 ต่อปี จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเป็นส่วนสำคัญต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย (แสดงในตารางที่ 1.1)

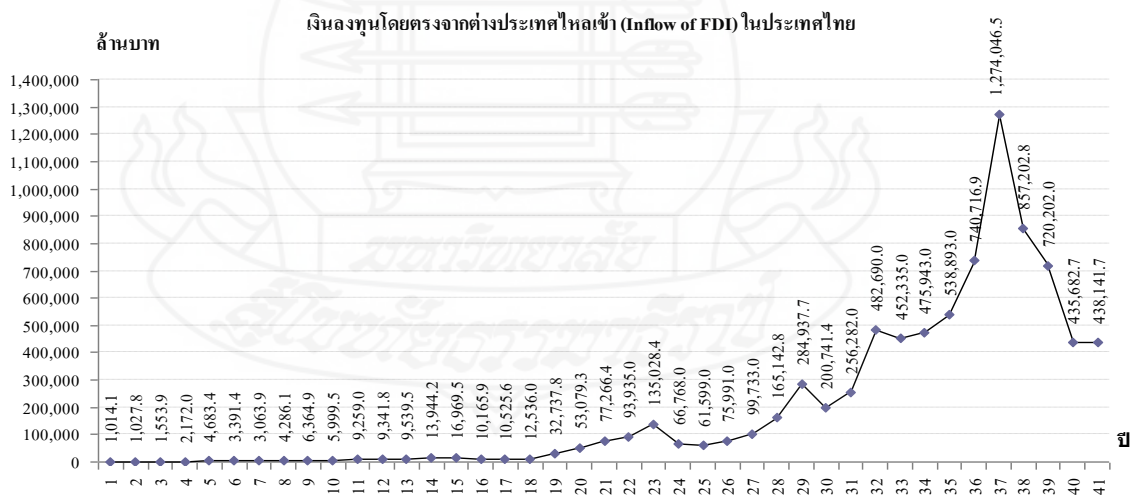
ตารางที่ 1.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ณ ราคาปีฐาน (ปี 2531) อัตราการเจริญเติบโต
 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรมการผลิต และสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวม
 ภาคอุตสาหกรรมผลิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ระหว่างปี 2531- 2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี	GDP ณ ราคาปีฐาน ปี 2531	อัตราการเจริญเติบโต ของ GDP (ร้อยละ)	GDP of Manufacturing ณ ราคาปีฐาน ปี 2531	GDP of Manufacturing/GDP (ร้อยละ)
2531	1,559,804	-	403,034	25.84
2532	1,749,952	12.19	467,632	26.72
2533	1,945,372	11.17	540,932	27.81
2534	2,111,862	8.56	604,337	28.62
2535	2,282,572	8.08	672,636	29.47
2536	2,470,908	8.25	781,865	31.64
2537	2,692,973	8.99	856,547	31.81
2538	2,941,736	9.24	958,374	32.58
2539	3,115,338	5.90	1,021,419	32.79
2540	3,072,615	-1.37	1,036,152	33.72
2541	2,749,684	-10.51	923,602	33.59
2542	2,871,980	4.45	1,033,431	35.98
2543	3,008,401	4.75	1,096,168	36.44
2544	3,073,601	2.17	1,111,457	36.16
2545	3,237,042	5.32	1,190,807	36.79
2546	3,468,166	7.14	1,318,279	38.01
2547	3,688,189	6.34	1,426,338	38.67
2548	3,858,019	4.60	1,499,882	38.88
2549	4,054,504	5.09	1,588,105	39.17
2550	4,259,026	5.04	1,686,372	39.59
2551	4,364,833	2.48	1,751,411	40.12
2552	4,263,139	-2.33	1,645,015	38.59
2553	4,596,112	7.81	1,873,170	40.76

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กันยายน 2554)

จากสถิติของธนาคารแห่งประเทศไทย เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow of Foreign Direct Investment) มีปริมาณเพิ่มขึ้นมากในช่วงหลังของทศวรรษ 1980 โดยในปี 2526-2530 มีเงินลงทุนไหลเข้าเฉลี่ยปีละ 12,800 ล้านบาท และในปี 2531 มีปริมาณเงินลงทุนไหลเข้าถึง 32,737.8 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี 2530 กว่าเท่าตัว หลังจากนั้นปริมาณเงินลงทุนไหลเข้ายังคงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเปิดเสรีด้านการเงินของไทยในปี 2536 ทั้งนี้ ในปี 2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจหากแต่มีปริมาณเงินลงทุนไหลเข้าถึง 165,142.8 ล้านบาท และเป็น 284,937.7 ล้านบาทในปี 2541 สาเหตุหลักมาจากการลงทุนในภาคธุรกิจการเงิน การธนาคาร และสาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่บริษัทต่างชาติเข้ามาซื้อกิจการทั้งบริษัทที่เป็นการร่วมลงทุน หรือบริษัทของไทยที่ประสบภาวะขาดแคลนเงินทุน หรือมีภาระหนี้สินที่เพิ่มขึ้นจากการลดค่าเงินบาทและภาวะดอกเบี้ยที่สูงทำให้ต้องตกอยู่ในภาวะ NPL (Non Performing Loan) ซึ่งจำเป็นต้องขายกิจการในที่สุด¹ ทั้งนี้ ในปี 2549 เงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้ามีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากเป็น 1,274,046.5 ล้านบาท เพิ่มจากปี 2548 กว่า 4 แสนล้านบาท เนื่องจากมีเงินทุนจากต่างชาติเข้ามาซื้อหุ้นในกิจการขนาดใหญ่ของไทย และในปี 2550-2552 เงินลงทุนไหลเข้าปรับตัวลดลงเป็น 857,202.8 ล้านบาท 720,202.0 ล้านบาท และ 435,682.7 ล้านบาท ตามลำดับ เนื่องจากวิกฤตสินเชื่ออัยคุณภาพจากประเทศสหรัฐอเมริกาและปัจจัยความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม เงินลงทุนไหลเข้าปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยเป็น 438,141.7 ล้านบาท ในปี 2553 (แสดงในภาพที่ 1.1)

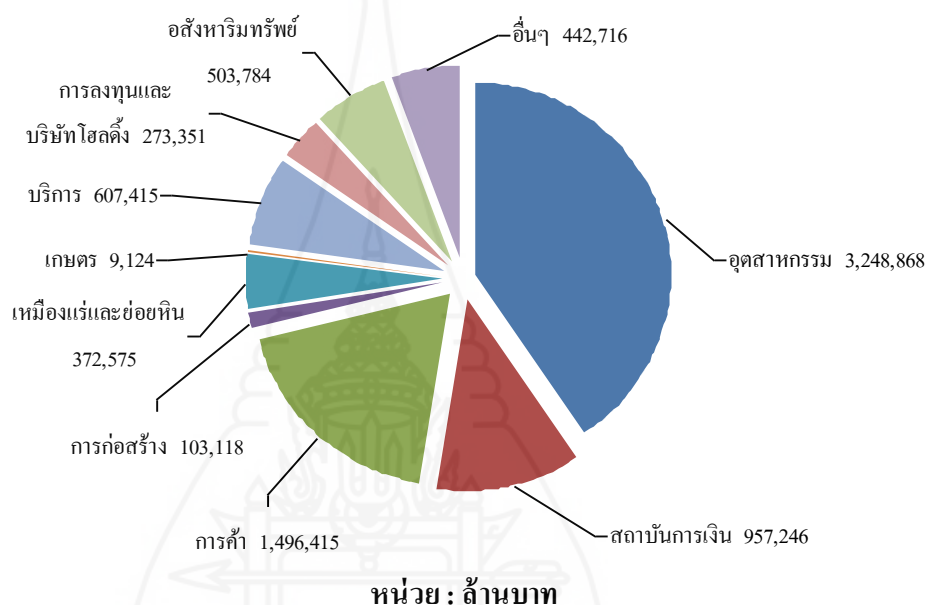

ภาพที่ 1.1 กราฟแสดงมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของประเทศไทย
ในปี 2513-2553

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (กันยายน 2554)

¹ รายงานภาวะทางสังคม ประจำปี 2546, คณะทำงานภาวะทางสังคม สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาถึงปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า จำแนกตามประเภทธุรกิจ ตั้งแต่ปี 2531-2553 แล้วพบว่า เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในธุรกิจอุตสาหกรรมมีสัดส่วนสูงกว่าประเภทธุรกิจอื่นๆ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 40.5 ของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าทั้งหมดของประเทศไทย รองลงมา คือ ภาคการค้าและสถาบันการเงิน โดยคิดเป็นร้อยละ 18.7 และ 11.9 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 1.2) จะเห็นได้ว่าการไหลเข้าของเงินลงทุนจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการลงทุนของต่างชาติในประเทศไทย

ภาพที่ 1.2 แสดงสัดส่วนเงินลงทุนจากต่างประเทศไหลเข้าแยกตามประเภทธุรกิจ ระหว่างปี 2531-2553

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (กันยายน 2554)

หากพิจารณามูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิจำแนกตามรายประเทศ ตั้งแต่ปี 2531-2553 แล้วพบว่า ต่างชาติที่มีเงินลงทุนในประเทศไทยมากที่สุดคือ ประเทศญี่ปุ่น รองลงมาคือ สิงคโปร์และสหรัฐอเมริกา โดยมีปริมาณเงินลงทุนสุทธิจำนวน 1,172,237.29 ล้านบาท 624,704.04 ล้านบาท และ 306,568.34 ล้านบาท ตามลำดับ และหากพิจารณาประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออก (East Asian Countries) ซึ่งประกอบด้วยประเทศญี่ปุ่น (Japan) สาธารณรัฐเกาหลี² (Republic of Korea) สาธารณรัฐจีนหรือไต้หวัน (Republic of China) สาธารณรัฐ

² ในงานศึกษาและบทความที่เกี่ยวข้องเรียกกันทั่วไปว่า เกาหลีใต้

ประชาชนจีน (People's Republic of China : PRC) และเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China : Hong Kong SAR) พบว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นนักลงทุนต่างชาติที่มีเงินลงทุนมากที่สุดคิดเป็นอันดับหนึ่งของ

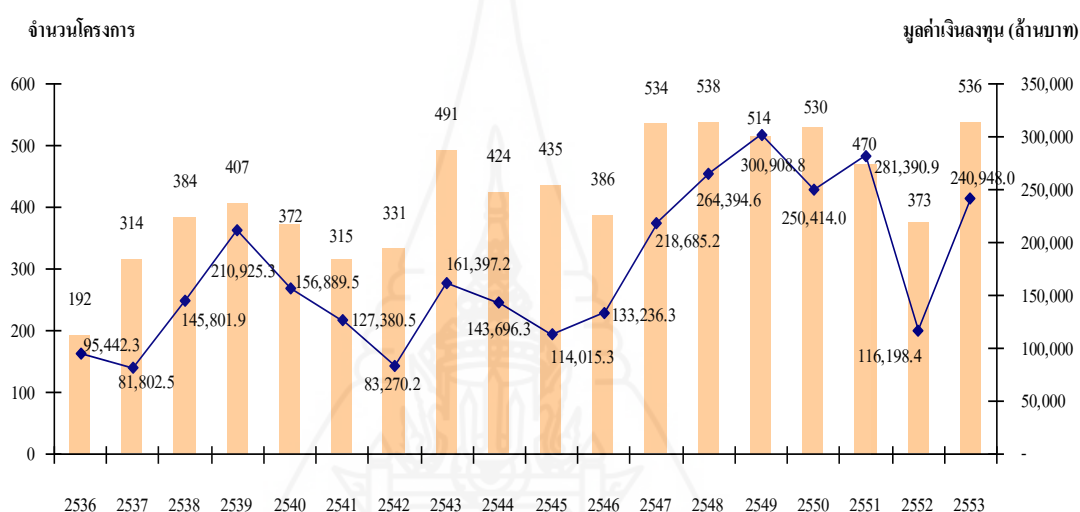
ตารางที่ 1.2 เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ 20 อันดับแรกของประเทศไทย
จำแนกรายประเทศ ระหว่างปี 2531-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

อันดับ	ประเทศ	มูลค่าเงินลงทุนสุทธิ
1	ญี่ปุ่น	1,138,158.49
2	สิงคโปร์	617,249.63
3	สหรัฐอเมริกา	290,571.07
4	ฮ่องกง	205,834.01
5	สหราชอาณาจักร	99,611.68
6	สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	77,311.52
7	เนเธอร์แลนด์	73,371.71
8	ไต้หวัน	68,977.43
9	สวีตเซอร์แลนด์	67,501.41
10	ฝรั่งเศส	40,759.30
11	สาธารณรัฐเกาหลี	31,032.27
12	มาเลเซีย	30,157.96
13	ออสเตรเลีย	24,324.96
14	สวีเดน	18,327.62
15	เดนมาร์ก	13,980.02
16	เบลเยียม	13,741.27
17	ฟิลิปปินส์	9,919.32
18	สเปน	9,637.99
19	สาธารณรัฐประชาชนจีน	8,268.99
20	ลักเซมเบิร์ก	6,474.23

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (กันยายน 2554)

ประเทศไทย ส่วนฮ่องกงและไต้หวันติดอันดับที่ 4 และ 8 โดยมีปริมาณเงินลงทุนสุทธิจำนวน 219,809.07 ล้านบาท และ 69,777.11 ล้านบาท ตามลำดับ สำหรับสาธารณรัฐเกาหลี และสาธารณรัฐประชาชนจีนอยู่ในอันดับที่ 11 และ 19 ซึ่งมีมูลค่าเงินลงทุนสุทธิ 35,449.09 ล้านบาท และ 10,892.44 ล้านบาท ตามลำดับ หากพิจารณาถึงมูลค่าเงินลงทุนสุทธิรวมจากกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คิดเป็นร้อยละ 44.8 ของมูลค่าเงินลงทุนจากต่างประเทศสุทธิในประเทศไทย นับว่าเป็นนักลงทุนต่างชาติกลุ่มสำคัญที่เข้ามาลงทุนในช่วง 23 ปีที่ผ่านมา (แสดงในตารางที่ 1.2)

ภาพที่ 1.3 กราฟแสดงมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย
ในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ ในปี 2536-2553

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(กันยายน 2554)

จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2536-2553 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตมีโครงการได้รับสิทธิประโยชน์เฉลี่ย 419 โครงการต่อปี โดยในปี 2536 มีระดับโครงการจากต่างชาติได้รับสิทธิประโยชน์น้อยที่สุดเพียง 192 โครงการ และในปี 2548 มีโครงการจากต่างชาติได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดจำนวน 538 โครงการ ส่วนในด้านของมูลค่าเงินลงทุน โดยเฉลี่ยมีการลงทุนอยู่ที่ 173,711 ล้านบาทต่อปี ซึ่งพบว่ามีระดับการลงทุนต่ำสุดที่มูลค่า 81,802.5 ล้านบาท ในปี 2537 และมีระดับการลงทุนสูงสุดมูลค่า 300,908.8 ล้านบาท ในปี 2549 (แสดงในภาพที่ 1.3)

ตารางที่ 1.3 มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระหว่างปี 2531-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

พ.ศ.	ประเทศ				
	ญี่ปุ่น	สาธารณรัฐเกาหลี	ไต้หวัน	ฮ่องกง	จีน
2531	35,684.6	678.9	7,987.6	4,465.8	1,221.8
2532	92,024.3	1,132.8	8,047.8	2,594.3	1,085.7
2533	38,344.1	1,737.4	9,043.3	12,787.5	1,289.2
2534	34,430.7	4,929.1	4,245.6	5,359.2	745.0
2535	24,695.6	10,040.9	13,454.1	59,552.3	1,528.9
2536	23,349.7	587.0	1,754.9	1,000.4	1,271.5
2537	46,485.9	178.1	9,461.5	1,197.4	852.0
2538	79,006.4	780.8	7,446.9	2,170.8	1,896.2
2539	137,164.5	2,633.8	14,216.9	691.0	226.5
2540	71,981.2	8,067.6	29,128.7	724.6	422.3
2541	86,060.5	1,898.5	6,682.3	1,372.1	1,330.2
2542	26,473.9	558.6	7,547.9	1,501.1	185.8
2543	73,521.8	841.5	11,460.4	1701.9	691.9
2544	49,708.5	2,131.0	5,781.4	2,954.1	4,073.8
2545	66,154.0	2,990.5	2,634.7	1,,823.8	4,566.1
2546	80,082.8	1,751.8	12,977.3	2,400.7	592.2
2547	105,016.9	7,141.7	9,428.7	6,820.7	2,373.4
2548	166,733.9	1,580.9	5,671.3	9,696.6	1,331.4
2549	89,902.7	3,358.6	18,653.9	3,632.1	1,688.6
2550	129,620.9	5,054.0	9,123.6	4,375.6	2,540.6
2551	128,164.3	2,895.2	5,762.0	1,999.2	2,810.7
2552	70,160.5	11,351.2	3,753.1	1,621.2	6,710.2
2553	110,709.5	3,352.3	7,103.9	10,270.8	5,308.2

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

จากตารางที่ 1.3 มีโครงการจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับสิทธิประโยชน์การลงทุนมูลค่ารวม 2,236,148.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 47.7 ของมูลค่าการลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ที่มีมูลค่ารวม 4,689,071.8 ล้านบาท โดยเป็นเงินลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นจำนวน 1,762,477.4 ล้านบาท สาธารณรัฐเกาหลี 75,945.3 ล้านบาท ไต้หวัน 211,368.2 ล้านบาทฮ่องกง 240,713.3 ล้านบาท และสาธารณรัฐประชาชนจีน 44,742.3 ล้านบาท ผลของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ดังกล่าวนอกจากจะสร้างรายได้เข้าประเทศแล้ว ยังก่อให้เกิดการจ้างงานภายในประเทศมากกว่า 1.7 ล้านคน

ในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของภูมิภาคต่างๆ มีการแข่งขันกันดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศที่รุนแรงมากขึ้นของประเทศในแถบเอเชีย เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีนและเวียดนาม ซึ่งประเทศไทยควรรักษากลุ่มนักลงทุนเดิมที่มีระดับความสำคัญในภาคอุตสาหกรรมให้คงฐานการผลิตไว้ โดยเฉพาะกลุ่มนักลงทุนจากประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ ประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ที่วางรากฐานการผลิตในประเทศไทยไว้หลากหลายอุตสาหกรรม ทั้งนี้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) รัฐได้กำหนดยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยมีแผนพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิต ในการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศ การส่งเสริมการลงทุน และสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน หนึ่งในแนวทางการพัฒนาดังกล่าว คือ การผลักดันความร่วมมือของประเทศไทยในภูมิภาคให้มีความก้าวหน้าในการก้าวไปสู่ประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (East Asian Community) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ Economic Community, Social Community and Security Community โดยการขยายความร่วมมือในกลุ่มสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) และ ASEAN+3(กลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ และ 3 ประเทศนอกอาเซียน ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี) รวมทั้งผลักดันการดำเนินการในเรื่องตลาดพันธบัตรเอเชียให้สามารถปฏิบัติได้จริง เพื่อใช้เป็นแหล่งเงินทุนสำรองแหล่งสุดท้าย

ดังนั้น การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจทำการศึกษา เพราะมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการรวบรวมมา พบว่ายังไม่มีการศึกษาใดทำการศึกษาเรื่องนี้ ดังนั้น การศึกษาถึงโครงสร้างการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีส่วนสำคัญยิ่งที่จะทำให้ทราบว่าการลงทุนดังกล่าวมีผลต่อการ

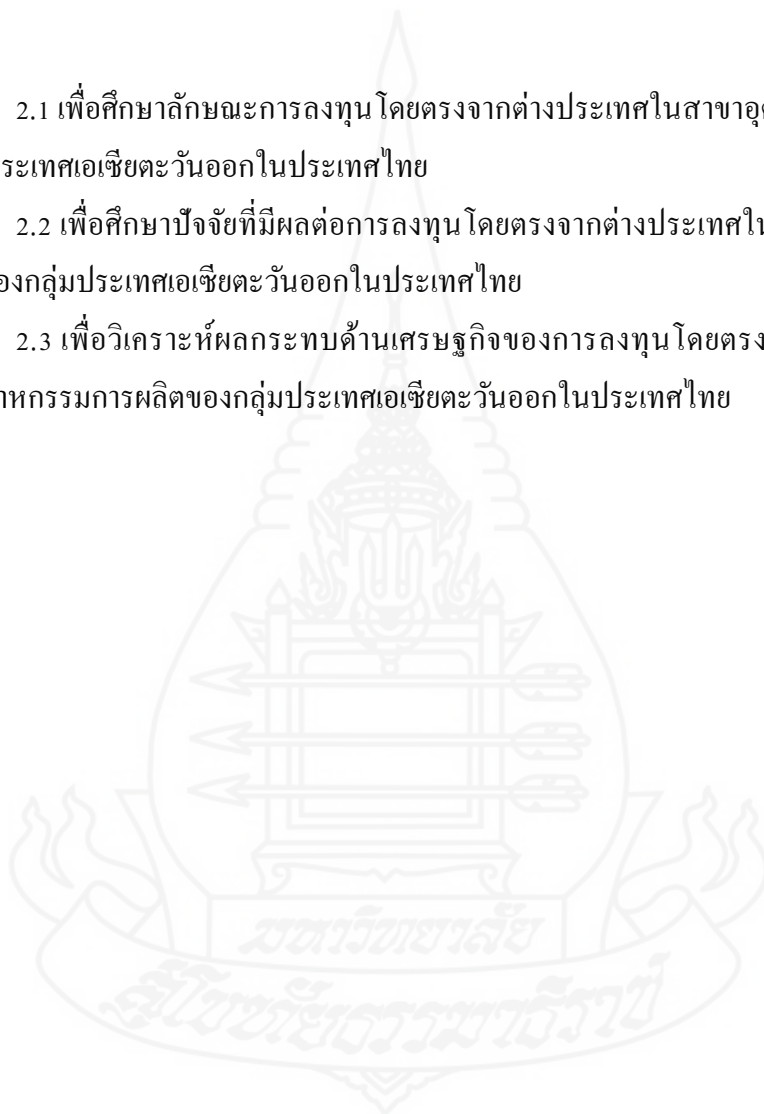
เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทยเพียงใด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับนโยบายและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้เกิดความเหมาะสมต่อการดึงดูดนักลงทุนต่างชาติให้ตั้งฐานการผลิตไว้และชักจูงให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

2.3 เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวทางในการศึกษาครั้งนี้ อาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศในวัฏจักรของผลผลิตของเวอร์นอน และทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของคันทันนิ่ง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา และวิเคราะห์สถิติเชิงเปรียบเทียบ เพื่อศึกษาถึงลักษณะและสภาพการลงทุน และผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และใช้วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนด้วยวิธีทางเศรษฐมิติ Ordinary Least Squares (OLS)

4. สมมติฐานการวิจัย

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่ได้ทำการรวบรวมมานั้น สามารถกำหนดปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุน คือ ปัจจัยทางการตลาด ปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายและปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจไว้ดังนี้

4.1 ผลกระทบมวลรวมในประเทศ (GDP)

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าในประเทศธุรกิจอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการของตลาดหรือขนาดของตลาดภายในประเทศ เมื่อความต้องการของตลาดหรือขนาดของตลาดมีขนาดใหญ่ขึ้น จะดึงดูดให้การลงทุนจากต่างประเทศเข้ามามีมูลค่ามากขึ้น การศึกษาครั้งนี้เลือกผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศมาเป็นตัวแปรในการสะท้อนถึงขนาดของตลาด

4.2 มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม (Export of Industrial Products)

มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยทางการตลาด มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อมูลค่าเงินลงทุนจากต่างประเทศ กล่าวคือ ถ้ามูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสูงขึ้น แสดงว่าประเทศไทยมีความสามารถในการส่งออก ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ส่งผลให้มูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศสูงขึ้นด้วย

4.3 อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ (Minimum Wage)

ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อวัน โดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดที่มีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุด 5 อันดับแรกของโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คือ พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง เป็นตัวแปรที่ใช้ในการสะท้อนถึงต้นทุนของแรงงาน โดยต้นทุนของแรงงานมีความสัมพันธ์กับปริมาณการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต และมีทิศทางของความสัมพันธ์ที่เป็นลบ ซึ่งในการดำเนินธุรกิจ ต้นทุนทางด้านแรงงานนับว่าเป็นปัจจัยด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สำคัญต่อการตัดสินใจ หากมีต้นทุนสูงจะส่งผลให้มูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศลดลง

4.4 อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย (Real Effective Exchange Rate)

อัตราแลกเปลี่ยนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ามาลงทุนของบริษัทข้ามชาติ เป็นตัวแปรที่สะท้อนถึงปัจจัยด้านต้นทุนค่าใช้จ่าย หากอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเพิ่มขึ้น แสดงว่าค่าเงินบาทเมื่อเทียบกับเงินสกุลอื่นลดลงจะมีผลทำให้เงินทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะการที่เงินตราต่างประเทศมีค่าสูงขึ้นจะทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าของประเทศนั้นเพิ่มขึ้น จึงจำเป็นต้องย้ายการผลิตไปลงทุนในประเทศอื่นแทน

4.5 ระดับการเปิดของประเทศ (Degree of Openness)

นโยบายการเปิดเสรีด้านการค้า การลงทุนของประเทศผู้รับทุนจะส่งผลต่อการดึงดูดให้การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ในการศึกษาครั้งนี้เลือกใช้สัดส่วนระหว่างผลรวมของมูลค่าการนำเข้าและมูลค่าการส่งออกต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Total Amount Import and Export /GDP) เพื่อเป็นตัวแปรสะท้อนถึงระดับการเปิดเสรีซึ่งเป็นปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจต่อนักลงทุนต่างชาติของประเทศไทย ระดับของการเปิดประเทศที่มากขึ้นจะส่งผลให้มูลค่าการลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น

5. ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

5.1 ศึกษาถึงลักษณะและสภาพการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกงในประเทศไทย ในด้านของปริมาณเงินลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม สัดส่วนการถือหุ้น การผลิต(ส่งออก/จำหน่ายในประเทศ) และแหล่งที่ตั้งโรงงาน โดยพิจารณาจากโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในช่วงระยะเวลา 18 ปี ที่ผ่านมา (ปี 2536-2553) ซึ่งเป็นข้อมูลทฤษฎีมัลติลักษณะอนุกรมเวลา (time series data)

สาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่ทำการศึกษานี้ แบ่งตามประเภทกิจการที่ให้ส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเฉพาะอุตสาหกรรมผลิต (ตามคู่มือขอรับการส่งเสริมการลงทุน เมษายน 2553 แสดงในภาคผนวก ข) ดังต่อไปนี้

5.1.1 **เกษตรแปรรูป** และผลิตผลจากการเกษตร ได้แก่ ประเภทกิจการที่ 1.4, 1.6, 1.10, 1.11, 1.12, 1.13, 1.15, 1.16, 1.17 และ 1.18

5.1.2 **เซรามิกส์** และโลหะขั้นมูลฐาน ได้แก่ ประเภทกิจการที่ 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 2.11, 2.12, 2.13, 2.14, 2.15, 2.16 และ 2.19

5.1.3 **อุตสาหกรรมเบา** ได้แก่ ประเภทกิจการที่ 3.1- 3.16

5.1.4 **ผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง** ได้แก่ ประเภทกิจการที่ 4.1, 4.2, 4.3, 4.7, 4.8, 4.9(เฉพาะการผลิต), 4.10, 4.11, 4.12, 4.13, 4.14, 4.15, 4.18(เฉพาะการผลิต), 4.19 และ 4.20

5.1.5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ ประเภทกิจการที่ 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5 และ 5.6

5.1.6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก ได้แก่ ประเภทกิจการที่ 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8, 6.9, 6.11, 6.12, 6.13, 6.14, 6.15 และ 6.16

5.2 ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรม การผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ได้พิจารณาจากปริมาณเงินลงทุนโดยตรง จากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow of FDI) จากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในภาคอุตสาหกรรม การผลิตของประเทศไทย เป็นรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 จำนวน 52 ไตรมาส โดยวิเคราะห์จากปัจจัยทางการตลาด ปัจจัยด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายและ ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจ

5.3 ในการวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของการลงทุน ทำการศึกษาเฉพาะผลต่อ การจ้างงาน และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย (Capital and Financial Account) ของประเทศไทย ในช่วงปี 2536-2553

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ใช้คำ นิยามของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI) ที่ระบุว่า การ ลงทุนระหว่างประเทศที่นักลงทุนในประเทศหนึ่ง (Single Person) เข้าไปลงทุนในกิจกรรมของอีก ประเทศหนึ่ง โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานของกิจการนั้น และต้องถือหุ้นอย่างน้อย ร้อยละ 10 ของทุนเรือนหุ้น ซึ่งมูลค่าการลงทุนมาจากทุนเรือนหุ้น (Equity Capital) บวกกับเงินกู้ จากบริษัทแม่หรือบริษัทในเครือ และกำไรสะสม

6.2 สาขาอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing Sector) หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำการ ผลิตสินค้าสำหรับออกจำหน่ายโดยมีสถานที่ทำการผลิตที่เรียกว่า โรงงาน เป็นการนำเอา วัตถุดิบมาปรุงแต่ง ดัดแปลง แปรสภาพด้วยแรงงานมนุษย์ หรือเครื่องจักรกล เพื่อเปลี่ยนสภาพ มาเป็นเครื่องอุปโภคบริโภค

6.3 อุตสาหกรรมเบา (Light Industry) เป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่มี น้ำหนักเบา ใช้เครื่องมือ เครื่องจักร แรงงานและเงินลงทุนน้อย และใช้เทคโนโลยีระดับต่ำ เช่น อุตสาหกรรมทอผ้า อุตสาหกรรมผลิตของเด็กเล่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า เป็นต้น

6.4 กลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หมายถึง ประเทศที่มีพื้นที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออก ในการศึกษานี้ประกอบไปด้วย 5 ประเทศ คือ ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐจีนหรือไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน และเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งในการกล่าวถึงครั้งต่อไปในรายงานการศึกษาจะเขียนเป็นประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี จีนและฮ่องกง

6.5 **ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย** ใช้คำนิยามของธนาคารแห่งประเทศไทย หมายถึงธุรกรรมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึงการลงทุนโดยตรง (Direct Investment) การลงทุนในหลักทรัพย์ (Portfolio Investment) การลงทุนในอนุพันธ์ทางการเงิน (Financial Derivatives) และการลงทุนอื่นๆ (Other Investment)

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เพื่อได้ทราบถึงลักษณะและสภาพการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

7.2 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสาขาอุตสาหกรรมผลิตในประเทศ อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการนำไปประกอบการกำหนดกลยุทธ์ชักจูงการลงทุนให้เกิดประสิทธิภาพ

7.3 เพื่อได้ทราบถึงผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสาขาอุตสาหกรรมผลิตในประเทศไทย ด้านการจ้างงานและดุลบัญชีการเคลื่อนย้ายเงินทุน

7.4 เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายให้เหมาะสมต่อการส่งเสริมประเภทของอุตสาหกรรมผลิตในประเทศไทยให้สอดคล้องต่อความต้องการของนักลงทุนจากต่างประเทศ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาถึงการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ในบทนี้จะกล่าวถึงวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบไปด้วยความหมาย ประเภท และวิธีการลงทุนระหว่างประเทศ แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมาย ประเภท และวิธีการลงทุนระหว่างประเทศ

คำจำกัดความของ FDI (Foreign Direct Investment) ตามคำนิยามของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) ระบุว่า การลงทุนโดยตรง เป็นการที่บริษัทแม่เข้าไปถือหุ้นสามัญมากกว่าร้อยละ 10 ของหุ้นบริษัทลูกในต่างประเทศ และมีอำนาจในการออกเสียงในการบริหารจัดการของบริษัทลูกดังกล่าวซึ่งการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศสามารถแบ่งเป็น 5 ประเภท (สืบค้นจาก www.imf.org เมื่อ กันยายน 2554) ได้แก่

1. การจัดตั้งกิจการขึ้นใหม่ (Greenfield Investments) เป็นการลงทุนในกิจการที่ขยายกิจการธุรกิจที่มีอยู่เดิม ซึ่งเป็นการลงทุนที่ประเทศผู้รับเงินลงทุนต้องการมากที่สุด เพราะเพิ่มศักยภาพการผลิตใหม่ ก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น สามารถถ่ายทอดความชำนาญหรือความเชี่ยวชาญจากบริษัทแม่ในต่างประเทศได้ ทั้งด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีใหม่ๆ แต่ผลเสียของการลงทุนประเภทนี้คือ อาจก่อให้เกิดการแย่งทรัพยากร เช่น แรงงานและวัตถุดิบกับการลงทุนของอุตสาหกรรมที่คนในประเทศเป็นเจ้าของ (Crowding out Local Industry) เป็นผลทำให้บริษัทต่างประเทศมีความได้เปรียบในด้านต่างๆ ได้แก่ เงินทุน วัตถุดิบที่ถูก เทคโนโลยีที่ก้าวหน้ากว่า นอกจากนี้ ผลกำไรจากการผลิตของบริษัทต่างประเทศจะถูกส่งกลับประเทศของบริษัทแม่ ไม่ได้ถูกนำมาใช้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของประเทศผู้รับทุน

2. การไปซื้อกิจการที่มีอยู่เดิม (Brownfield Investments) หรือเช่าโรงงานเดิม เพื่อดำเนินกิจการต่อหรือเป็นการใช้โรงงานหรือพื้นที่ที่เคยทำโครงการที่ก่อมลพิษ เปลี่ยนไปทำกิจการใหม่ที่ก่อมลพิษน้อยกว่าคือต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า

3. การควบรวมกิจการข้ามชาติ (Mergers and Acquisitions : Ms&As) ในระยะหลัง การลงทุนโดยตรงประเภทนี้ได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ซึ่งการลงทุนโดยตรงประเภทนี้ก่อประโยชน์โดยตรงแก่ประเทศผู้รับทุนน้อยมาก เพราะส่วนใหญ่เป็นธุรกรรมที่เกิดขึ้นในตลาดหลักทรัพย์หรือเป็นการแลกเปลี่ยนหุ้นของสองบริษัท มีผลกระทบต่อภาคการผลิตน้อย

4. การลงทุนโดยตรงทางด้านแนวนอน (Horizontal) เป็นการลงทุนในอุตสาหกรรมในต่างประเทศ ประเภทเดียวกับในประเทศผู้ลงทุน

5. การลงทุนโดยตรงทางด้านแนวตั้ง (Vertical) ซึ่งแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ การลงทุนในต่างประเทศเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบแก่บริษัทแม่ (Backward Vertical) และการลงทุนในต่างประเทศเพื่อขายสินค้าของบริษัทแม่ (Forward Vertical) ซึ่งสร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นแก่ประเทศผู้รับทุน แต่อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมจากต่างประเทศดังกล่าวว่าจะสร้างมูลค่าเพิ่มที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศผู้รับทุนมากน้อยแค่ไหน เนื่องจากประเทศผู้รับทุนย่อมต้องส่งกำไรกลับสู่ประเทศแม่

รัตนา สายคณิต (2530: 4) ได้ให้ความหมายของการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศไว้ว่า เป็นการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศที่มีเป้าหมายหลักเพื่อการเข้าควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์กรธุรกิจ在不同ประเทศ การที่จะเข้าไปทำการควบคุมในการจัดการและกำไรขององค์กรธุรกิจต่างประเทศได้นั้นสามารถทำได้หลายวิธีการ ดังนี้

1. การเข้าไปซื้อกิจการขององค์กรธุรกิจที่ตั้งอยู่เดิม ในประเทศผู้รับทุนเพื่อจะ สามารถเข้าบริหารงานได้เต็มที่ หรือโดยการซื้อหุ้นทุน เช่น หุ้นสามัญ เป็นจำนวนมากพอที่จะทำให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและควบคุมการดำเนินงานขององค์กรธุรกิจเดิมของประเทศผู้รับทุนได้

2. การตั้งกิจการสาขาขึ้นในต่างประเทศ ซึ่งทำให้กิจการแม่ยังสามารถบริหารงานได้เต็มที่ หรือการเข้าร่วมทุนกับเอกชนเจ้าของประเทศในรูปของการลงทุนร่วม (Joint venture) ซึ่งจะมีส่วนในการบริหารตามกฎหมายตามสัดส่วนของการร่วมทุน

3. การเข้าไปตั้งองค์กรธุรกิจขึ้นใหม่ในประเทศผู้รับทุน เช่น ตั้ง โรงงานหรือสำนักงานขึ้นใหม่ เป็นต้น

การลงทุนทางตรงมิใช่เป็นเพียงการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากเอกชนต่างประเทศมายังประเทศผู้รับทุนเท่านั้น แต่ยังมี การโอนปัจจัยการผลิตอื่นๆ ในรูปของความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิควิทยาการใหม่ๆ ทางด้านการผลิต การบริหาร การจัดการ และการตลาด เป็นต้น ควบคู่มากับการเคลื่อนย้ายทุนด้วย

2. ทฤษฎีและแนวความคิด

2.1 ทฤษฎีการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศในวัฏจักรของผลผลิต (Product Cycle Theory)

ในปี ค.ศ. 1966 ทฤษฎีการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศในวัฏจักรของผลผลิต (Product Cycle Theory) ได้ปรากฏในบทความของนักเศรษฐศาสตร์ชื่อเวอร์นอน (R. Vernon, ตีพิมพ์เผยแพร่ใน Quarterly Journal of Economic, Vol.80) โดยเวอร์นอนได้ทำการศึกษากรณีของประเทศสหรัฐอเมริกา และอธิบายให้เห็นว่า (รัตนสาขคณิต 2530:50)

การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศมีความสัมพันธ์กับการค้าต่างประเทศในขณะเดียวกันทั้งการลงทุนและการค้าต่างประเทศจะเป็นไปตามวัฏจักรของผลผลิต (product cycle) วัฏจักรของผลผลิตแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วงตามลำดับได้แก่ ช่วงแนะนำผลผลิตใหม่ (new products) ช่วงผลผลิตเติบโตเต็มที่ (maturing product) และช่วงผลผลิตได้มาตรฐาน (standardized product) แต่ละช่วงของวัฏจักรของผลผลิตจะมีผลกระทบต่อการลงทุนและการค้าระหว่างประเทศแตกต่างกันไป

1. ช่วงแนะนำผลผลิตใหม่ เป็นช่วงเริ่มแรกของกระบวนการผลิตและพัฒนาสินค้า กล่าวคือ เป็นช่วงแรกของวัฏจักรของผลผลิต องค์กรธุรกิจที่เป็นผู้บุกเบิกหรือริเริ่มผลิตสินค้าใหม่ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าใหม่ทางอุตสาหกรรมนั้น มักเป็นองค์กรธุรกิจในประเทศที่พัฒนาเศรษฐกิจแล้ว ซึ่งเป็นประเทศที่มีความก้าวหน้าทางด้านวิชาการค่อนข้างสูง และมีความสามารถที่จะนำมาประยุกต์ใช้เพื่อผลิตสินค้าใหม่หรือผลิตผลใหม่ๆ ออกสู่ตลาด ในระยะแรกๆของการนำสินค้าใหม่เข้าสู่ตลาดมักจะมีความเสี่ยงภัยและความไม่แน่นอนค่อนข้างสูง ผู้ผลิตสินค้าใหม่เหล่านั้นจึงต้องเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตลาดแห่งนั้นเป็นอย่างดี ผู้ผลิตที่ทำกรผลิตสินค้าใหม่ๆ ออกสู่ตลาดจึงมักเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงานที่ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ผลิตและตลาดได้อย่างสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และเป็นแหล่งที่ตั้งโรงงานที่มีปัจจัยการผลิตและวัตถุดิบหลายชนิดที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตเมื่อต้องการได้

2. ช่วงผลผลิตเติบโตเต็มที่ ในช่วงนี้อุปสงค์ที่มีต่อผลผลิตขยายตัวเพิ่มขึ้น และผลผลิตค่อนข้างจะได้มาตรฐานในระดับหนึ่ง ความไม่แน่นอนต่างๆ ลดน้อยลง เช่น ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับตลาดสินค้าปัจจัยสำคัญที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงานจึงเปลี่ยนแปลงไป เพราะความจำเป็นที่ต้องเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงานที่มีความคล่องตัวในการเปลี่ยนแปลงสูงค่อนข้างลดลง แต่องค์กรธุรกิจจะหันไปให้ความสนใจมากขึ้นกับการหาแหล่งที่ตั้ง

โรงงานที่จะสามารถทำให้กิจการได้รับประโยชน์จากการประหยัดจากขนาดเมื่อกิจการขยายใหญ่ขึ้น และในช่วงที่สองของวัฏจักรผลผลิตนี้ ผู้ผลิตจะให้ความสนใจต่อด้านทุนในการผลิตมากขึ้น

ในการพิจารณาเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงานในช่วงที่สองนี้ ผู้ผลิตมักจะพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนของการตั้งโรงงานผลิตในประเทศตนกับต้นทุนของการตั้งโรงงานผลิตในต่างประเทศ トラバドที่ต้นทุนการผลิตหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost of Production) บวกด้วยต้นทุนค่าขนส่งจากโรงงานผลิตในประเทศของตนไปยังประเทศที่ส่งสินค้าเข้าต่ำกว่าต้นทุนเฉลี่ยที่คาดคะเนขึ้นที่เกิดจากการผลิตในประเทศที่เป็นแหล่งตลาดสินค้านั้นแล้ว ผู้ผลิตก็จะไม่ลงทุนตั้งโรงงานนอกประเทศของตน แต่ทั้งนี้ยังขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ผลิตในการคาดคะเนต้นทุนเฉลี่ยของการผลิตในต่างประเทศ ซึ่งมีสภาพเทคโนโลยีและต้นทุนปัจจัยการผลิตแตกต่างกับที่ตนคุ้นเคยอยู่ในประเทศของตนด้วย

ในการตัดสินใจว่าควรจะต้องตั้งโรงงานในประเทศที่ส่งสินค้าเข้าหรือไม่ ผู้ผลิตจะต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ผู้ผลิตได้รับความคุ้มครองทางด้านสิทธิบัตรในประเทศนั้นหรือไม่ ในประเทศที่ส่งซื้อสินค้าเข้ามีที่ท่าว่าจะมีผู้ผลิตรายอื่นมาทำการผลิตแข่งขันหรือไม่ ระดับความคุ้มครองทางด้านภาษีศุลกากรที่เป็นอยู่หรือที่คาดว่าจะเป็นในอนาคตเป็นอย่างไร สภาพการณ์ทางการเมืองและบรรยากาศในการลงทุนโดยทั่วไป และโดยเฉพาะการลงทุนเพื่อผลิตสินค้าทดแทนสินค้านำเข้าเป็นอย่างไร เป็นต้น

เวอรันอนให้ความเห็นว่า องค์กรธุรกิจระหว่างประเทศที่มีโรงงานผลิตกระจายอยู่ในประเทศต่างๆ ต้นทุนในการจัดหาเงินทุนสำหรับโรงงานแต่ละแห่งอาจไม่แตกต่างกันมาก แต่ถ้าจะทำให้เกิดผลของการประหยัดจากขนาดอย่างเต็มที่ ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างโรงงานหนึ่งกับอีกโรงงานหนึ่งก็คือ ความแตกต่างของต้นทุนของแรงงาน ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ว่าองค์กรธุรกิจระหว่างประเทศจะไปตั้งโรงงานใหม่ในประเทศที่มีต้นทุนแรงงานที่ต่ำกว่า และทำการผลิตสินค้ามิใช่เพียงเพื่อป้อนตลาดของประเทศผู้รับทุนเท่านั้น แต่ยังมีโอกาสที่จะส่งสินค้ากลับไปขายในประเทศตนด้วย โดยใช้ราคาเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขัน (Price Competition) ซึ่งการทำเช่นนี้อาจจะไม่เป็นการลงทุนที่เหมาะสมที่สุดและอาจทำให้ต้องสูญเสียต้นทุนสูง แต่อย่างน้อยก็เป็นการรักษาสถานภาพของการแข่งขันให้คงเดิม ดังนั้น การลงทุนระหว่างประเทศโดยผู้ที่เคยผลิตสินค้าส่งออกจึงเป็นวิถีทางที่จะป้องกันการสูญเสียตลาดสินค้าในต่างประเทศของตน

3. ช่วงผลิตผลได้มาตรฐาน ในช่วงที่สามนี้เป็นช่วงที่ผลิตผลเป็นไปอย่างได้มาตรฐาน เทคโนโลยีที่ผู้ผลิตต่างๆ นำมาใช้ค่อนข้างอยู่ในระดับเดียวกัน ความสำเร็จทางด้านเทคโนโลยีจึงลดน้อยลงมากและแทบหมดไป การแข่งขันดำเนินไปอย่างรุนแรงมากขึ้น ดังนั้น ในช่วงนี้ผู้ผลิตหรือนักลงทุนต่างประเทศจึงให้ความสนใจทางด้านต้นทุนและทางด้านตลาดกัน

มากขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อผลิตผลได้มาตรฐาน ทั้งเป็นผลิตผลที่สามารถเข้าถึงตลาดระหว่างประเทศ และเป็นผลิตผลที่มียอดจำหน่ายสูงโดยอาศัยฐานราคาเป็นเกณฑ์ ปัญหาทางการตลาดมักไม่แตกต่างกันไม่ว่าแหล่งที่ตั้งโรงงานจะอยู่ที่ใด ปัญหาสำคัญในช่วงนี้จึงเป็นปัญหาทางด้านต้นทุน ผู้ผลิตพยายามแสวงหาแหล่งที่ตั้งโรงงานที่ทำให้เสียต้นทุนการผลิตต่ำที่สุด และเนื่องจากต้นทุนของแรงงานในประเทศที่พัฒนาแล้วจะสูงกว่าประเทศด้อยหรือกำลังพัฒนา ดังนั้น จึงทำให้ในช่วงที่สามนี้เป็นช่วงที่องค์กรธุรกิจต่างชาติทำการขยายการลงทุนโดยไปตั้งโรงงานผลิตในประเทศที่กำลังพัฒนา

ในขั้นนี้ อาจมีผู้โต้แย้งว่าเหตุใดชาวต่างประเทศจึงมาลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาซึ่งขาดแคลนทุน ต้นทุนการลงทุนค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่ในทัศนะของเวอร์นอนได้ให้ความเห็นว่า การขาดแคลนทุนของประเทศกำลังพัฒนาไม่เป็นอุปสรรคในการลงทุนจากต่างประเทศเพื่อผลิตสินค้าที่เป็นมาตรฐานแต่อย่างใด ทั้งนี้เพราะเหตุผลสำคัญ 2 ประการคือ

1. การลงทุนต่างประเทศในทฤษฎีของเวอร์นอนเป็นการลงทุนในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่จำเป็นต้องใช้แรงงานในการผลิตค่อนข้างสูง เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้ทุน เนื่องจากเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตสามารถยืดหยุ่นได้ ตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตสิ่งทอ เช่น เสื้อผ้า อาจเป็นเทคโนโลยีแบบใช้ทุนมากกว่าแรงงาน หรือใช้แรงงานมากกว่าทุนก็ได้

2. ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ทุนค่อนข้างสูง ถึงแม้ต้นทุนของทุน (Cost of Capital) ของประเทศกำลังพัฒนาค่อนข้างสูงก็ตาม แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของนักลงทุนระหว่างประเทศ ทั้งนี้เพราะนักลงทุนระหว่างประเทศจะให้ความสำคัญแก่ปัจจัยอื่นๆ มากกว่าต้นทุนของเงินทุนของประเทศนั้น เช่น โอกาสของการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประเทศนั้น เป็นต้น

ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศในวัฏจักรผลิตผลของเวอร์นอนนี้ นับได้ว่าเป็นทฤษฎีที่ค่อนข้างก้าวหน้ากว่าทฤษฎีอื่นๆ ในแง่ที่ว่า เป็นทฤษฎีที่พอจะชี้ให้เห็นว่าการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศมิได้เกิดจากการที่กิจการมีอำนาจผูกขาดหรือมีความได้เปรียบทางด้านเทคโนโลยีเท่านั้น แต่จำเป็นต้องมีการพิจารณาปัจจัยทางด้านอื่นๆ ได้แก่ ต้นทุนการผลิต และการตลาดประกอบด้วยเพื่อเลือกแหล่งที่ตั้งโรงงานที่เหมาะสมสำหรับการผลิตสินค้าในช่วงต่างๆ ของวัฏจักรของผลิตผล การวิเคราะห์ของทฤษฎีนี้ยังมีลักษณะเป็นการวิเคราะห์แบบพลวัต (Dynamic) ทั้งนี้เพราะวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงตลอดช่วงเวลา

ทั้งนี้ นับตั้งแต่ทศวรรษ 1970 เป็นต้นมา ทฤษฎีการลงทุนระหว่างประเทศในวัฏจักรผลิตผลไม่สามารถอธิบายลักษณะหลายประการของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในช่วงดังกล่าวได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่การผลิตสินค้าใหม่ๆเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งหมายความว่าช่วงวัฏจักรของผลิตผลอาจจะสั้นมากหรือไม่มีอยู่ก็ได้ เวอร์นอนได้ทำการปรับปรุงทฤษฎีใหม่ และนำออกตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อปี ค.ศ. 1979 ซึ่งในบทความใหม่นี้เวอร์นอนได้ชี้ให้เห็นว่า การที่ทฤษฎีของเขาไม่สามารถใช้อธิบายแบบแผนของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศได้ เนื่องมาจากสาเหตุสำคัญสองประการ คือ

ประการแรก เนื่องจากการขยายตัวของบริษัทข้ามชาติ ทำให้มีการตั้งบริษัทในเครือหรือกิจการสาขาเพื่อผลิตสินค้าและทำการวิจัยและพัฒนากระจายไปยังแหล่งต่างๆทั่วโลก ในสภาพการณ์เช่นนี้ จึงทำให้สามารถแนะนำผลิตผลใหม่ๆ เข้าสู่ตลาดได้ทั่วโลก

ประการที่สอง สภาพแวดล้อมของทศวรรษ 1970 ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อระยะเวลาผ่านไป ความแตกต่างในระดับเทคโนโลยีและระดับรายได้ระหว่างประเทศได้ลดน้อยลง ทำให้ทฤษฎีการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศในช่วงวัฏจักรของผลิตผลไม่สามารถนำมาใช้อธิบายแบบแผนของการลงทุนระหว่างประเทศได้

อย่างไรก็ตาม เวอร์นอนยังคงยืนยันว่า ทฤษฎีนี้สามารถใช้ในการอธิบายการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศของกิจการที่มีขนาดเล็กกว่า และไม่มีกิจการขยายสาขากระจายไปยังที่ต่างๆทั่วโลก เหมือนดังเช่นบริษัทข้ามชาติ นอกจากนี้ ทฤษฎีนี้ยังสามารถทำนายการขยายตัวของการลงทุนทางตรงต่างประเทศในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งมีระดับรายได้ต่ำกว่าประเทศที่พัฒนาแล้วได้เป็นอย่างดี

2.2 ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของ Dunning (Dunning's Eclectic Theory)

รัตนา สายคณิต (2530: 91) ได้สรุปทฤษฎีของดันนิง(Dunning, 1981)ที่อธิบายถึงสาเหตุของการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศเรียกว่า ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศ (An Eclectic Theory) โดยมีแนวคิดว่าการที่องค์กรธุรกิจตัดสินใจทำการลงทุนในต่างประเทศไม่เพียงแต่มีเหตุผลที่ความได้เปรียบในปัจจัยบางประการ เช่น มีสิทธิพิเศษภายในองค์กร การเป็นเจ้าของเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือเพื่อจะกระจายความเสี่ยงในการลงทุนเท่านั้น แต่จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือเงื่อนไขต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประการคือ

1. ความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่าง (Ownership Advantages – Firm Specific Advantages) แบ่งออกเป็นความได้เปรียบที่ไม่จำเป็นต้องเกิดจากการกระจายการผลิตไปยังต่างประเทศ ความได้เปรียบที่กิจการสาขาได้รับจากบริษัทแม่ และความได้เปรียบที่เกิดจากการกระจายการผลิตไปยังประเทศต่างๆ

2. ความได้เปรียบที่เกิดจากแหล่งที่ตั้ง (Location Advantages-Country Specific Advantages) การที่องค์กรธุรกิจตัดสินใจไปลงทุนในต่างประเทศ องค์กรธุรกิจนั้นต้องสามารถทำกำไรได้โดยใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบของตนร่วมกับปัจจัยการผลิตบางประการที่มีอยู่นอกประเทศ นั่นคือความได้เปรียบทางด้านแหล่งที่ตั้ง จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับแหล่งทรัพยากรคุณภาพของทรัพยากร และราคาของทรัพยากรของประเทศนั้น ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง และการสื่อสาร ขนาดการเข้าแทรกแซงของรัฐบาลในการผลิต การควบคุมการนำเข้า ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ประเทศผู้รับทุนมีอยู่ ความแตกต่างของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ขนาดและการเติบโตของตลาดของประเทศผู้รับทุน เป็นต้น

3. ความได้เปรียบในการทำให้เป็นประโยชน์แก่องค์กรด้วยตนเอง (Internalization Advantages) เมื่อองค์กรธุรกิจมีความได้เปรียบตามปัจจัยต่างๆ ที่ได้กล่าวไปแล้ว ประโยชน์ที่องค์กรธุรกิจจะได้รับมากยิ่งขึ้น ก็ต่อเมื่อกิจการสามารถนำความได้เปรียบต่างๆ ของตนที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์เอง แทนที่จะขายหรือให้เช่าความได้เปรียบนั้นให้แก่กิจการภายนอกทำให้องค์กรธุรกิจได้รับผลประโยชน์บางประการ เช่น ต้นทุนเกี่ยวกับการตลาดอาจลดลงได้บ้าง สามารถหลีกเลี่ยงมาตรการการเข้าแทรกแซงของรัฐบาล เช่น การตั้งกำแพงภาษี การกำหนดโควต้า สามารถควบคุมแหล่งการผลิตและราคาของวัตถุดิบที่ต้องใช้สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ สามารถใช้กลยุทธ์ในการกำหนดราคาขายในประเทศต่างๆ ให้แตกต่างกันได้ เป็นต้น

ในทัศนะของ Dunning การที่องค์กรธุรกิจจะตัดสินใจไปลงทุนโดยตรงต่างประเทศหรือไม่ และตัดสินใจลงทุน ณ แหล่งใด นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความได้เปรียบทั้ง 3 ปัจจัยตามที่ได้กล่าวไปแล้ว ยิ่งองค์กรธุรกิจมีความได้เปรียบในการเป็นเจ้าของสินทรัพย์พิเศษบางอย่างมากเท่าใด ก็ยิ่งเป็นแรงกระตุ้นที่จะทำให้องค์กรธุรกิจนั้นใช้ความได้เปรียบให้เป็นประโยชน์ด้วยตนเองมากขึ้น และถ้าการผลิตในต่างประเทศมีผลทำให้เกิดการประหยัดทางด้านการผลิตและการตลาดมากยิ่งขึ้น แล้วองค์กรธุรกิจก็จะตัดสินใจลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ ดังนั้น ความโน้มเอียงในการผลิตระหว่างประเทศของประเทศใดก็ตามจึงขึ้นอยู่กับขนาดของความได้เปรียบที่องค์กรธุรกิจเป็นเจ้าของ ความได้เปรียบที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ด้วยตนเอง และความเหมาะสมของแหล่งที่ตั้งโรงงาน

นอกจากนี้ ทฤษฎีของ Dunning ยังอธิบายให้เห็นว่าการลงทุนและการผลิตระหว่างประเทศของประเทศใดก็ตาม จะมีความสัมพันธ์กับระดับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้นด้วย โดยประเทศต่างๆ จะเริ่มจากการมีระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจต่ำ การลงทุนภายในประเทศมีน้อย อาจเป็นเพราะแรงงานไม่มีคุณภาพ สาธารณูปโภคพื้นฐานไม่ดี ต่อมาเมื่อเศรษฐกิจเจริญขึ้น จะทำให้มีการลงทุนในประเทศมากขึ้น เมื่อมีการลงทุนในประเทศมากขึ้น หน่วยการผลิตต่างๆ มีการแข่งขันกันมากขึ้น ผลตอบแทนของการลงทุนภายในประเทศลดลง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาต่างๆ เหล่านี้ นักลงทุนจะเริ่มออกไปลงทุนโดยตรงในต่างประเทศ โดยอาจมีเหตุผลเพื่อที่มีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำ เพื่อหลีกเลี่ยงกำแพงภาษี เพื่อรักษาระดับกำไรของตนไว้ เป็นต้น ดังนั้นประเทศที่มีระดับการพัฒนาสูงกว่าย่อมจะออกไปลงทุนในต่างประเทศก่อนประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ต่ำกว่า

ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศมีส่วนดีเหนือทฤษฎีอื่นๆ ในแง่ที่ว่า เป็นทฤษฎีที่อธิบายเงื่อนไขหรือความได้เปรียบต่างๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนทำการผลิตในต่างประเทศขององค์กรธุรกิจ และสามารถใช้อธิบายได้กับการลงทุนทางตรงระหว่างประเทศได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนทางตรงในด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมทดแทนสินค้านำเข้า ด้านการค้าและการกระจายสินค้าและทางด้านบริการอื่นๆ เช่น การธนาคาร และการประกันภัย เป็นต้น

3. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการรวบรวมมา สามารถแยกตามวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษาด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน และด้านผลกระทบทางเศรษฐกิจของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ดังนี้

3.1 การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน

การศึกษาของ Suehiro (1985:19) ได้ใช้ทัศนะของ Dunning มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย โดยถือว่าปัจจัยหลักๆ ที่กำหนดการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของบริษัทข้ามชาตินั้นมีด้วยกัน 4 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยทางการตลาด (Marketing Factor) เช่น ขนาดของตลาด ความคาดหวังเกี่ยวกับการเติบโตของตลาดในอนาคต เป็นต้น
2. ปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าใช้จ่าย (Cost Factor) เช่น ต้นทุนด้านค่าจ้างแรงงาน ความสามารถในการเข้าถึงวัตถุดิบ ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายทางการเงิน เป็นต้น

3. ภาษีทางด้านการอุปสรรคทางการค้า (Trade Barriers) โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุปสรรคทางด้านกำแพงภาษี

4. ภาษีทางด้านสิ่งจูงใจสำหรับการลงทุน (Investment Incentives) เช่น การส่งเสริมการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานทางด้านอุตสาหกรรม นโยบายแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศ เป็นต้น

ผลการศึกษาของ Suehiro สรุปว่า ในกรณีของประเทศไทย ภาษีที่ 1 ภาษีที่ 2 และภาษีที่ 4 มีบทบาทที่สำคัญในการกำหนดกิจกรรมและมูลค่าการลงทุนโดยตรงของบริษัทข้ามชาติในประเทศไทย

ณรงค์ ลาภเลิศสุข (2539) ได้ทำการศึกษาวิจัยกำหนดการลงทุนทางตรงจากสหภาพยุโรปในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาภาษีที่กำหนดปริมาณการลงทุนทางตรงจากสหภาพยุโรป ได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส และ เนเธอร์แลนด์ โดยใช้ข้อมูลทุกปีในช่วงปี 2522-2538 ทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด เพื่อหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ กับปริมาณการลงทุนทางตรงจากสหภาพยุโรปในประเทศไทย พร้อมทั้งวิเคราะห์หาค่าความยืดหยุ่นของปัจจัยดังกล่าว

ผลการศึกษาพบว่า ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคธุรกิจที่ได้รับความสนใจลงทุนจากสหภาพยุโรป ซึ่งการลงทุนมีทั้งกำหนดเป้าหมายของการผลิตเพื่อส่งออก และการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ เช่น อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ รวมทั้งอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ที่ทางสหภาพยุโรปมีความชำนาญสูง ประกอบกับความต้องการภายในประเทศของไทยมีมาก ส่วนอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกได้แก่ สิ่งทอ การแปรรูปสินค้าเกษตรกรรม นอกจากนี้ ยังมีธุรกิจการค้า การเงิน และการบริการก็ได้รับความสนใจมากขึ้น ส่วนรูปแบบการลงทุนจากสหภาพยุโรป มีลักษณะและทิศทางเดียวกับการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งปัจจัยที่มีผลกระทบหรือกำหนดปริมาณการลงทุนทางตรงจากสหภาพยุโรป ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อด้านการลงทุน และขนาดของตลาดรายได้ของผู้ที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราค่าจ้างขั้นต่ำในเขตกรุงเทพและปริมณฑล อัตราดอกเบี้ยภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และสถานการณ์ภายในประเทศ โดยมีปัจจัยที่มีค่าความยืดหยุ่นสูง ที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่เชื่อถือได้เกินกว่าร้อยละ 70 ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของไทย ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราค่าจ้างขั้นต่ำในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ซึ่งค่าความยืดหยุ่นของแต่ละปัจจัยมีค่าค่อนข้างสูง (มากกว่า 1) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการลงทุนทางตรงจากสหภาพยุโรปเป็นอย่างมาก

ธีรพันธุ์ ยมาภย์ (2540) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงของบริษัทข้ามชาติจากประเทศไต้หวันในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการลงทุนโดยตรงของบริษัทข้ามชาติจากประเทศไต้หวันในประเทศไทย ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลให้บริษัทข้ามชาติจากประเทศไต้หวันออกไปลงทุนยังต่างประเทศ และศึกษาปัจจัยที่ดึงดูดนักลงทุนชาวไต้หวันเข้ามาลงทุนในประเทศไทย รวมทั้งศึกษาลักษณะการใช้ทุนและการจ้างงานที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงของบริษัทข้ามชาติจากประเทศไต้หวันในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อาศัยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในปี 2527-2538 โดยใช้แบบสอบถามสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 24 ตัวอย่าง ทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการเชิงพรรณนาและแสดงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางและร้อยละ โดยกำหนดให้มีการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยในด้านต่างๆ ออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และกำหนดคะแนนมาตรฐานในการคำนวณคะแนนเฉลี่ยของการเลือกลำดับความสำคัญมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ โดยในการศึกษาได้นำเอาทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของ Dunning เป็นแนวทางในการศึกษารูปแบบและสาเหตุในการลงทุนในต่างประเทศของบริษัทข้ามชาติของประเทศไต้หวัน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยต่างๆที่ผลักดันให้นักลงทุนชาวไต้หวันออกมาลงทุนนอกประเทศ ได้แก่ การหวังประโยชน์ในสิทธิพิเศษจากรัฐบาลของประเทศผู้รับการลงทุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือเพื่อหวังประโยชน์จากค่าแรงที่ต่ำกว่า การป้องกันการสูญเสียตลาดและเพื่อใช้ประเทศที่ไปลงทุนเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกไปยังประเทศที่สามหรือส่งกลับประเทศตนเอง สำหรับปัจจัยต่างๆทำให้นักลงทุนชาวไต้หวันเข้ามาลงทุนในไทย ได้แก่ การหวังสิทธิพิเศษที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุนโดยการยกเว้นภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด รองลงมาได้แก่ การหาแรงงานที่มีฝีมือได้ง่ายและมีค่าจ้างค่อนข้างต่ำ การยกเว้นหรือลดภาษีวัตถุดิบนำเข้า ส่วนลักษณะทั่วไปของการลงทุนจากไต้หวัน พบว่า โครงการของไต้หวันจะเน้นการลงทุนในโครงการขนาดเล็กและขนาดกลาง ลักษณะการลงทุนจะมุ่งเน้นโครงการที่ใช้แรงงานเป็นหลัก ทางด้านสาขาการลงทุนพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุนสูงสุด สำหรับแนวโน้มการลงทุนของไต้หวันมีแนวโน้มเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากนโยบายมุ่งสู่แดนใต้ (Go South Policy) ของรัฐบาลไต้หวัน

ณรงค์ อ่อนอินทร์ (2543) ได้ทำการศึกษากิจกรรมที่ญี่ปุ่นย้ายฐานการผลิตของอุตสาหกรรมมายังประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่เป็นสาเหตุของการย้ายฐานการผลิตของประเทศญี่ปุ่นมาสู่ประเทศไทย ในช่วงปี 2530-2540 โดยใช้วิธีการศึกษาจาก

เอกสาร (Documentary Research) และใช้ทฤษฎีเกี่ยวพัน (Linkage Theory) ของ James N Rosneau เป็นกรอบในการวิจัย พร้อมทั้งใช้แนวคิดเกี่ยวกับระบบทุนนิยม (capitalism) มาช่วยในการวิเคราะห์ ถึงสาเหตุการย้ายฐานการผลิตของอุตสาหกรรมญี่ปุ่น จากการวิจัยสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้ญี่ปุ่นย้าย ฐานการผลิตของอุตสาหกรรมมายังประเทศไทยนั้น มีสาเหตุที่สำคัญ 2 ประการคือ

1. สาเหตุจากปัจจัยภายใน (internal factor) ซึ่งได้แก่ สภาพปัญหาเศรษฐกิจภายใน ของประเทศญี่ปุ่นเอง โดยเฉพาะการเกิดเศรษฐกิจฟองสบู่และการแตกตัวของเศรษฐกิจฟองสบู่
2. สาเหตุจากปัจจัยภายนอก (external factors) ซึ่งได้แก่ ผลของข้อตกลง Plaza Agreement ซึ่งทำให้เงินเยนมีค่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เงื่อนไขจูงใจจากประเทศไทย โดยเฉพาะด้าน นโยบาย สภาพเศรษฐกิจการเมืองและด้านการลงทุน และการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ซึ่ง ในอนาคตทำให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้าและทุนให้เป็นไปอย่างเสรีในภูมิภาค

นอกจากสาเหตุ 2 ประการหลักดังที่กล่าวไปแล้ว ผลการศึกษายังพบว่า การย้ายฐาน การผลิตของอุตสาหกรรมญี่ปุ่นไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะในแถบประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง นั้น เป็นยุทธศาสตร์ในระบบทุนนิยมโลกของญี่ปุ่นซึ่งมีเป้าหมายอยู่ที่การเป็นผู้นำของกลุ่มเศรษฐกิจ เอเชียตะวันออกเฉียงและภายใต้ยุทธศาสตร์นี้ ญี่ปุ่นมีตัวแสดงหลักที่สำคัญคือบริษัทข้ามชาติ (TNCs- Trans National Corporation) ของญี่ปุ่น โดยมีปัจจัยจูงใจที่สำคัญ คือ การทำกำไรในระบบทุนนิยม และได้ใช้ยุทธวิธีเพื่อขยายฐานการผลิตในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียง 2 ประการ คือ การใช้หลักการ แบ่งงานกันทำในระหว่างประเทศ (international division of labor) และการใช้หลักการได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบ (comparative advantage) ซึ่งยุทธวิธีดังกล่าวจะทำให้บริษัทของญี่ปุ่น สามารถทำ กำไรได้มากขึ้นกว่าเดิมและเป็นการผนึกเขตเศรษฐกิจของเอเชียตะวันออกเฉียงให้เป็นกลุ่มเศรษฐกิจ เดียวกับเศรษฐกิจของญี่ปุ่นนั่นเอง

นิธิภัทร ตั้งจิรวงษ์ และคณะ (2551) ได้สรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผล ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยเฉพาะกรณีศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนไว้หลาย กรณีดังนี้

Sun, Tong and Yu (2002) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยใช้ข้อมูลประเภท Panel Data ซึ่งเก็บ ข้อมูลจาก 30 จังหวัดในประเทศจีน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1986 ถึง 1998 มาวิเคราะห์โดยทำการสร้าง Regression Model ระหว่างตัวแปรต้นซึ่งแทนปัจจัยต่างๆที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อ FDI ตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ (แสดงตามตารางที่ 2.1) กับตัวแปรตามคือ FDI

ตารางที่ 2.1 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI จากรายงานการศึกษาของ Sun, Tong and Yu (2002)

Determinant	Proxy
Market demand & Market size	GDP
Agglomeration : Infrastructure	Railway per km ²
Agglomeration : Degree of Industrialization	Domestic Investment per worker
Agglomeration : Level of foreign Investment	Cumulative FDI/Cumulative domestic Investment
Labor Quality	Number of research engineers, scientists and technicians as a percent of the total employees
Degree of Openness	Total trade amount import/GDP
Country risk	Risk ranking by political risk services
FDI Substitutes	Foreign portfolio investment

ที่มา : นิธิภัทร ตั้งจิรวงษ์ และคณะ (2551: 11) งานวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย”

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา โดยค่าจ้าง (wage) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ FDI ในช่วงก่อนปี ค.ศ. 1991 แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบในช่วงเวลาหลังจากนั้น
2. GDP ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้แทนปัจจัยขนาดของตลาด (Market Size) ไม่มีความสัมพันธ์ต่อ FDI ก่อนหน้าปี ค.ศ. 1991 แต่หลังจากปีดังกล่าว GDP กลับมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกต่อ FDI
3. คุณภาพของแรงงาน (Labor Quality) และโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ FDI โดยคุณภาพแรงงานที่สูงขึ้นและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานจะเป็นสิ่งที่จะช่วยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเช่นเดียวกันกับระดับของการเปิดเสรีทางการลงทุน (Degree of Openness) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะส่งผลบวกต่อการดึงดูด FDI ให้เข้ามาในประเทศ
4. การศึกษายังพบว่าปัจจัยของระดับการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งใช้ข้อมูลปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสะสม (Cumulative FDI) ต่อปริมาณการลงทุน

ภายในประเทศสะสม (Cumulative domestic investment) เป็นตัวแทนของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อในเชิงลบต่อ FDI ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปัจจัยทางการแข่งขันที่ส่งผลในด้านลบต่อการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ

ผลสรุปของการศึกษาของ Sun, Tong and Yu (2002) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดจากการศึกษาและเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไปในอนาคตไว้ว่า การศึกษาในครั้งต่อไปควรคำนึงถึงความแตกต่างในแต่ละประเภทของอุตสาหกรรม ซึ่งปริมาณการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเมื่อจำแนกออกตามแต่ละประเภทอุตสาหกรรม อาจมีปัจจัยที่มีความสำคัญแตกต่างกัน

Binh and Haughton (2002) ได้นำเสนอบทความที่มีวัตถุประสงค์หลักในการศึกษาถึงประโยชน์ของการทำข้อตกลงทวิภาคี (Bilateral Trade Agreement : BTA) กับประเทศสหรัฐอเมริกา และการเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) ที่มีผลต่อการดึงดูดปริมาณการไหลเข้าของ FDI การวิเคราะห์ใช้ข้อมูลระหว่างปี ค.ศ. 1990 ถึง 1999 จาก 16 ประเทศในอาเซียน ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ การเปิดเสรีของประเทศ (Openness) ขนาดของตลาด (Market size) อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate) การออมภายในประเทศ (Domestic Savings) และวินัยทางการคลัง (Macroeconomic discipline) กับตัวแปรตาม ได้แก่ FDI ข้อมูลที่ใช้เป็นตัวแทนของตัวแปรต่างๆ ดังกล่าวแสดงในตารางที่ 2.2

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเปิดเสรีของประเทศมีผลกระทบในแง่บวกต่อ FDI เช่นเดียวกับปัจจัยในส่วนของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งจะมีความสัมพันธ์กับ FDI ในลักษณะที่หากอัตราแลกเปลี่ยนมีมูลค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (Undervalued exchange rate) จะส่งผลในแง่บวกทำให้การไหลเข้าของ FDI นั้นสูงขึ้น
2. วินัยทางการคลังของรัฐบาลจะส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจของนักลงทุนหากการใช้งบประมาณของภาครัฐเป็นงบประมาณที่ขาดดุลเกินกว่าร้อยละ 2 ของ GDP
3. ประเทศที่มีการออมภายในประเทศสูงจะส่งผลบวกต่อ FDI มากกว่าประเทศที่มีการออมภายในประเทศต่ำ
4. ผลจากการทำ FTA และการเข้าเป็นสมาชิก WTO ทำให้ FDI เพิ่มขึ้นประมาณ

ร้อยละ 30

ตารางที่ 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI จากรายงานการศึกษาของ Binh and Haughton (2002)

Variable	Proxy
FDI	Real FDI/capita
Openness	Export/GDP WTO membership (Dummy Variable, Yes = 1) Normal trade relations (“MFN”) status with the United States
Market size	Real GDP/capita
Exchange rate	Real effective exchange rate
Domestic Savings	(GDP-total consumption)/GDP
Macroeconomic discipline	Budget surplus/GDP

ที่มา : นิธิภัทร ตั้งจิรวงษ์ และคณะ (2551: 13) งานวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย”

Nonnemberg and Mendonca (2004) ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI ในประเทศกำลังพัฒนา (Developing Country) โดยใช้ข้อมูลประเภท Panel Data เก็บข้อมูลจากประเทศกำลังพัฒนาจำนวน 38 ประเทศ ในช่วงปี ค.ศ. 1975 ถึง 2000 ผลการศึกษาพบว่า GDP และการเพิ่มของ GDP ในปีก่อนหน้า ส่งผลในด้านบวกต่อ FDI เช่นเดียวกันกับปัจจัยระดับการศึกษาของแรงงาน (Level of schooling) ระดับของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ (Economy’s degree of openness) และการเติบโตของตลาดทุน (Capital market growth) ในขณะที่อัตราเงินเฟ้อ (Rate of inflation) ส่งผลทางด้านลบต่อ FDI

Ho (2004) นำเสนอบทความที่เกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ FDI ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในระดับ Sector (Sectoral Level) โดยใช้ข้อมูล FDI ที่จำแนกออกเป็น 10 Sector (ตามตารางที่ 2.3) ในช่วงระหว่างปี ค.ศ. 1997 ถึง 2002 โดยการสร้าง Regression Model เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล FDI ดังกล่าวกับตัวแปรต้นซึ่งเป็นปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อ FDI อันได้แก่ 1) ขนาดของตลาด ใช้ข้อมูล GDP เป็นตัวแทน 2) ต้นทุนค่าแรง ใช้ข้อมูลอัตราค่าจ้างเฉลี่ยเป็นตัวแทน 3) ของนวัตกรรม (Level of Innovation) โดยใช้ข้อมูลระดับการลงทุนทางด้านนวัตกรรมต่อ GDP รวมเป็นตัวแทน และ 4) ระดับการเข้าถือครองจากภาครัฐ (State Ownership) โดยใช้การวัดจากจำนวนพนักงานในวิสาหกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ (State Ownership Enterprise) ต่อจำนวนพนักงานทั้งหมด เป็นตัวแทน

ตารางที่ 2.3 การจัดแบ่ง Sector ของ FDI ในการศึกษาของ Ho

Type	Data
Sector 1	farming, forestry, animal, husbandry and fishery
Sector 2	mining, quarrying and manufacturing
Sector 3	production and supply electric power, gas and water
Sector 4	construction, geological prospecting and water conservancy
Sector 5	transport & storage, post and telecommunication services
Sector 6	wholesale & retail trade and catering service
Sector 7	banking, insurance and real estate
Sector 8	social service
Sector 9	health care, sports, social welfare, education, arts, film, scientific research and polytechnic services
Sector 10	other industries

ที่มา : นิธิภัทร ตั้งจิรวงษ์ และคณะ (2551: 15) งานวิจัย “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย”

ผลการศึกษารูปว่า

1. ขนาดของตลาดมีความสัมพันธ์เป็นบวกต่อ FDI โดยขนาดตลาดที่ใหญ่จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
2. ต้นทุนค่าแรงและระดับความเป็นเจ้าของจากภาครัฐ มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับ FDI โดยสะท้อนให้เห็นว่าค่าแรงที่สูงขึ้นและระดับความเป็นเจ้าของธุรกิจของภาครัฐจะส่งผลให้ FDI ที่เข้าสู่ประเทศลดน้อยลง
3. การศึกษายังพบว่าปัจจัยทางด้านนวัตกรรมมีผลต่อปริมาณ FDI ในระดับประเทศแต่จะไม่ใช่ปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจเมื่อมองในระดับภูมิภาคหรือระดับจังหวัด

3.2 การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

วัชรวิ รัฐกาญจน์ (2530) ได้ศึกษาลักษณะและผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทยตั้งแต่ปี 2503-2528 โดยศึกษากรณีการลงทุนจากกลุ่มประเทศพัฒนา กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ และกลุ่มประเทศอาเซียน ในด้านประเภทอุตสาหกรรมที่เข้ามาลงทุน ระยะเวลาที่เปิดดำเนินการ ขนาดของกิจการที่

เข้ามาลงทุน ลักษณะการถือหุ้นของผู้ลงทุน และผลกระทบทางเศรษฐกิจในระยะสั้นต่อรายได้ประชาชาติและการจ้างงาน โดยอาศัยข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มประเทศพัฒนาส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ใช้เงินลงทุนมากและมีเทคโนโลยีสูง เช่น อุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ และอุตสาหกรรมโลหะขั้นมูลฐาน กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่มีกิจการขนาดเล็ก ใช้เทคโนโลยีที่ไม่สลับซับซ้อน มีกระบวนการผลิตที่ใช้ปัจจัยแรงงานมาก เช่น การผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ของเด็กเล่นและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ส่วนกลุ่มประเทศอาเซียนส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมด้านเกษตรและเป็นกิจการขนาดเล็ก ในด้านระยะเวลาการเปิดดำเนินการของหน่วยผลิตปรากฏว่า กลุ่มประเทศพัฒนาเข้ามาลงทุนและเปิดดำเนินการก่อนกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ และกลุ่มประเทศอาเซียน

ส่วนในด้านลักษณะการถือหุ้น ปรากฏว่าผู้ลงทุนกลุ่มประเทศพัฒนา และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ส่วนใหญ่ถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละสี่สิบและต่ำกว่าร้อยละห้าสิบของทุนจดทะเบียน ในขณะที่ผู้ลงทุนจากกลุ่มประเทศอาเซียนส่วนใหญ่ถือหุ้นต่ำกว่าร้อยละ 10 ของทุนจดทะเบียน

สำหรับผลกระทบทางเศรษฐกิจในระยะสั้นในด้านผลที่มีต่อรายได้ประชาชาติและการจ้างงาน พบว่าการลงทุนจากกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจในระยะสั้นสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศพัฒนาและกลุ่มประเทศอาเซียน เพราะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายใน ประเทศเป็นส่วนใหญ่ และมีกระบวนการผลิตที่ใช้ปัจจัยแรงงานมาก ในขณะที่กลุ่มประเทศพัฒนาเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยทุนสูงและใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มประเทศอาเซียนเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จึงก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยน้อยเมื่อเทียบกับการเข้ามาลงทุนของกลุ่มประเทศพัฒนาและกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่

เรวดี รัตนานูบาล (2539) ได้ทำการศึกษาผลของการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในภาคอุตสาหกรรมต่อการส่งออกสินค้าไปญี่ปุ่น โดยใช้ข้อมูลทศวรรษใน ช่วงปี 2523-2538 วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในไทยและการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปญี่ปุ่น โดยได้แบ่งสินค้าอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก 2) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง 3) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และ 4) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ ด้วยวิธีประมาณการแบบกำลังสองน้อยที่สุด เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปญี่ปุ่นกับปัจจัยที่สำคัญที่เป็นตัวส่งเสริมให้การส่งออกของไทยเพิ่มขึ้น

ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน (เงินต่อบาท) ผลผลิตขั้นต้นในประเทศของญี่ปุ่น และมูลค่าการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์พบว่า มูลค่าการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น จะมีผลต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทยไปญี่ปุ่น ได้มากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลักและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง สำหรับอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ พบว่ามูลค่าการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่นไม่มีอิทธิพลต่อการส่งออกสินค้าไปญี่ปุ่น จากผลการวิเคราะห์ทั้ง 4 กลุ่มสินค้า ขนาดของความยืดหยุ่นจะมีความแตกต่างกัน คือ 1) ความยืดหยุ่นของอัตราแลกเปลี่ยนใน 4 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงจะได้รับผลกระทบที่สูงกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ร้อยละ 1 เนื่องจากสินค้ากลุ่มนี้มีมูลค่าการส่งออกค่อนข้างสูง เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเปลี่ยนแปลงทำให้ราคาสินค้าโดยเปรียบเทียบถูก(แพง)เมื่อเทียบกับประเทศอื่น ทำให้ญี่ปุ่นอาจสั่งซื้อสินค้าจากประเทศอื่นแทน ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีอุปสงค์ 2) ความแตกต่างของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่น เมื่อพิจารณาในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก และอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูง ความยืดหยุ่นในสองกลุ่มสินค้านี้ไม่แตกต่างกันมากนัก เนื่องจากญี่ปุ่นมีความได้เปรียบในด้านเทคโนโลยี ลิขสิทธิ์ ความเชี่ยวชาญในการผลิต และประเทศไทยมีจำนวนแรงงานมากทั้งแรงงานกึ่งฝีมือและไร้ฝีมือ สอดคล้องกับความต้องการของญี่ปุ่น ทำให้ญี่ปุ่นสนใจมาลงทุนและไทยสามารถส่งออกได้มากขึ้น และ 3) ผลผลิตขั้นต้นในประเทศของญี่ปุ่นมีความแตกต่างกันในความยืดหยุ่นของแต่ละสมการ คือ อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสูงจะได้รับผลกระทบมากที่สุด รองลงมาได้แก่อุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลักและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตามลำดับ เนื่องจากระดับรายได้ของประชากรและอุปสงค์ต่อสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ หากระดับรายได้ของประชากรในประเทศผู้ซื้อสูงขึ้น ย่อมทำให้ระดับการส่งออกสูงตามไปด้วย ระดับรายได้ย่อมมีผลในการเพิ่มอำนาจของผู้ซื้อ และจากการศึกษาพบว่ามูลเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้บริษัทของญี่ปุ่นไปลงทุนในต่างประเทศสอดคล้องกับแนวคิดทางทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ (Eclectic Theory) ด้วย

พจนีย์ พิมที (2545) ได้ศึกษาผลของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการส่งออกสินค้าในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยพิจารณาผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศใน 4 ประเทศ คือ ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ฮองกงและสิงคโปร์ ใน 3 อุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอ และอุตสาหกรรม

เครื่องใช้ไฟฟ้า อาศัยใช้ข้อมูลทฤษฎีใน ช่วงปี 2523-2543 วิเคราะห์แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด โดยนำแบบจำลองของ Browne (1982) ที่ทำการศึกษาในประเทศ Ireland และแบบจำลองของ Sun (2001) ที่ได้ศึกษาในประเทศจีนมาปรับใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งมีตัวแปรที่ใช้ในแบบจำลอง คือ มูลค่าการส่งออกของประเทศไทยในอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษา มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากประเทศที่ทำการศึกษาในอุตสาหกรรมที่ทำการศึกษา อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยของประเทศไทยถ่วงน้ำหนักด้วยมูลค่าการค้าของประเทศไทยและประเทศคู่ค้า 10 ประเทศและดัชนีผลิตภัณฑ์มวลรวมของโลก

ผลการศึกษาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีผลต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศไทยแตกต่างกันไปตามประเทศผู้เข้ามาลงทุน และประเภทอุตสาหกรรมที่เข้ามาลงทุน โดยการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นมีผลต่อการส่งออกในอุตสาหกรรมอาหาร สิ่งทอและเครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ การลงทุนโดยตรงจากสหรัฐอเมริกามีผลต่อการส่งออกในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น การลงทุนโดยตรงจากฮ่องกง มีผลต่อการส่งออกในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนการลงทุนโดยตรงจากสิงคโปร์ มีผลต่อการลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สรุปได้ว่ารูปแบบของการลงทุนจาก 4 ประเทศดังกล่าวในประเทศไทยจะเป็นการเข้ามาลงทุนเพื่อใช้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนและส่วนประกอบแล้วส่งกลับไปยังประเทศของตนเป็นหลัก นอกจากนี้ ยังส่งออกไปยังประเทศอื่นๆที่มีบริษัทลูกของประเทศผู้ลงทุน ตั้งอยู่เป็นสำคัญ ยกเว้นการลงทุนโดยตรงจากประเทศสหรัฐอเมริกา ที่รูปแบบการเข้ามาลงทุนเป็นไปเพื่อตอบสนองตลาดภายในประเทศผู้รับทุน โดยการเข้ามาลงทุนของนักลงทุนต่างชาติในประเทศไทยนั้นจะเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก

เกษมศักดิ์ นาคา (2550) ได้ทำการศึกษาลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีกับการค้าระหว่างประเทศไทย-สาธารณรัฐเกาหลี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีต่อมูลค่าการส่งออกและมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐเกาหลี โดยอาศัยข้อมูลทฤษฎีแบบอนุกรมเวลารายไตรมาส ตั้งแต่ปี 2540-2549 ด้วยวิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนา ในการวิเคราะห์ผลของการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีกับการค้าระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี รวมถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่เกิดขึ้นในด้านการค้าระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี และใช้วิธีศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์ผลของการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีต่อมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลี และผลต่อมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐเกาหลี โดยวิธี two-step approach ของ Engel and Granger เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ในเชิงดุลยภาพระยะยาว ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

คือ มูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปสาธารณรัฐเกาหลี มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐเกาหลี เงินลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลี อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี อัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของสาธารณรัฐเกาหลี และอัตราเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย

ผลการศึกษาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลี อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยมีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐเกาหลี และการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลี อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศไทยมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐเกาหลีในทิศทางเดียวกัน

สรุป

สำหรับงานศึกษาครั้งนี้ ใช้ทฤษฎีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในวัฏจักรผลิตผลของ Vernon เป็นรูปแบบในการวิเคราะห์ เนื่องจากทฤษฎีของ Vernon มีลักษณะเป็นการวิเคราะห์แบบพลวัต (dynamic) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และใช้ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่กำหนดการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศของ Dunning มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดตัวแปรในแบบจำลอง เนื่องจาก Sehiro (1985:19) ได้ชี้แนะทิศทางของ Dunning เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยผลการศึกษาในกรณีของประเทศไทยระบุว่า ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในไทย ได้แก่ ปัจจัยทางด้านการตลาด ปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายและปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจในการลงทุน

จากผลงานวิจัยที่ได้ทำการรวบรวมมาสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการศึกษาในครั้งนี้อย่างนี้ การศึกษาของวัชร รัชฎาญจน์ (2530) สามารถใช้เป็นแนวทางในการอธิบายถึงลักษณะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมในด้านของประเภทอุตสาหกรรมที่เข้ามาลงทุนขนาดของกิจการและลักษณะการถือหุ้น รวมถึงใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อการจ้างงาน การศึกษาของเรวดี รัตนานุกาล (2539) นำมาใช้เป็นแนวทางในการอธิบายถึงผลของการลงทุนโดยตรงของประเทศญี่ปุ่นในภาคอุตสาหกรรมที่มีต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศไทย และการวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้บริษัทญี่ปุ่นมาลงทุนในประเทศไทย การศึกษาของณรงค์ ลาภเลิศสุข (2539) สามารถนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และใช้เป็นแนวทางในการอธิบายถึงรูปแบบการลงทุนโดยตรงจากประเทศในประเทศไทย การศึกษาของธีรพันธุ์ ยมาภัย (2540) สามารถนำมาใช้เป็น

แนวทางในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงของบริษัทข้ามชาติจากประเทศไต้หวัน ในประเทศไทยและใช้เป็นแนวทางในการศึกษาถึงลักษณะการลงทุนของประเทศไต้หวันในไทย การศึกษาของณรงค์ อ่อนอินทร์ (2543) สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการอธิบายถึงลักษณะการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นที่ย้ายฐานการผลิตของอุตสาหกรรมมายังประเทศไทย การศึกษาของพจนีย์ พิรมที (2545) สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลกระทบจากการลงทุนของประเทศญี่ปุ่นและฮ่องกงในด้านการส่งออกสินค้าในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย และใช้เป็นแนวทางในการอธิบายถึงลักษณะและรูปแบบการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศญี่ปุ่นและฮ่องกงในประเทศไทย การศึกษาของเกษมศักดิ์ นาคา (2550) สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ผลกระทบจากการลงทุนโดยตรงของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีในประเทศไทยด้านการส่งออก และการสรุปผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของนิรภัทร ตั้งจิรวงษ์ ธนพงศ์ และคณะ (2551) สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดปัจจัยที่ทำให้บริษัทต่างชาติไปลงทุนยังต่างประเทศ ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ การเปิดเสรีของประเทศ ขนาดของตลาด อัตราแลกเปลี่ยนและค่าจ้างแรงงาน ดังนั้น จึงได้นำปัจจัยดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้ด้วย โดยสรุป ผลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมได้นำปัจจัยต่างๆ มาใช้ประกอบในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยด้านการตลาด คือ ขนาดของตลาด และการส่งออกสินค้า อุตสาหกรรม ปัจจัยด้านต้นทุนค่าใช้จ่าย คือ ต้นทุนค่าแรง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และปัจจัยด้านสิ่งจูงใจ คือ ระดับการเปิดประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเก็บรวบรวมจากหน่วยงานของรัฐ เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์และกระทรวงแรงงาน เป็นต้น ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ปี 2536-2553 ในลักษณะอนุกรมเวลา(Time Series) รวมถึงศึกษางานวิจัย ทบทวนเอกสารทางการศึกษา บทความและเอกสารทางราชการอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้การศึกษาสมบูรณ์มากขึ้น ส่วนวิธีการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงเปรียบเทียบ(Comparative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ในการศึกษาลักษณะการลงทุน รวมถึงการวิเคราะห์ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจของการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

3.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย โดยใช้วิธีวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด Ordinary Least Squares (OLS) การศึกษาครั้งนี้เลือกปัจจัยที่กำหนดการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ได้แก่ ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านต้นทุน ค่าใช้จ่าย และปัจจัยด้านสิ่งจูงใจ ซึ่งได้กำหนดให้มีตัวแปรตามและตัวแปรอิสระดังนี้

3.2.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

1) มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย (ศึกษาเป็นรายประเทศประกอบด้วย ญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง)

3.2.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ปัจจัยทางการตลาด

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของไทย
- 2) มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทย

ปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าใช้จ่าย

- 3) อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยต่อวันในเขตจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง
- 4) อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย

ปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจ

- 5) ระดับการเปิดประเทศ

จากตัวแปรที่ผ่านการสังเคราะห์ข้างต้นสามารถนำมาสร้างแบบจำลองได้ดังนี้

$$FDI_i = f(GDP, EXP, WT, RER_i, OPEN)$$

โดยกำหนดให้

FDI _i	คือ	มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงไหลเข้าจากประเทศ i ในประเทศไทย (ล้านบาท)
GDP	คือ	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย (ล้านบาท)
EXP	คือ	มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของไทย (ล้านบาท)
WT	คือ	อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยต่อวันในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง (บาท/วัน)
RER _i	คือ	อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย (บาท/เงินสกุลต่างประเทศ 1 หน่วยของประเทศ i)
OPEN	คือ	ระดับการเปิดประเทศ (มูลค่าการนำเข้า+มูลค่าการส่งออก/ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ) (Total amount import and export /GDP) (เท่า)

ในการวิเคราะห์ใช้สมการในรูป Linear จึงได้สมการแสดงรูปแบบความสัมพันธ์ดังนี้

$$FDI_t = a + b_1GDP + b_2EXP + b_3WT + b_4RER_t + b_5OPEN + \varepsilon_t \quad (3.1)$$

โดยกำหนดให้

- a   คือ   ค่าคงที่
- ค่า b_1 คือ   ค่าความยืดหยุ่นที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจากประเทศญี่ปุ่น ได้เห็น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ GDP
- ค่า b_2 คือ   ค่าความยืดหยุ่นที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจากประเทศญี่ปุ่น ได้เห็น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ EXP
- ค่า b_3 คือ   ค่าความยืดหยุ่นที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจากประเทศญี่ปุ่น ได้เห็น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ WT
- ค่า b_4 คือ   ค่าความยืดหยุ่นที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจากประเทศญี่ปุ่น ได้เห็น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ RER_t
- ค่า b_5 คือ   ค่าความยืดหยุ่นที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าเงินลงทุน โดยตรงในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมจากประเทศญี่ปุ่น ได้เห็น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของ OPEN

ε_i คือ ค่าความคาดเคลื่อน (Error Term) ซึ่งเป็นตัวแปรเชิงสุ่มที่มีการแจกแจงแบบปกติที่มีค่าเฉลี่ย = 0 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = σ

หมายเหตุ :
$$RER_i = \frac{ER_{\text{(บาท/เงินสกุลต่างประเทศ 1 หน่วยของประเทศ i)}} * P_i^F}{P^D}$$

กล่าวคืออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง (RER) จะแสดงถึงระดับราคาโดยเปรียบเทียบระหว่างระดับราคาในต่างประเทศกับระดับราคาภายในประเทศที่ถูกปรับด้วยอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงิน โดยที่ P^D คือ ระดับราคาสินค้าภายในประเทศ และ P_i^F คือ ระดับราคาสินค้าต่างประเทศ (วัดด้วย CPI ของประเทศที่ทำการศึกษา)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ทั้งในเชิงพรรณนา และเชิงปริมาณ จะเป็นข้อมูลทุติยภูมิที่เก็บรวบรวมมาจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

2.1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นข้อมูลการลงทุนจากต่างชาติที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งประกอบไปด้วยปริมาณเงินลงทุน สัดส่วนการถือหุ้น ประเภทกิจการ จำนวนการจ้างแรงงานไทย รูปแบบการผลิต (ผลิตเพื่อส่งออก/จำหน่ายในประเทศ) และแหล่งที่ตั้งโรงงาน รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่เป็นมาตรการส่งเสริมการลงทุนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรม

2.2 ธนาคารแห่งประเทศไทย (BOT) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณเงินลงทุนไหลเข้าในประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของประเทศไทย

2.3 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและผลิตภัณฑ์มวลรวมในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

2.4 สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้าอุตสาหกรรมกับประเทศคู่ค้าต่างๆของประเทศไทย

2.5 สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นข้อมูลอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยของประเทศไทย

นอกจากสถิติที่นำมาจากหน่วยงานต่างๆแล้ว การศึกษาครั้งนี้ยังได้รวบรวมสิ่งตีพิมพ์อื่นๆและวารสารที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนในประเทศไทย และสถิติการลงทุนของประเทศที่ทำการศึกษาจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) และ การประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development : UNCTAD) เพื่อที่จะสนับสนุนการวิเคราะห์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งได้ทำการ ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ ได้แก่ วิทยานิพนธ์และรายงานการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยจะใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการพิจารณาทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ และเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในศึกษาครั้งนี้ได้แยกการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนคือ

3.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยแบ่งการศึกษาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

3.1.1 การศึกษาลักษณะและสภาพการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ประกอบด้วยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ในด้านของปริมาณการลงทุนประเภทอุตสาหกรรม สัดส่วนการถือหุ้น การผลิตและแหล่งที่ตั้งโรงงาน โดยจะครอบคลุมข้อมูลปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในช่วงปี 2536-2553 ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมผลิตภายในประเทศไทย

3.1.2 การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจของการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทยประกอบด้วยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ในด้านการจ้างงาน และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในภาพรวมดังต่อไปนี้

1) ผลกระทบด้านการจ้างงาน พิจารณาจากจำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปี ในการจ้างแรงงานไทยในสาขาอุตสาหกรรมผลิตในประเทศไทย จากโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในสาขาอุตสาหกรรมผลิตของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

2) ผลกระทบด้านดุลบัญชีเงินลงทุนเคลื่อนย้าย พิจารณาจากปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้า (Inflow) และไหลออก (Outflow) ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต โดยพิจารณาจากเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศสุทธิ (Netflow) ดังนี้

$$\text{Netflow}_i = \text{Inflow}_i - \text{Outflow}_i$$

โดยที่

Inflow คือ มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ทำการศึกษาจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก คือ ประเทศญี่ปุ่น ใต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่ไหลเข้ามาในประเทศไทย

Outflow คือ มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ทำการศึกษาจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก คือ ประเทศญี่ปุ่น ใต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่ไหลออกจากประเทศไทย

หากผลการศึกษา พบว่า

$\text{Netflow} > 0$ หมายความว่า เงินลงทุนทำให้ดุลบัญชีเงินลงทุนเคลื่อนย้าย
ของไทยดีขึ้น

$\text{Netflow} = 0$ หมายความว่า เงินลงทุนไม่กระทบดุลบัญชีเงินลงทุน
เคลื่อนย้ายของไทย

$\text{Netflow} < 0$ หมายความว่า เงินลงทุนทำให้ดุลบัญชีเงินลงทุนเคลื่อนย้าย
ของไทยเลวลง

3.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยวิธีการทางเศรษฐมิติเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น ใต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกงในประเทศไทย ดังนี้

3.2.1 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Unit Root Test)

โดยทั่วไปข้อมูลอนุกรมเวลามักมีลักษณะไม่นิ่ง (non-stationary) ซึ่งรวมทั้งข้อมูลอนุกรมเวลาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้น จึงต้องนำข้อมูลในแบบจำลองมาทดสอบคุณสมบัติว่ามีความนิ่ง (Stationary) หรือไม่ การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการทดสอบ Unit Root ตาม

วิธีการของ Augmented Dickey and Fuller test (ADF) test ที่เสนอโดย Dickey and Fuller 1979 (1981) และวิธีของ Phillips – Perron (PP test) เสนอโดย Philips and Perron (1988) หากผลการทดสอบแสดงว่าข้อมูลมีความไม่นิ่ง นั่นคือ ชุดของข้อมูลเหล่านี้มีการเคลื่อนไหวไปตามแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลา (time trend) และความแปรปรวนวิ่งห่างออกจากเดิมไปเรื่อยตามแนวโน้มของระยะเวลาที่เพิ่มขึ้น

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทั้งจากวิธีของ ADF test และวิธี PP test เป็นการตรวจสอบว่าชุดข้อมูลนั้นๆ มีคุณสมบัตินิ่งหรือไม่ โดยใช้สมการต่อไปนี้

$$\Delta y_t = \mu + \gamma y_{t-1} + \sum_{i=2}^{\infty} \beta_i \Delta y_{t-i+1} + \varepsilon_t \quad (3.2)$$

การทดสอบจะพิจารณาค่า โดยเปรียบเทียบค่าสถิติ t(t-statistic) ที่คำนวณได้ กับค่าที่เหมาะสมจากตาราง Dickey-Fuller และ Augmented Dickey-Fuller ซึ่งมีสมมติฐานการทดสอบดังนี้

$$H_0: \theta=0: \text{ (non-stationary)}$$

$$H_1: \theta \neq 0: \text{ (stationary)}$$

ถ้ายอมรับ $H_0: \theta=0$ จะได้ว่าตัวแปรที่สนใจ (γ_t) มี Unit Root หรือ γ_t มีลักษณะเป็น non-stationary

ถ้ายอมรับ $H_1: \theta \neq 0$ จะได้ว่าตัวแปรที่สนใจ (γ_t) มี Unit Root หรือ γ_t มีลักษณะเป็น stationary

3.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามรวมถึงตัวคลาดเคลื่อนจะต้องเป็นแบบเส้นตรง ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประเทศไทย คือ ประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง โดยปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับเงินลงทุนไหลเข้าในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตจากประเทศดังกล่าว คือ ปัจจัยทางการตลาดประกอบด้วยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศไทย และมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าใช้จ่าย ประกอบด้วยอัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อวันโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจคือระดับการ

เปิดของประเทศไทย ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 รวม 52 ไตรมาส ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์มากน้อยหรือไม่มีเลย หรืออาจจะสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันหรือตรงข้ามกัน ซึ่งสามารถทราบถึงขนาดและทิศทางของความสัมพันธ์ดังกล่าวได้จากการวิเคราะห์จากแบบจำลอง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด เป็นตัวทดสอบแบบจำลอง ทั้งนี้ ได้แยกแบบจำลองออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1) แบบจำลองที่ 1 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

$$FDI_{JAP} = a + b_1GDP + b_2EXP + b_3WT + b_4RER_{JAP} + b_5OPEN$$

2) แบบจำลองที่ 2 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

$$FDI_{ROC} = a + b_1GDP + b_2EXP + b_3WT + b_4RER_{ROC} + b_5OPEN$$

3) แบบจำลองที่ 3 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลี ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

$$FDI_{KOR} = a + b_1GDP + b_2EXP + b_3WT + b_4RER_{KOR} + b_5OPEN$$

4) แบบจำลองที่ 4 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

$$FDI_{PRC} = a + b_1GDP + b_2EXP + b_3WT + b_4RER_{PRC} + b_5OPEN$$

5) แบบจำลองที่ 5 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากเขตบริหารพิเศษฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

$$FDI_{HK} = a + b_1GDP + b_2EXP + b_3WT + b_4RER_{HK} + b_5OPEN$$

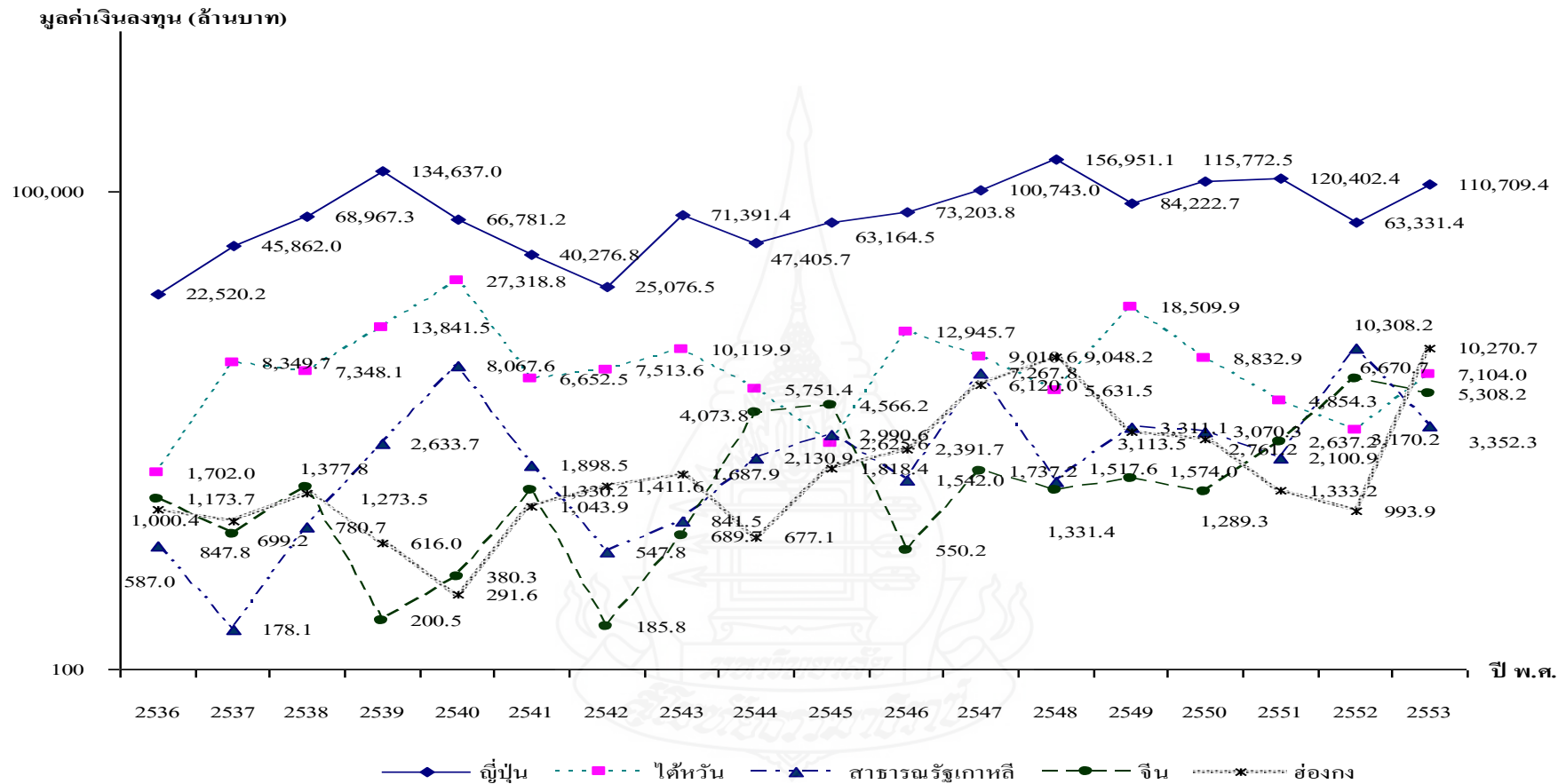
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้กล่าวถึงผลการศึกษา โดยได้ทำการแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นการศึกษาถึงสภาพและลักษณะการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย โดยอาศัยแบบจำลอง 5 แบบ สำหรับส่วนที่สาม เป็นผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทยที่เกี่ยวกับการจ้างงาน และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย

ส่วนที่หนึ่ง สภาพและลักษณะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรม การผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

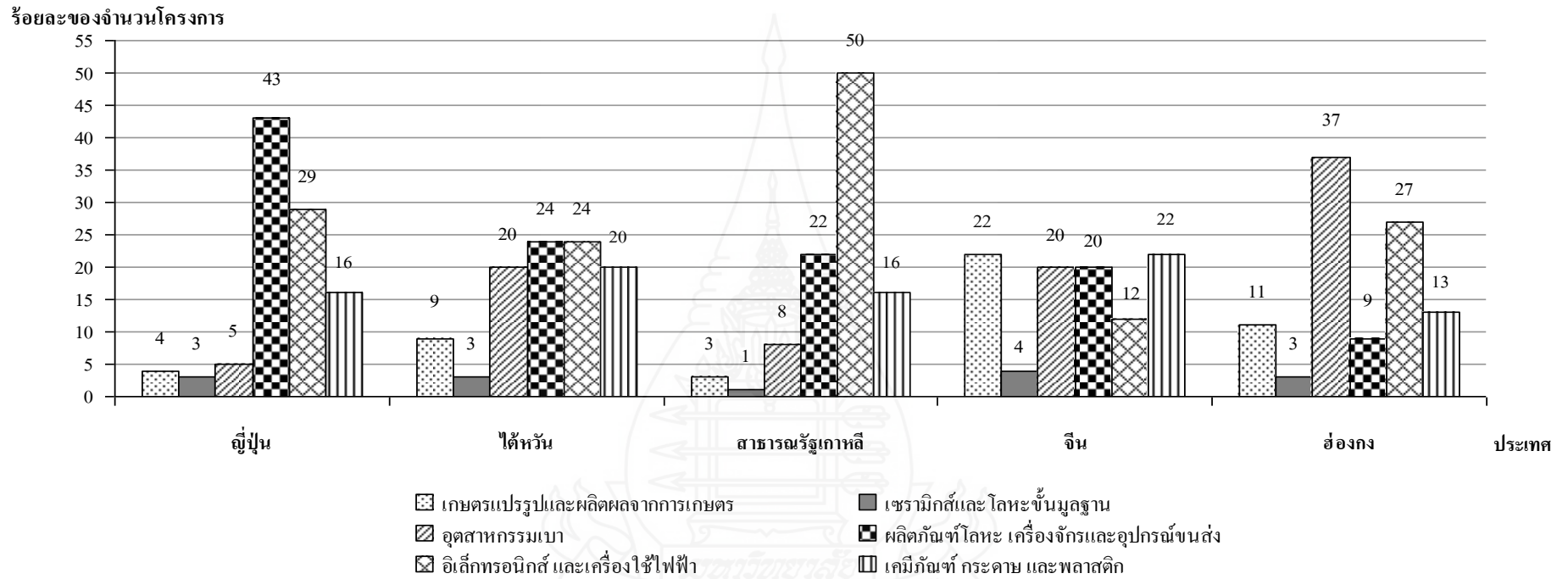
การลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอุตสาหกรรมการผลิตในปี 2536-2553 มีโครงการลงทุนรวม 5,201 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 68.9 ของโครงการจากต่างชาติทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต (7,546 โครงการ) โดยประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนโครงการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาคือไต้หวันคิดเป็นร้อยละ 11.4 ตามด้วยสาธารณรัฐเกาหลีฮ่องกงและสาธารณรัฐประชาชนจีน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ร้อยละ 2.7 และ 2.5 ตามลำดับ และหากพิจารณาในด้านมูลค่าเงินลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีมูลค่าเงินลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตรวม 1,688,647.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 50.4 ของมูลค่าเงินลงทุนจากต่างชาติทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต (3,126,796.8 ล้านบาท) โดยประเทศญี่ปุ่นยังคงเป็นประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือไต้หวันคิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามด้วยสาธารณรัฐเกาหลีฮ่องกงและจีน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ร้อยละ 1.2 และ 1.1 ตามลำดับ

ภาพที่ 4.1 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ระหว่างปี 2536-2553

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

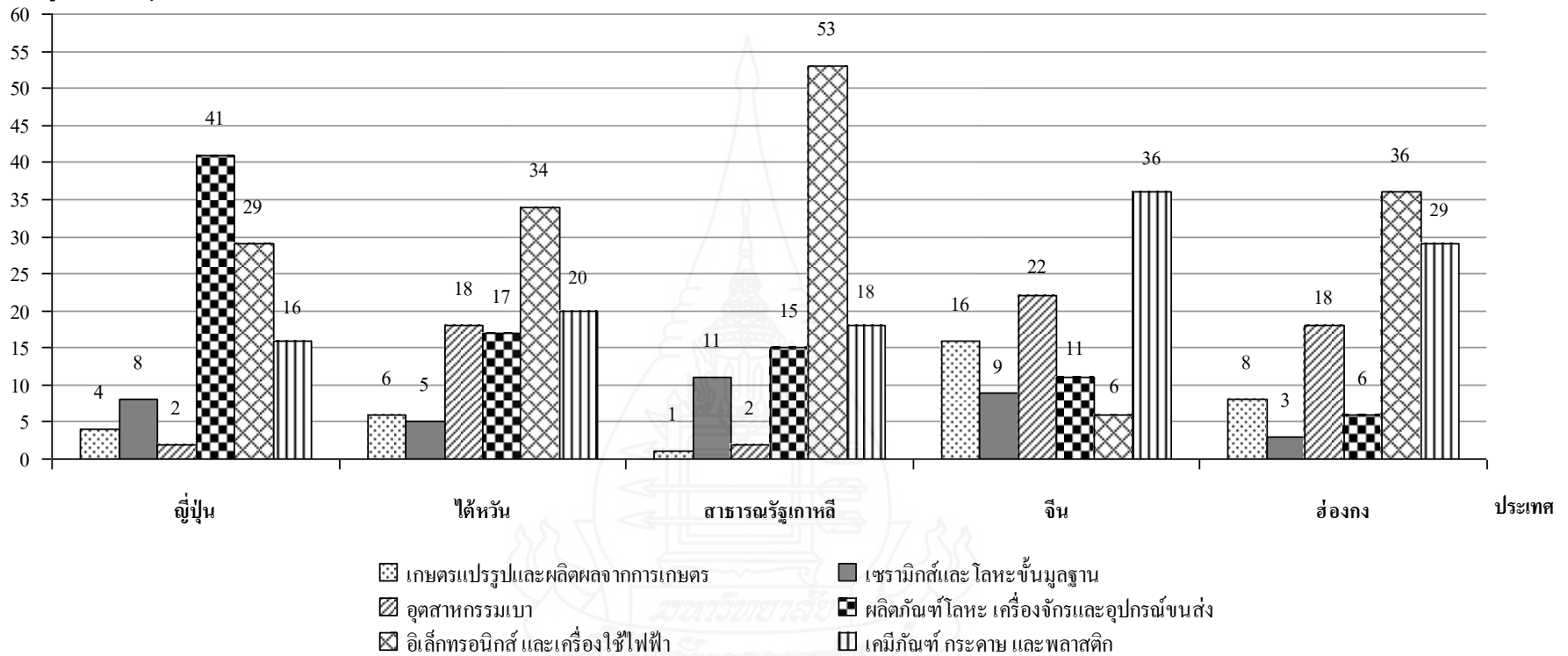

ภาพที่ 4.2 ร้อยละของจำนวนโครงการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน
จำแนกตามรายสาขาอุตสาหกรรม ระหว่างปี 2536-2553

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ร้อยละของมูลค่าการลงทุน

ภาพที่ 4.3 ร้อยละของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน
จำแนกตามรายสาขาอุตสาหกรรม ระหว่างปี 2536-2553

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ดังนั้น การศึกษาถึงสภาพและลักษณะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ได้พิจารณาแยกเป็นรายประเทศ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเทศญี่ปุ่น

จากสถิติการให้สิทธิประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระหว่างปี 2536-2553 พบว่ามีการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตจำนวนทั้งสิ้น 3,548 โครงการ และมีมูลค่าการลงทุนรวม 1,400,550.9 ล้านบาท โดยในปี 2536 มีโครงการลงทุนเพียง 66 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 22,520.2 ล้านบาท แต่หลังจากปี 2537 เป็นต้นมาจนถึงปี 2539 จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนได้เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในปี 2539 มีจำนวนโครงการสูงถึง 234 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 134,637.0 ล้านบาท ซึ่งเป็นปีที่มีบริษัทชั้นนำขนาดใหญ่หลายโครงการเข้ามาลงทุนเพิ่มและขยายโครงการในประเทศไทย

จากภาพที่ 4.1 ในช่วงปี 2540-2544 ซึ่งเป็นยุคที่เกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนในปี พ.ศ. 2540 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 16.7 และร้อยละ 50.4 ตามลำดับ โดยในปี 2541 และ 2542 จำนวนโครงการลดลงเหลือ 116 โครงการ และ 139 โครงการตามลำดับ ส่วนในด้านของมูลค่าเงินลงทุนได้ลดลงมาอยู่ที่ 40,276.8 ล้านบาทในปี 2541 และ 25,076.5 ล้านบาท ในปี 2542 ต่อมาในปี 2543-2544 จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยมีโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์จำนวน 181 โครงการและ 211 โครงการตามลำดับ ส่วนปริมาณเงินลงทุนยังไม่สูงมากนัก โดยในปี 2543 มีมูลค่าเงินลงทุน 71,391.4 ล้านบาทและ 47,405.7 ล้านบาทในปี 2544

ในช่วงปี 2545-2549 ซึ่งเป็นยุคเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การลงทุนจากญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตได้มีจำนวนโครงการและปริมาณเงินลงทุนเพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2547 มีจำนวนโครงการสูงถึง 282 โครงการ และในปี 2548 มีปริมาณเงินลงทุนจากญี่ปุ่นมากที่สุด นับตั้งแต่มีการย้ายฐานการผลิตมาสู่ประเทศไทย โดยมีมูลค่าเงินลงทุนสูงถึง 156,951.1 ล้านบาท เนื่องจากมีผู้ผลิตรถยนต์หลายค่ายเข้ามาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย เช่น บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด บริษัท นิสสัน มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด เป็นต้น และอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีมูลค่าเงินลงทุนสูงอีกหลายโครงการ เช่น บริษัท ไคเซล เซฟตี้ ซีสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด บริษัท มิทซุชิ สยาม คอม

โพเนทส์ จำกัดบริษัท ซุมิโตโม รัมเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด และบริดจสโตน ไทร์ แมนูแฟกเจอร์ริง (ประเทศไทย) เป็นต้น

ในปี 2549 มูลค่าเงินลงทุนได้ปรับตัวลดลงจากปี 2548 คิดเป็นร้อยละ 46.3 และในด้านของจำนวนโครงการลดลงร้อยละ 14.7 ต่อมาในปี 2550-2551 ทั้งจำนวนโครงการและปริมาณเงินลงทุนได้เพิ่มขึ้นอีกครั้ง เป็น 240 โครงการ และ 215 โครงการตามลำดับ โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 115,772.5 ล้านบาท ในปี 2550 และ 120,402.4 ล้านบาท ในปี 2551 ทั้งนี้ในปี 2552 จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนปรับตัวลดลงอีกครั้ง โดยมีจำนวนโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต 160 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 63,331.4 ล้านบาท ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับปี 2540 เนื่องจากวิกฤตการณ์ทางการเงินที่ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะประเทศผู้ลงทุนหลักอย่างญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม ในปี 2553 จำนวนโครงการได้เพิ่มขึ้นเป็น 246 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 50.0 จากปีก่อนหน้า โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 99,841.8 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโครงการขยายการลงทุน

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนโครงการลงทุนจากญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์จำแนกในรายสาขาแล้วพบว่า ญี่ปุ่นมีจำนวนโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง มากเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 1,516 โครงการ รองลงมาคืออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจำนวน 1,051 โครงการ และในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกจำนวน 566 โครงการ ในอุตสาหกรรมเบาจำนวน 177 โครงการ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรจำนวน 132 โครงการ และอุตสาหกรรมผลิตเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานจำนวน 96 โครงการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 43 ร้อยละ 30 ร้อยละ 16 ร้อยละ 5 ร้อยละ 4 และร้อยละ 3 ตามลำดับ ของจำนวนโครงการจากญี่ปุ่นทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย (แสดงในภาพที่ 4.2)

เมื่อพิจารณาจากปริมาณเงินลงทุนในรายสาขาอุตสาหกรรมการผลิตพบว่า ญี่ปุ่นลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมากที่สุด โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 573,683.6 ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งมีมูลค่าเงินลงทุน 405,971.7 ล้านบาท โดยในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกมีมูลค่าเงินลงทุน 223,529.5 ล้านบาท ส่วนในอุตสาหกรรมผลิตเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน มีมูลค่าเงินลงทุน 108,403.4 ล้านบาท อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร 54,952.9 ล้านบาท และในอุตสาหกรรมเบามีมูลค่าเงินลงทุน 34,009.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 40 ร้อยละ 29 ร้อยละ 16 ร้อยละ 8 ร้อยละ 4 และร้อยละ 2 ตามลำดับ ของมูลค่าการลงทุนจากญี่ปุ่นทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย (แสดงในภาพที่ 4.3)

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นของโครงการจากญี่ปุ่น พบว่ามีมูลค่าเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมการผลิตมากกว่าร้อยละแปดสิบ โดยมีสัดส่วนทุนจดทะเบียนจากนักลงทุนญี่ปุ่นร้อยละ 85.4 ที่เหลือเป็นการร่วมทุนกับนักลงทุนไทยร้อยละ 11.0 และกับชาติอื่น ๆ ร้อยละ 3.6 และเมื่อพิจารณาในรายสาขาอุตสาหกรรมพบว่า นักลงทุนญี่ปุ่นมีสัดส่วนเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรร้อยละ 70.2 อุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานร้อยละ 66.6 อุตสาหกรรมกรรมเบาร้อยละ 90.3 อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งร้อยละ 85.6 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าร้อยละ 91.8 และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกร้อยละ 68.5

จากสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าญี่ปุ่นมีลักษณะการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าเข้มข้นมากที่สุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ทั้งนี้ การเข้ามาลงทุนของนักลงทุนญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตจะเป็นลักษณะการร่วมทุน(joint venture) โดยนักลงทุนญี่ปุ่นเป็นฝ่ายถือหุ้นข้างมาก

เมื่อพิจารณาในด้านของการส่งออกแล้วพบว่า ประเทศญี่ปุ่นเข้ามามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป จำนวน 1,870 โครงการ และมีโครงการผลิตเพื่อส่งออกต่ำกว่าร้อยละ 80 ลงมาจำนวน 1,569 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 52.7 และร้อยละ 44.2 ตามลำดับ และยังพบว่าการลงทุนจากญี่ปุ่นมีโครงการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศทั้งสิ้นจำนวน 109โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 3.1 ของจำนวนโครงการจากญี่ปุ่นทั้งสิ้นที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยในอุตสาหกรรมการผลิต โดยสาขาอุตสาหกรรมที่มีระดับการส่งออกมากที่สุดคืออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

หากพิจารณาในด้านแหล่งที่ตั้งโรงงาน พบว่าโครงการลงทุนจากญี่ปุ่นมีการจัดตั้งโรงงานในเขตการลงทุนที่ 2 มากที่สุด โดยมีจำนวน 1,976 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 55.7 ของจำนวนโครงการทั้งหมด ตามมาด้วยเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 และเขตการลงทุนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 24.0 และ 20.3 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเขตการลงทุนที่ 1 มีกิจการอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 376 โครงการ ส่วนในเขตการลงทุนที่ 2 และเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มีกิจการผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งจัดตั้งโรงงานมากที่สุดจำนวน 1,008 โครงการ และ 318 โครงการตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีการจัดตั้งโรงงานมากที่สุดคือชลบุรี จำนวน 727 โครงการ รองลงมาคือพระนครศรีอยุธยา และระยองจำนวน 617 และ 504 โครงการตามลำดับ

ประเทศไต้หวัน

จากภาพที่ 4.1 ในช่วงปี 2536-2539 มีจำนวนโครงการจากไต้หวันเข้ามาลงทุนเฉลี่ย 160 โครงการต่อปี มูลค่าเงินลงทุนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 7,810.3 ล้านบาทต่อปี โดยในปี 2536 เป็นปีที่มีจำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนจากไต้หวันน้อยที่สุดในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา จำนวน 30 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 1,702 ล้านบาท ทั้งนี้ ในช่วงปี 2537-2539 มูลค่าเงินลงทุนได้เพิ่มขึ้นตามลำดับ

ในปี 2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากไต้หวันมีจำนวน 47 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 27,318.8 ล้านบาท นับว่าเป็นปีที่มีมูลค่าเงินลงทุนมากที่สุดในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา เนื่องจากมีโครงการขนาดใหญ่เข้ามาลงทุน ได้แก่ โครงการผลิต Knitting Dyeing ของบริษัทหมั่นยี่ง จำกัด โครงการผลิต IC (Integrated Circuit) ของบริษัท อัลฟา เมโมรี่ จำกัด โครงการผลิต Television Chassis, Flyback Transformers, Monitor Chassis, Color Monitor, Computer Notebook ของบริษัท ด้าถุง (ประเทศไทย) จำกัด โครงการผลิต Fabric Dyeing, Weaving Fabric, Textured Yarn ของบริษัท ไทยแท่งไฟฟ้า จำกัด และโครงการผลิต Textile Dyeing, Weaving ของบริษัท ทุนเท็กซ์ เท็กซ์ไทล์ (ประเทศไทย) จำกัด เป็นต้น ทั้งนี้ ในปี 2541 และ 2542 มูลค่าการลงทุนได้ลดลงเหลือ 6,652.5 ล้านบาท และ 7,513.6 ล้านบาท ตามลำดับ ต่อมาในปี 2543 การลงทุนได้เพิ่มขึ้นเป็น 91 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 10,199.9 ล้านบาท และลดลงอีกครั้งในปี 2544 โดยมีจำนวน 42 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 5,751.4 ล้านบาท

ในช่วงปี 2545-2549 มีโครงการลงทุนจากไต้หวันเฉลี่ย 44 โครงการต่อปี ส่วนมูลค่าเงินลงทุนได้เพิ่มขึ้นและลดลงสลับกัน มูลค่าเงินลงทุนเฉลี่ย 9,744.7 ล้านบาทต่อปี โดยในปี 2548 มูลค่าเงินลงทุนได้ลดลงมากจากปีก่อนหน้า เนื่องจากผลกระทบราคาน้ำมันโลกที่พุ่งสูงขึ้น

ตั้งแต่ ปี 2550 เป็นต้นมา โครงการลงทุนและมูลค่าเงินลงทุนจากไต้หวันมีปริมาณลดลงมาตลอด จนถึงปี 2552 มีโครงการได้รับสิทธิประโยชน์ 31 โครงการ และมีมูลค่าเงินลงทุน 3,170.2 ล้านบาท เท่านั้น ทั้งนี้ในปี 2553 มูลค่าเงินลงทุนได้เพิ่มขึ้นเป็น 7,079.4 ล้านบาท ซึ่งมีโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์เพียง 30 โครงการ

จากภาพรวมตั้งแต่ปี 2536-2553 การลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนทั้งสิ้น 862 โครงการ และมูลค่าการลงทุนรวม 161,257.6 ล้านบาท โดยมีโครงการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามากเป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 211 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 24.5 ของจำนวนโครงการทั้งหมดจากไต้หวันที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง จำนวน 206 โครงการ ในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกจำนวน 172 โครงการ

ในอุตสาหกรรมเบาจำนวน 167 โครงการ ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร มีจำนวน 77 โครงการ และอุตสาหกรรมเซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐานจำนวน 29 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 24 ร้อยละ 20 ร้อยละ 19 ร้อยละ 9 และร้อยละ 3 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 4.2)

เมื่อพิจารณาจากมูลค่าเงินลงทุนพบว่า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามีการลงทุนสูงที่สุด โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 54,508.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33.8 ของการลงทุนโดยตรงจากไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย รองลงมาคืออุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 32,897.1 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมเบา 29,171.3 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง 28,103.6 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร 9,177.7 ล้านบาท และในอุตสาหกรรมเซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน 7,399.6 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20 ร้อยละ 18 ร้อยละ 17 ร้อยละ 6 และร้อยละ 5 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 4.3)

จากสภาพการลงทุนตลอดช่วงระยะเวลา 18 ปีที่ทำการศึกษา การลงทุนโดยตรงจากไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตเฉลี่ยแล้วมีจำนวน 48 โครงการ และมูลค่าเงินลงทุน 8,958.7 ล้านบาทต่อปี และสังเกตได้ว่าโครงการไต้หวันที่เข้ามาลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตส่วนมากเป็นโครงการขนาดเล็ก (มูลค่าเงินลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท) และเป็นกิจการผลิตชิ้นส่วนและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติกเสียเป็นส่วนใหญ่

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นของไต้หวันจากโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิตระหว่างปี 2536-2553 พบว่ามีมูลค่าเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมการผลิตรวม 145,365.2 ล้านบาท โดยเป็นการถือหุ้นจากไต้หวันทั้งสิ้นร้อยละ 65.9 ไทยถือหุ้นร้อยละ 17.8 และชาติอื่นๆ ร้อยละ 16.3 และเมื่อพิจารณาลงในรายสาขาอุตสาหกรรมพบว่า ไต้หวันมีสัดส่วนเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานร้อยละ 74.6 ในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่งร้อยละ 73.8 ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรร้อยละ 71.4 ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้อยละ 66.5 และในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติกร้อยละ 50.5

จากสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าไต้หวันเน้นการเข้าร่วมทุน โดยเป็นฝ่ายถือหุ้นข้างมาก แทบทุกสาขาอุตสาหกรรมการผลิต ยกเว้นในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระดาษ และพลาสติก ที่พบว่าไทยมีสัดส่วนการร่วมทุนกับไต้หวันสูงกว่าอุตสาหกรรมอื่น

เมื่อพิจารณาในด้านของการส่งออกแล้วพบว่าประเทศไทยได้หันมาลงทุนในโครงการผลิตเพื่อการส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจำนวน 565 โครงการ และมีโครงการผลิตเพื่อส่งออกต่ำกว่าร้อยละ 80 ลงมาจำนวน 226 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 65.6 และ 26.2 ตามลำดับ โดยมีโครงการที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศทั้งสิ้นจำนวน 71 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 8.2 ของจำนวนโครงการจากไต้หวันทั้งสิ้นที่เข้ามาลงทุน โดยอุตสาหกรรมที่มีระดับการส่งออกมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

ในด้านของแหล่งที่ตั้งโรงงานที่เกิดจากการลงทุนของไต้หวันที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิตตั้งแต่ปี 2536-2553 พบว่า มีการจัดตั้งโรงงานในเขตการลงทุนที่ 2 มากที่สุด โดยมีจำนวน 390 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 45.2 ของจำนวนโครงการทั้งหมด ตามมาด้วยเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 จำนวน 275 โครงการและเขตการลงทุนที่ 1 จำนวน 197 โครงการคิดเป็นร้อยละ 31.9 และ 22.9 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเขตการลงทุนที่ 1 มีอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 102 โครงการ ส่วนในเขตการลงทุนที่ 2 มีอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งจัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 142 โครงการ และเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มีโรงงานในอุตสาหกรรมเบาจัดตั้งมากที่สุดจำนวน 65 โครงการ โดยจังหวัดที่มีการจัดตั้งโรงงานมากที่สุดคือชลบุรี และระยอง ด้วยจำนวน 259 โครงการ และ 102 โครงการ ตามลำดับ

สาธารณรัฐเกาหลี

จากภาพรวมตั้งแต่ปี 2536-2553 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนทั้งสิ้น 405 โครงการ มีมูลค่าการลงทุนรวม 53,076.6 ล้านบาท โดยในช่วงปี 2535-2539 มีจำนวนโครงการที่เข้ามาลงทุนเฉลี่ยเพียง 10 โครงการต่อปี มูลค่าเงินลงทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 1,044.9 ล้านบาทต่อปี ทั้งนี้ ในปี 2539 มีมูลค่าเงินลงทุนเพิ่มขึ้นมาจาก 3 ปีที่ผ่านมา โดยอุตสาหกรรมที่เข้ามาในช่วงนี้ คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

จากภาพที่ 4.1 ในปี 2540-2544 เป็นช่วงที่เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินลงทุนทำให้มูลค่าเงินลงทุนได้ลดลงมาเรื่อยๆจาก 8,067.6 ล้านบาท ในปี 2540 เป็น 1,898.5 ล้านบาท ในปี 2541 และในปี 2542 ลดลงเหลือ 547.8 ล้านบาท โดยในปี 2543 มีมูลค่าเงินลงทุน 841.5 ล้านบาท จนกระทั่งในปี 2544 การลงทุนได้กระเตื้องขึ้นโดยมีมูลค่าเงินลงทุน 2,130.9 ล้านบาท ทั้งนี้ ในช่วงเวลาดังกล่าวอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ยังคงเป็นอุตสาหกรรมที่นักลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีลงทุนมากที่สุด

ในช่วงปี 2545-2549 มีจำนวนโครงการและปริมาณเงินลงทุนเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันมาตลอด แต่นับว่าเป็นช่วงที่การลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีดีที่สุด โดยมีจำนวนเฉลี่ย 31 โครงการต่อปี ส่วนมูลค่าเงินลงทุนเฉลี่ย 16,629.1 ล้านบาทต่อปี โครงการที่เข้ามาลงทุนในช่วงนี้ยังคงอยู่ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ทั้งนี้ อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งและอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ในปี 2550-2551 ทั้งจำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ทว่าในปี 2552 ได้ปรับตัวลดลงเหลือ 19 โครงการ จาก 34 โครงการในปี 2551 หากแต่มูลค่าเงินลงทุนเพิ่มขึ้นเป็น 10,308.2 ล้านบาท หรือกว่า 3 เท่าตัวจากปีก่อนหน้า เนื่องจากการเข้ามาลงทุนในโครงการขยายการผลิต Cold Rolled Stainless Steel ของบริษัท ไทยน็อคซ์ สเตนเลส จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีสาธารณรัฐเกาหลีถือหุ้นในโครงการ มูลค่าเงินลงทุน 4,604 ล้านบาท และโครงการขยายการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า (Microwave Oven, Dish Washer, Washing Machine, Refrigerator, Air Conditioner) ของบริษัท ไทยซัมซุง อิเลคโทรนิคส์ จำกัด มูลค่าเงินลงทุน 3,709 ล้านบาท ทั้งนี้ในปี 2553 มีจำนวนโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มสูงขึ้นเป็น 43 โครงการ แต่มูลค่าเงินลงทุนลดลงเหลือ 3,302.3 ล้านบาท

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนโครงการลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์จำแนกรายสาขาอุตสาหกรรมแล้วพบว่า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามีโครงการลงทุนมากเป็นอันดับหนึ่งจำนวน 202 โครงการ รองลงมาคือ อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งจำนวน 90 โครงการ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกจำนวน 63 โครงการ อุตสาหกรรมเบาจำนวน 33 โครงการ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรจำนวน 12 โครงการ และอุตสาหกรรมเซรามิกซ์และโลหะขั้นมูลฐานจำนวน 5 โครงการ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50 ร้อยละ 22 ร้อยละ 16 ร้อยละ 8 ร้อยละ 3 และร้อยละ 1 ตามลำดับ ของจำนวนโครงการจากสาธารณรัฐเกาหลีทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิต (แสดงในภาพที่ 4.2)

ส่วนในด้านของมูลค่าเงินลงทุนพบว่าอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามีมูลค่าเงินลงทุนมากที่สุดจำนวน 28,535.8 ล้านบาท รองลงมาคือ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระจกและพลาสติก 9,127.3 ล้านบาท โดยมีมูลค่าเงินลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง 7,691.6 ล้านบาท อุตสาหกรรมเซรามิกซ์และโลหะขั้นมูลฐาน 5,297.8 ล้านบาท อุตสาหกรรมเบา 1,288.4 ล้านบาท และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร 1,135.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 53 ร้อยละ 18 ร้อยละ 15 ร้อยละ 11 ร้อยละ 2 และ

ร้อยละ 1 ตามลำดับ ของมูลค่าเงินลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิต (แสดงในภาพที่ 4.3)

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นของโครงการจากสาธารณรัฐเกาหลีที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตระหว่างปี 2536-2553 มีมูลค่าเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมการผลิตรวม 39,353.4 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนทุนจดทะเบียนจากนักลงทุนสาธารณรัฐเกาหลีร้อยละ 70.2 ที่เหลือเป็นการร่วมทุนกับนักลงทุนไทยร้อยละ 19.3 และกับชาติอื่นๆร้อยละ 10.5 และเมื่อพิจารณาจากรายสาขาอุตสาหกรรมแล้วพบว่า สาธารณรัฐเกาหลีมีสัดส่วนเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกมากที่สุดคือร้อยละ 88.8 และในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าร้อยละ 87.1 ในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งร้อยละ 74.9 ในอุตสาหกรรมเบาร้อยละ 61.8 ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรร้อยละ 45.8 และในอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานร้อยละ 17.1

จากสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าสาธารณรัฐเกาหลีเข้ามาดำเนินกิจการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมในลักษณะร่วมลงทุนกับนักลงทุนไทยแตกต่างกันไปในแต่ละอุตสาหกรรมที่มีความเชี่ยวชาญ โดยสาขาอุตสาหกรรมที่สาธารณรัฐเกาหลีให้ความสำคัญร่วมทุนอย่างเข้มข้นคืออุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก รองลงมาคืออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ทั้งนี้ ในอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตผลจากการเกษตร มีลักษณะการร่วมทุนกับนักลงทุนไทยในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนอุตสาหกรรมเซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐานไทยเป็นฝ่ายถือหุ้นข้างมาก โดยมีการถือหุ้นจากนักลงทุนสาธารณรัฐเกาหลีน้อยที่สุดกว่าอุตสาหกรรมอื่น

เมื่อพิจารณาในด้านของการส่งออกแล้วพบว่า สาธารณรัฐเกาหลีเข้ามาลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจำนวน 246 มีโครงการผลิตเพื่อส่งออกต่ำกว่าร้อยละ 80 ลงมาจำนวน 11 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 60.7 และร้อยละ 27.4 ตามลำดับ โดยมีโครงการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศทั้งสิ้นจำนวน 48 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 11.9 ของจำนวนโครงการจากสาธารณรัฐเกาหลีทั้งสิ้นที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่มีระดับการส่งออกสูงที่สุดคืออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

ในด้านของแหล่งที่ตั้งโรงงาน พบว่า มีการจัดตั้งโรงงานในเขตการลงทุนที่ 2 มากที่สุด โดยมีจำนวน 308 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 76.0 ของจำนวนโครงการจากสาธารณรัฐเกาหลีทั้งหมดที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต ตามมาด้วยเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 และเขตการลงทุนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 16.8 และ 7.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเขตการลงทุนที่ 1 มีกิจการในอุตสาหกรรมเบา

จัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 10 โครงการ ส่วนในเขตการลงทุนที่ 2 และเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มีกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจัดตั้งโรงงานมากที่สุดจำนวน 163 และ 31 โครงการตามลำดับ โดยจังหวัดที่มีการจัดตั้งโรงงานมากที่สุดคือชลบุรี และระยอง จำนวน 152 โครงการและ 109 โครงการตามลำดับ

สาธารณรัฐประชาชนจีน

ปัจจุบันสาธารณรัฐประชาชนจีนมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงเป็นระดับต้นๆของโลก และก้าวไปเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับสองของโลก นอกจากนี้ ยังเป็นประเทศผู้ลงทุนรายสำคัญของโลกในอันดับที่ 5 ในปี 2552 จากอันดับที่ 12 ในปี 2551 โดยในรายงานของธนาคารโลกแจ้งว่าสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มอาเซียนโดยมีการลงทุนในปี 2552 มูลค่ากว่า 2 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

จากภาพที่ 4.1 ในช่วงปี 2536-2539 มีจำนวนโครงการจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเข้ามาลงทุนเฉลี่ย 8 โครงการต่อปี มูลค่าเงินลงทุนเฉลี่ยอยู่ที่ 862.8 ล้านบาทต่อปี โดยมีจำนวนโครงการและปริมาณเงินลงทุนสูงขึ้นและลดลงสลับกันในแต่ละปี โดยในปี 2539 การลงทุนลดลงมากกว่าปี 2538 เหลือเพียง 4 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 200.5 ล้านบาท

ในปี 2540 การลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำ คือ มีจำนวน 6 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 380.3 ล้านบาท ในปี 2541 ได้เพิ่มขึ้นมาเป็น 11 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 1,330.2 ล้านบาท และลดลงอีกครั้งในปี 2542 เหลือ 6 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 185.8 ล้านบาท ซึ่งมีมูลค่าต่ำที่สุดในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษา ทั้งนี้ ในปี 2543 การลงทุนได้เพิ่มขึ้นเป็น 13 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 689.7 ล้านบาท และในปี 2544 มีจำนวน 8 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 4,073.8 ล้านบาท

ต่อมาในปี 2545 มูลค่าเงินลงทุนได้เพิ่มสูงขึ้นเป็น 9 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 4,566.2 ล้านบาท แต่ในปี 2546 ปริมาณการลงทุนได้ลดลงอีกครั้งเป็น 4 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 550.2 ล้านบาท และตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา การลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี 2552 มีปริมาณการลงทุนสูงที่สุดในรอบระยะเวลาที่ทำการศึกษา คือ มีโครงการลงทุนจำนวน 18 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 6,670.7 ล้านบาท เนื่องจากมีโครงการผลิตเคมีภัณฑ์ (Citric Acid & Citrate, Protein Powder) ของบริษัท นิรันดร์ (ประเทศไทย) จำกัด โดยแหล่งเงินลงทุนในโครงการทั้งสี่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ทั้งนี้ ในปี 2553 มีโครงการได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดจำนวน 19 โครงการ ด้วยมูลค่าเงินลงทุน 5,298.2 ล้านบาท โดยมีการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ของบริษัท ดับบลิวเอสพี ไพพ์ จำกัด ผลิต Seamless Steel Pipe มูลค่าเงินลงทุน

1,750 ล้านบาท และบริษัท กว้างเขิน รับเบอร์ (แม่น้ำโขง) จำกัด ผลิต Block Rubber, Compound Rubber, Ribbed Smoked Rubber Sheet) มูลค่าเงินลงทุน 1,020 ล้านบาท

จากภาพรวมตั้งแต่ปี 2536-2553 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตมีจำนวนทั้งสิ้น 185 โครงการ และมีมูลค่าการลงทุนรวม 35,765.4 ล้านบาท โดยมีโครงการลงทุนกระจายอยู่ในแต่ละสาขาอุตสาหกรรม ดังนี้ ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรและอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจายและพลาสติกมีจำนวนอุตสาหกรรมละ 41 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 22.2 ของจำนวนโครงการทั้งหมดที่เข้ามาลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต โดยในอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมีจำนวนเท่ากันคือ 37 โครงการ ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจำนวน 22 โครงการ และในอุตสาหกรรมเซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐานจำนวน 7 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 20 ร้อยละ 12 และร้อยละ 4 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 4.2)

เมื่อพิจารณาจากมูลค่าเงินลงทุนพบว่า อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจายและพลาสติกมีการลงทุนสูงที่สุด โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 12,831.0 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้นจากสาธารณรัฐประชาชนจีนที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต รองลงมาคือ อุตสาหกรรมเบา มีมูลค่าเงินลงทุน 7,879.1 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และผลิตผลจากการเกษตร 5,895.4 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง 4,049.7 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมเซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน 3,050.4 ล้านบาท ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า 2,059.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22 ร้อยละ 16 ร้อยละ 11 ร้อยละ 9 และร้อยละ 6 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 4.3)

จากสถิติดังกล่าว สาธารณรัฐประชาชนจีนมีการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตค่อนข้างน้อย โดยมีโครงการลงทุนเฉลี่ย 10 โครงการต่อปี และมูลค่าเงินลงทุนเฉลี่ย 1,986.9 ล้านบาทต่อปี โครงการที่เข้ามาลงทุนส่วนใหญ่เป็นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง (เงินลงทุนไม่เกิน 500 ล้านบาท) และเข้ามาลงทุนเพื่อผลิตสินค้าใน 4 สาขาอุตสาหกรรมด้วยกัน คือ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระจายและพลาสติก อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร อุตสาหกรรมเบา และอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนของสาธารณรัฐประชาชนจีนจากโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิต พบว่ามีมูลค่าเงินลงทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมการผลิตรวม 15,352.5 ล้านบาท โดยเป็นการถือหุ้นจากสาธารณรัฐประชาชนจีนทั้งสิ้นร้อยละ 61.2 เป็นการร่วมทุนกับไทยร้อยละ 30.6 และกับชาติอื่นๆร้อยละ 8.2 และเมื่อพิจารณาลงในรายสาขาอุตสาหกรรมพบว่า สาธารณรัฐประชาชนจีนมีสัดส่วนเงินทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมเบาร้อย

ละ 73.9 ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าร้อยละ 73.8 ในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก ร้อยละ 71.5 ในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งร้อยละ 62.6 ในอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานร้อยละ 63.2 และในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรร้อยละ 37.9

จากสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีน มีลักษณะการเข้ามาลงทุนด้วยการร่วมทุนกับนักลงทุนไทย โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นที่สูงในอุตสาหกรรมเบา และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และมีสัดส่วนการถือหุ้นน้อยที่สุดในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรซึ่งมีฝ่ายไทยเป็นผู้ถือหุ้นข้างมาก

เมื่อพิจารณาในด้านของการส่งออกแล้วพบว่า สาธารณรัฐประชาชนจีนมาลงทุนในโครงการผลิตเพื่อการส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจำนวน 94 โครงการ และมีโครงการผลิตเพื่อส่งออกต่ำกว่าร้อยละ 80 ลงมาจำนวน 58 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 50.8 และ 31.4 ตามลำดับ โดยมีโครงการที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศทั้งสิ้นจำนวน 33 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 17.8 ของจำนวนโครงการจากสาธารณรัฐประชาชนจีนทั้งสิ้นที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต โดยอุตสาหกรรมที่มีระดับการส่งออกมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมเบา

ในด้านของแหล่งที่ตั้งโรงงานที่เกิดจากการลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิตตั้งแต่ปี 2536-2553 พบว่า มีการจัดตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มากที่สุด โดยมีจำนวน 89 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 48.1 ของจำนวนโครงการลงทุนทั้งสิ้นจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ตามมาด้วยเขตการลงทุนที่ 2 จำนวน 67 โครงการและเขตการลงทุนที่ 1 จำนวน 29 โครงการคิดเป็นร้อยละ 36.2 และ 15.7 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเขตการลงทุนที่ 1 มีกิจการในอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง จัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 15 โครงการ ในเขตการลงทุนที่ 2 มีกิจการในอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติกจัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 19 โครงการ และเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มีการจัดตั้งโรงงานในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรมากที่สุด จำนวน 33 โครงการ โดยจังหวัดที่มีการจัดตั้งโครงการมากที่สุดคือระยองและสมุทรปราการ ด้วยจำนวน 39 โครงการ และ 14 โครงการ ตามลำดับ

ฮ่องกง

จากภาพรวมตั้งแต่ปี 2536-2553 การลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิต มีจำนวนทั้งสิ้น 201 โครงการ และมีมูลค่าเงินลงทุนรวม 37,996.9 ล้านบาท การลงทุนในแต่ละปีมีปริมาณไม่สูงนัก หากพิจารณาจำนวนโครงการในแต่ละสาขาอุตสาหกรรมที่ได้รับสิทธิประโยชน์

พบว่า ส่องกงมีการลงทุนในอุตสาหกรรมเบามากที่สุด จำนวน 75 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 37 ของจำนวนโครงการจากส่องกงทั้งสิ้นที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต (แสดงในภาพที่ 4.2) รองลงมาได้แก่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจำนวน 55 โครงการ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติกจำนวน 26 โครงการ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร จำนวน 22 โครงการ อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งจำนวน 18 โครงการ และอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานจำนวน 5 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 27 ร้อยละ 13 ร้อยละ 11 ร้อยละ 9 และร้อยละ 3 ตามลำดับ

หากพิจารณาจากมูลค่าเงินลงทุนพบว่า ส่องกงมีมูลค่าเงินลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามักเป็นอันดับ 1 โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 13,710.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 36 ของการลงทุนโดยตรงจากส่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย รองลงมาคือ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก โดยมีมูลค่าเงินลงทุน 10,958.3 ล้านบาท อุตสาหกรรมเบา 6,844.3 ล้านบาท อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร 3,001.5 ล้านบาท อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง 2,165.4 ล้านบาท และอุตสาหกรรมเซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน 1,316.6 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 29 ร้อยละ 18 ร้อยละ 8 ร้อยละ 4 และร้อยละ 3 ตามลำดับ (แสดงในภาพที่ 4.3)

จากภาพที่ 4.1 ในช่วงปี 2535-2539 ปริมาณเงินลงทุนจากส่องกงมีเข้ามาอย่างต่อเนื่อง แต่ในปี 2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ การลงทุนจากส่องกงลดลงเหลือเพียง 4 โครงการ มีมูลค่าเงินลงทุน 291.6 ล้านบาทเท่านั้น นับว่าเป็นปีที่มีมูลค่าเงินลงทุนน้อยที่สุดในช่วง 18 ปีที่ทำการศึกษา จากนั้น ปริมาณการลงทุนได้สูงขึ้นมาเป็นระยะๆ และปรับตัวลดลงอีกครั้งในปี 2544 โดยมีจำนวนการลงทุนจากส่องกง 4 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 677.1 ล้านบาท

ตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา โครงการลงทุนและมูลค่าเงินลงทุนจากส่องกงมีปริมาณเพิ่มขึ้นมาตลอด ทั้งนี้ ในปี 2548 มีมูลค่าเงินลงทุนสูงที่สุด โดยมีมูลค่าเงินลงทุนถึง 9,048.2 ล้านบาท เนื่องจากมีโครงการขยายการผลิตเยื่อกระดาษมูลค่า 7,740 ล้านบาท ของบริษัท เอเวอร์ กรีน พลาสติก จำกัด เข้ามาลงทุน

ในช่วงปี 2549-2551 ปริมาณการลงทุนได้ลดระดับลงเรื่อยๆ จนถึงปี 2552 ปริมาณการลงทุนจากส่องกงลดลงอย่างมาก โดยมีปริมาณการลงทุนเทียบเท่ากับปี 2544 คือ มีจำนวน 7 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนเพียง 993.9 ล้านบาท เท่านั้น อย่างไรก็ตามในปี 2553 มีโครงการลงทุนเพิ่มขึ้นเป็น 11 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 1,567.0 ล้านบาท

จากสภาพการลงทุนตลอดช่วงระยะเวลา 18 ปีที่ทำการศึกษา การลงทุนโดยตรงจากส่องกงในอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉลี่ยต่อปีมีการลงทุน 10 โครงการ มูลค่าเงินลงทุน 2,110.9

ล้านบาท และสังเกตได้ว่าโครงการฮ่องกงที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตส่วนมากเป็นโครงการขนาดเล็กและขนาดกลาง (มูลค่าเงินลงทุนไม่เกิน 500 ล้านบาท) และประกอบกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติกเป็นส่วนใหญ่

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นของนักลงทุนฮ่องกงในโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต พบว่ามีมูลค่าเงินลงทุนจดทะเบียนรวม 35,363.1 ล้านบาท โดยเป็นการถือหุ้นจากฮ่องกงทั้งสิ้นร้อยละ 46.0 ไทยถือหุ้นร้อยละ 14.9 และชาติอื่นๆ ร้อยละ 39.1 และเมื่อพิจารณาลงรายสาขาอุตสาหกรรมพบว่า ฮ่องกงมีสัดส่วนทุนจดทะเบียนในอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานร้อยละ 70.7 อุตสาหกรรมเบาร้อยละ 58.3 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าร้อยละ 56.1 อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่งร้อยละ 54.7 อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรร้อยละ 44.0 และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติกร้อยละ 31.7

จากสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าฮ่องกงเข้ามาลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตในลักษณะเป็นการร่วมลงทุนกับชาติอื่นๆ มากกว่าเข้ามาลงทุนโดยการถือหุ้นข้างมาก ทั้งนี้ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก มีสัดส่วนการถือหุ้นของฮ่องกงน้อยที่สุดโดยมีต่างชาติอื่นเป็นฝ่ายถือหุ้นข้างมาก และในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตรมีการถือหุ้นจากฝ่ายไทยและฮ่องกงในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

เมื่อพิจารณาในด้านของการส่งออกแล้วพบว่าฮ่องกงมาลงทุนในโครงการผลิตเพื่อการส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจำนวน 151 โครงการ และมีโครงการผลิตเพื่อส่งออกต่ำกว่าร้อยละ 80 ลงมาจำนวน 42 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 75.1 และ 20.9 ตามลำดับ โดยมีโครงการที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศทั้งสิ้นจำนวน 8 โครงการ หรือคิดเป็นร้อยละ 4.0 ของจำนวนโครงการจากฮ่องกงทั้งสิ้นที่เข้ามาลงทุน โดยอุตสาหกรรมที่มีระดับการส่งออกมากที่สุดคือ อุตสาหกรรมเบา

ในด้านของแหล่งที่ตั้งโรงงาน พบว่า มีการจัดตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มากที่สุด จำนวน 98 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 48.8 ของจำนวนโครงการทั้งหมด ตามมาด้วยเขตการลงทุนที่ 2 จำนวน 62 โครงการและเขตการลงทุนที่ 1 จำนวน 41 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 30.8 และ 20.4 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเขตการลงทุนที่ 1 และเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มีกิจการในอุตสาหกรรมเบาจัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 19 โครงการ และ 41 โครงการตามลำดับ ส่วนในเขตการลงทุนที่ 2 มีกิจการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าจัดตั้งโรงงานมากที่สุด จำนวน 21 โครงการ โดยจังหวัดที่มีการจัดตั้งโครงการมากที่สุดคือ ลำพูน และพระนครศรีอยุธยา จำนวน 26 โครงการ และ 19 โครงการ ตามลำดับ

สรุป

ผลการศึกษาในส่วนนี้ พบว่ากลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทยแตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลา และมีการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีความเชี่ยวชาญแตกต่างกัน โดยแยกเป็นประเด็นที่ทำการศึกษา ดังนี้

ปริมาณเงินลงทุน พบว่าการลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ประเทศญี่ปุ่นมีบทบาทต่ออุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ซึ่งมีมูลค่าเงินลงทุนเท่ากับ 1,400,550.9 ล้านบาท รองลงมาคือประเทศไต้หวัน 161,257.6 ล้านบาท สาธารณรัฐเกาหลี 53,076.6 ล้านบาท ฮองกง 37,996.9 ล้านบาทและสาธารณรัฐประชาชนจีน 35,765.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 44.8 ร้อยละ 5.1 ร้อยละ 1.7 ร้อยละ 1.2 และ 1.1 ตามลำดับ ของปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิต

สาขาอุตสาหกรรม พบว่าประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้น 3,548 โครงการ โดยเป็นโครงการในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมากที่สุดจำนวน 1,516 โครงการ ประเทศไต้หวันมีทั้งสิ้น 862 โครงการ เป็นโครงการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามากที่สุด จำนวน 211 โครงการ สาธารณรัฐเกาหลีมีทั้งสิ้น 405 โครงการ เป็นโครงการในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามากที่สุด จำนวน 202 โครงการ และฮองกงมีทั้งสิ้น 201 โครงการ เป็นโครงการในอุตสาหกรรมเบามากที่สุดจำนวน 75 โครงการ ทั้งนี้ สาธารณรัฐประชาชนจีนมีโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตน้อยที่สุดจำนวน 185 โครงการ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก

สัดส่วนการถือหุ้น พบว่าประเทศญี่ปุ่นมีการถือหุ้นในโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตเข้มข้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.4 รองลงมาคือสาธารณรัฐเกาหลี ไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮองกง คิดเป็นร้อยละ 70.2 ร้อยละ 65.9 ร้อยละ 61.2 และ 46.0 ตามลำดับ

การผลิต พบว่าประเทศญี่ปุ่นมีโครงการที่เข้ามาผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกร้อยละ 52.7 ประเทศไต้หวันร้อยละ 65.6 สาธารณรัฐเกาหลีร้อยละ 60.7 สาธารณรัฐประชาชนจีนร้อยละ 50.8 และฮองกงร้อยละ 75.1 โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐเกาหลีมีสัดส่วนผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศสูงสุกร้อยละ 17.8 และ 11.9 ตามลำดับ

แหล่งที่ตั้งโรงงาน พบว่าโครงการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีมีการจัดตั้งโรงงานในเขตการลงทุนที่ 2 มากที่สุด จำนวน 1,976 โครงการ 390 โครงการ และ 308 โครงการ ตามลำดับ ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีน และฮองกงมีการจัดตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มากที่สุดจำนวน 89 โครงการ และ 98 โครงการ ตามลำดับ โดยจังหวัดที่เป็นแหล่งรองรับการลงทุนมากที่สุดคือ ชลบุรี ระยองและพระนครศรีอยุธยา ด้วยจำนวน 1,183 โครงการ จำนวน 765 โครงการ และ 686 โครงการ ตามลำดับ

ส่วนที่สอง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนโดยจากต่างประเทศในสาขา อุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย

ในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรม
การผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน
สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่
หนึ่ง การทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และส่วนที่สองการ
ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย โดยวิธีวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน ด้วยวิธี
กำลังสองน้อยที่สุด เป็นตัวทดสอบแบบจำลอง ซึ่งได้แยกแบบจำลองออกเป็น 5 แบบ ดังนี้

1. แบบจำลองที่ 1 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นใน
สาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
2. แบบจำลองที่ 2 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากประเทศไต้หวันใน
สาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
3. แบบจำลองที่ 3 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีใน
สาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
4. แบบจำลองที่ 4 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากสาธารณรัฐ
ประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
5. แบบจำลองที่ 5 แสดงถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน โดยตรงจากเขตบริหารพิเศษ
ฮ่องกง ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล

การแสดงผล ดังสมการที่กล่าวถึงในบทที่ 3 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทั้งจากวิธี
ของ ADF test และวิธี PP tests เป็นการตรวจสอบว่าชุดข้อมูลนั้นๆ มีคุณสมบัตินิ่งหรือไม่ โดยใช้
สมการ

$$\Delta y_t = \mu + \gamma y_{t-1} + \sum_{i=2}^{\infty} \beta_i \Delta y_{t-i+1} + \varepsilon_t$$

จากสมการ ถ้าค่า $\gamma = 0$ แสดงว่าชุดข้อมูลนี้มีความไม่นิ่ง และหากเป็นเช่นนั้นจะต้องทำการตรวจสอบต่อไปว่าข้อมูลเหล่านี้มีความนิ่งเมื่อทำการหาส่วนต่างของข้อมูล (difference) ในลำดับใด ผลจากการทดสอบสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถิติจากการคำนวณโดยวิธี ADF และ PP test

Unit Root Test	ADF-test		PP-test	
	No trend	Trend	No trend	Trend
FDIJAP	-1.947665	-3.500495	-1.947381	-3.500495
FDIROC	-1.947381	-3.500495*	-1.947381	-3.500495*
FDIKOR	-1.947381	-3.500495	-1.947381	-3.500495
FDIPRC	-1.949097	-3.518090	-1.947381	-3.500495
FDIHK	-1.948140	-3.510740	-1.947381*	-3.500495*
GDPSA	-1.947520	-3.502373	-1.947381	-3.500495
EXPSA	-1.947381	-3.502373	-1.947381	-3.500495*
WT	-1.947381	-3.500495	-1.947381	-3.500495
OPEN	-1.948313	-3.506374	-1.947381	-3.500495*
RERJAP	-1.947381	-3.508508*	-1.947381	-3.500495
RERROC	-1.947381*	-3.508508*	-1.947381*	-3.500495
RERKOR	-1.947816	-3.506374	-1.947381	-3.500495
RERPRC	-1.947665	-3.508508	-1.947381	-3.500495*
RERHK	-1.947520*	-3.502373	-1.947381*	-3.500495*
Δ FDIJAP	-1.947665*	-3.504330*	-1.947520*	-3.502373*
Δ FDIROC	-1.947520*	-3.502373*	-1.947520*	-3.502373*
Δ FDIKOR	-1.947520*	-3.502373*	-1.947520*	-3.502373*
Δ FDIPRC	-1.949097*	-3.523623*	-1.947520*	-3.502373*
Δ FDIHK	-1.948140*	-3.510740*	-1.947520*	-3.502373*
Δ GDPSA	-1.947520*	-3.510740*	-1.947520*	-3.502373*

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

Unit Root Test	ADF-test		PP-test	
	No trend	Trend	No trend	Trend
Δ EXPSA	-1.947520*	-3.510740*	-1.947520*	-3.502373*
Δ WT	-1.947975*	-3.506374*	-1.947520*	-3.502373*
Δ OPEN	-1.947665*	-3.513075*	-1.947520*	-3.502373*
Δ RERJAP	-1.948140*	-3.510740*	-1.947520*	-3.502373*
Δ RERROC	-1.947520*	-3.502373*	-1.947520*	-3.502373*
Δ RERKOR	-1.947816*	-3.506374*	-1.947520*	-3.502373*
Δ RERPRC	-1.947665*	-3.504330*	-1.947520*	-3.502373*
Δ RERHK	-1.947520*	-3.502373*	-1.947520*	-3.502373*

หมายเหตุ *ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 5

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลอนุกรมเวลาของข้อมูลส่วนใหญ่มีความไม่นิ่ง ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 5 อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ทำการหาส่วนต่างลำดับที่ 1 (first difference) ของข้อมูลเหล่านี้แล้วนำไปทดสอบ unit root อีกครั้ง พบว่าข้อมูลทั้งหมดมีคุณสมบัติของความนิ่ง จากผลการทดสอบที่ได้นี้แสดงว่าเราสามารถนำตัวข้อมูลที่นิ่งที่ระดับ I(1) นี้ ไปใช้การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดต่อไปได้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS)

แบบจำลองทั้ง 5 แบบนี้ ได้ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และได้ปรับผลกระทบของฤดูกาลออกแล้ว (Seasonal Adjustment) และได้ทำการตรวจสอบและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐมิติแล้ว ซึ่งผลการทดสอบความสัมพันธ์และผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. แบบจำลองที่ 1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก
ประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การวิเคราะห์ในแบบจำลองนี้ จะเป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทย ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ ดังนี้

$$\begin{aligned} \Delta FDI_{JAP} = & 35835.6586 + 0.0083\Delta GDP_{SA} + 0.0534\Delta EXP_{SA} - 150.0872\Delta WT \\ \text{t-statistics} & (1.1093)^{NS} \quad (0.2220)^{NS} \quad (3.1607)^{***} \quad (-0.6130)^{NS} \\ & - 15709.6958\Delta RER_{JAP} - 28896.1347\Delta OPEN \\ & (-0.4845)^{NS} \quad (-3.0498)^{***} \end{aligned}$$

สำหรับผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t-statistic	ระดับนัยสำคัญ
ΔGDP_{SA}	0.0083	0.0374	0.2220 ^{NS}	0.8253
ΔEXP_{SA}	0.0534	0.0169	3.1607 ^{***}	0.0028
ΔRER_{JAP}	-15709.70	32421.99	-0.4845 ^{NS}	0.6304
ΔWT	-150.0873	244.8098	-0.6130 ^{NS}	0.5430
$\Delta OPEN$	-28896.13	9474.54	-3.0498 ^{***}	0.0039
ค่าคงที่	35835.65			
R ²	0.82			
Adj. R ²	0.80			
S.E.	4812.65			

D.W.	1.92
F-Statistic	35.1842
Prob.(F-statistic)	0.0000

หมายเหตุ : *** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

NS แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่มา : จากการคำนวณ

จากผลการศึกษาพบว่า ค่า Adj. R^2 มีค่าเท่ากับ 0.80 อธิบายได้ว่าปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทยมีความเหมาะสมที่จะใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยได้ร้อยละ 80.0 โดยมีค่า F-Statistic = 35.1842 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และค่าของ Durbin-Watson เท่ากับ 1.92

ดังนั้น จากสมการทางคณิตศาสตร์ข้างต้น สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งนำมาอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังต่อไปนี้

1.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของมูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเท่ากับ 0.0534 ค่า t-statistics เท่ากับ 3.1607 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นั่นคือ มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตมีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมผลิตของไทยในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่อมูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมผลิตเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมผลิตเพิ่มขึ้น 0.0534 ล้านบาท

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์ของระดับการเปิดประเทศเท่ากับ -28896.13 ค่า t-statistics เท่ากับ -3.0498 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 นั่นคือมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมผลิตของไทยมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดประเทศในทิศทางตรงข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่อระดับการเปิดประเทศ

เพิ่มขึ้น 1 เท่า จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตลดลง 28,896.13 ล้านบาท

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆที่กำหนดในแบบจำลอง พบว่ามี 2 ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้งสองปัจจัย และจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร พบว่าตัวแปรมูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิตมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เพราะเมื่อมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสูงขึ้น แสดงว่าประเทศไทยมีความสามารถในการส่งออก ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้น ส่วนตัวแปรระดับการเปิดประเทศไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้เป็น เพราะประเทศญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนึงถึงการส่งออกเป็นหลัก ซึ่งนโยบายเปิดเสรีด้านการค้า การลงทุน ไม่ได้เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจเข้ามาลงทุน

2. แบบจำลองที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การวิเคราะห์ในแบบจำลองนี้ จะเป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเบื้องต้น มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทย ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \Delta FDI_{ROC} &= 2693.0721 + 0.0002\Delta GDPSA - 0.0001\Delta EXPSA - 17.2577\Delta WT \\ t\text{-statistics} & \quad (2.9539)^{***} \quad (0.1882)^{NS} \quad (-0.1202)^{NS} \quad (-2.1231)^{**} \\ & \quad - 482.9301\Delta RER_{ROC} + 946.2749\Delta OPEN \\ & \quad \quad \quad (-0.4414)^{NS} \quad (1.3354)^{NS} \end{aligned}$$

สำหรับผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศ
ไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t-statistic	ระดับนัยสำคัญ
Δ GDPSA	0.0002	0.0015	0.1882 ^{NS}	0.8516
Δ EXPSA	-0.0001	0.0008	-0.1202 ^{NS}	0.9048
Δ RER _{ROC}	-482.930	1093.94	-0.4414 ^{NS}	0.6611
Δ WT	-17.2577	8.3327	-2.1231 ^{**}	0.0395
Δ OPEN	1236.19	108.58	1.3354 ^{NS}	0.1888

ค่าคงที่ 2693.07

R² 0.48

Adj. R² 0.41

S.E. 309.26

D.W. 1.90

F-Statistic 6.6622

Prob.(F-statistic) 0.0000

หมายเหตุ : *** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

^{NS} แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่มา : จากการคำนวณ

จากผลการศึกษาพบว่า ค่า Adj. R² มีค่าเท่ากับ 0.41 อธิบายได้ว่าปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทยเหมาะสมที่จะใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยได้ร้อยละ 41.0 โดยมีค่า F-Statistic = 6.6622 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และค่าของ Durbin-Watson เท่ากับ 1.90

ดังนั้น จากสมการทางคณิตศาสตร์ข้างต้น สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งนำมาอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรได้ดังต่อไปนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองเท่ากับ -17.2577 ค่า t-statistics เท่ากับ -2.1231 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 นั่นคือ มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 96 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตลดลง 17.2577 ล้านบาท

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆที่กำหนดในแบบจำลอง พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบคือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร พบว่าตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เพราะอัตราค่าจ้างแรงงานมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศในทิศทางตรงข้าม คือ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันลดลง

3. แบบจำลองที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก สาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การวิเคราะห์ในแบบจำลองนี้ เป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิด

ของประเทศไทย ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$\Delta FDI_{KOR} = -3914.288 + 0.0021\Delta GDP_{SA} - 0.0007\Delta EXP_{SA} + 23.0818\Delta WT - 8365.5282\Delta RER_{KOR} - 330.0534\Delta OPEN$$

t-statistics   (-3.8096)^{***}   (1.5951)^{NS}   (-1.2732)^{NS}   (2.3651)^{**}
    (-1.0202)^{NS}   (-1.0495)^{NS}

สำหรับผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก
 สาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t-statistic	ระดับนัยสำคัญ
ΔGDP_{SA}	0.0021	0.0013	1.5951 ^{NS}	0.1178
ΔEXP_{SA}	-0.0007	0.0005	-1.2732 ^{NS}	0.2096
ΔRER_{KOR}	-8365.52	8199.87	-1.0202 ^{NS}	0.3132
ΔWT	23.1352	9.7591	2.3651 ^{**}	0.0225
$\Delta OPEN$	-330.053	314.469	-1.0495 ^{NS}	0.2997
ค่าคงที่	-3914.28			
R ²	0.89			
Adj. R ²	0.88			
S.E.	161.27			
D.W.	2.13			
F-Statistic	65.5462			
Prob.(F-statistic)	0.0000			

หมายเหตุ : *** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99
 ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
 NS แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่มา : จากการคำนวณ

จากผลการศึกษาพบว่า ค่า Adj. R^2 มีค่าเท่ากับ 0.89 อธิบายได้ว่าปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทย มีความเหมาะสมที่จะใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลง มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยได้ร้อยละ 89.0 โดยมีค่า F-Statistic = 65.5462 มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และค่าของ Durbin-Watson เท่ากับ 2.13

ดังนั้น จากสมการทางคณิตศาสตร์ข้างต้น สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งนำมาอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรได้ดังต่อไปนี้

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองเท่ากับ 23.0819 ค่า t-statistics เท่ากับ 2.3651 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 นั่นคือ มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของไทยมีความสัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้น 23.0819 ล้านบาท

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆที่กำหนดในแบบจำลอง พบว่ามีปัจจัยที่มีผลกระทบ คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะปัจจัยดังกล่าวสะท้อนจะถึงต้นทุนก็ตาม แต่นักลงทุนจากสาธารณรัฐเกาหลีอาจพิจารณาด้านอื่นเพิ่มเติมด้วย เช่น แรงงานที่มีฝีมือฝึกฝนง่าย หรือเป็นแหล่งที่มีต้นทุนค่าแรงถูกกว่าประเทศของตน เป็นต้น

4. แบบจำลองที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก
 สาธารณรัฐประชาชนจีนในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การวิเคราะห์ในแบบจำลองนี้ เป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทย ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ ดังนี้

$$\Delta FDI_{PRC} = 796.6841 + 0.0021\Delta GDPSA - 8.0492\Delta EXPSA - 11.9549\Delta WT$$

t-statistics (0.9365)^{NS} (2.4024)^{**} (-0.1989)^{NS} (-1.9247)^{**}

$$-107.7432\Delta RER_{PRC} - 108.9286\Delta OPEN$$

(-1.1238)^{NS} (-0.6247)^{NS}

สำหรับผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการประมาณค่าแบบจำลองปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก
 สาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t-statistic	ระดับนัยสำคัญ
$\Delta GDPSA$	0.0021	0.0008	2.4024 ^{**}	0.0206
$\Delta EXPSA$	-8.0492	0.0004	-0.1989 ^{NS}	0.8432
ΔRER_{PRC}	-107.743	95.868	-1.1238 ^{NS}	0.2672
ΔWT	-11.1954	5.8166	-1.9247 ^{**}	0.0597
$\Delta OPEN$	-108.928	221.08	-0.4297 ^{NS}	0.6247

ค่าคงที่	796.68
R ²	0.70
Adj. R ²	0.66
S.E.	113.5352
D.W.	2.01
F-Statistic	17.1358
Prob.(F-statistic)	0.0000

หมายเหตุ : ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

NS แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่มา : จากการคำนวณ

จากผลการศึกษาพบว่า ค่า Adj. R² มีค่าเท่ากับ 0.66 อธิบายได้ว่าปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทย มีความเหมาะสมที่จะใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลง มูลค่าการลงทุน โดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีน ในอุตสาหกรรมผลิตของประเทศไทยได้ร้อยละ 66.0 โดยมีค่า F-Statistic = 17.1358 มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และค่าของ Durbin-Watson เท่ากับ 2.01

ดังนั้น จากสมการทางคณิตศาสตร์ข้างต้น สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมผลิตของประเทศไทย ซึ่งนำมาอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรได้ดังต่อไปนี้

4.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เท่ากับ 0.0021 มีค่า t-statistics เท่ากับ 2.4024 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 นั่นคือ มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมผลิตของประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มขึ้น 0.0021 ล้านบาท

4.2 ค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองเท่ากับ -11.1954 ค่า t-statistics เท่ากับ

-1.9247 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 นั่นคือ มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของไทยมีความสัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นลบ ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยองเพิ่มขึ้น 1 บาท จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตลดลง 11.1954 ล้านบาท

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดในแบบจำลอง พบว่ามีปัจจัยที่มีผลกระทบมี 2 ปัจจัย ได้แก่ ผลกระทบมวลรวมภายในประเทศ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งสองปัจจัย และจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เพราะตัวแปรดังกล่าวสะท้อนถึงขนาดของตลาดภายในประเทศซึ่งเมื่อความต้องการของตลาดหรือขนาดของตลาดเพิ่มขึ้น จะดึงดูดให้การลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้น ส่วนอัตราค่าจ้างแรงงานมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศในทิศทางตรงข้ามสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ คือ เมื่ออัตราค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น ส่งผลให้การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนลดลง

5. แบบจำลองที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก ฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การวิเคราะห์ในแบบจำลองนี้ เป็นการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดของประเทศไทย ซึ่งสามารถแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวได้ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และระยอง อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดเสรีของประเทศ มีความเหมาะสมที่จะใช้อธิบายถึงการเปลี่ยนแปลง มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยได้ร้อยละ 27.0 โดยมีค่า F-Statistic = 3.9700 มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และค่าของ Durbin-Watson เท่ากับ 1.93

ดังนั้น จากสมการทางคณิตศาสตร์ข้างต้น สามารถอธิบายถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งนำมาอธิบายค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรได้ดังต่อไปนี้

5.1 ค่าสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เท่ากับ 0.0123 มีค่า t-statistics เท่ากับ 1.9927 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 นั่นคือ มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของไทยมีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่กำหนดไว้ กล่าวคือ เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้น 0.0123 ล้านบาท

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยกับปัจจัยต่างๆที่กำหนดในแบบจำลอง พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และจากการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ เพราะตัวแปรดังกล่าวสะท้อนถึงขนาดของตลาดภายในประเทศ ซึ่งเมื่อความต้องการของตลาดหรือขนาดของตลาดเพิ่มขึ้น จะดึงดูดให้การลงทุนจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเพิ่มขึ้น

สรุป

จากตารางที่ 4.7 แสดงถึงการสรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งจากตารางพบว่าปัจจัยด้านต้นทุนค่าใช้จ่ายและปัจจัยด้านการตลาด เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งแต่ละประเทศที่ทำการศึกษา มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนแตกต่างกันไปดังนี้ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ

ลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตคือ มูลค่าการส่งออกสินค้า อุตสาหกรรม และระดับการเปิดของประเทศไทย ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจาก ประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ โดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง ปัจจัยที่ส่งผล ต่อการลงทุน โดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง ส่วนปัจจัยที่ส่งต่อการลงทุนโดยตรง จากฮ่องกง คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ตารางที่ 4.7 สรุปปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

	FDI _{jap}	FDI _{roc}	FDI _{kor}	FDI _{prc}	FDI _{hk}
A (Constant)	35835.66 (1.1093) ^{NS}	2693.07 (2.9539) ^{***}	-3914.28 (-3.8596) ^{***}	796.684 (0.9365) ^{NS}	-33.368 (-0.0088) ^{NS}
GDPSA	-	-	-	0.0021 (2.4024) ^{**}	0.0123 (1.9927) ^{**}
EXPSA	0.0534 (3.1607) ^{***}	-	-	-	-
WT	-	-17.2577 (-2.1231) ^{**}	23.0819 (2.3651) ^{**}	-11.1954 (-1.9247) ^{**}	-
RER	-	-	-	-	-
OPEN	-28896.13 (-3.0398) ^{***}	-	-	-	-
Adj. R²	0.80	0.40	0.88	0.66	0.27
F-statistic	35.1842^{***}	6.6622^{***}	65.5462^{***}	17.1558^{***}	3.9700^{***}

หมายเหตุ: ***, ** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และ 95 ตามลำดับ

: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึง ค่า t-statistics สรุปจากผลการวิเคราะห์

ส่วนที่สาม การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

ในการศึกษาถึงผลกระทบอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในประเทศไทยครั้งนี้ จะศึกษาถึงผลกระทบด้านเศรษฐกิจที่มีต่อการจ้างงาน และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย ดังต่อไปนี้

1. การจ้างงาน

ในการศึกษาถึงผลกระทบด้านการจ้างงานที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออก ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย พิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของจำนวนแรงงานไทยโดยรวมและพิจารณาเปรียบเทียบแยกรายประเทศที่ทำการศึกษาในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดังจะเห็นได้ว่าการจ้างแรงงานไทยในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมดจำนวน 1,938,152 คน (แสดงในตารางที่ 4.8) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 4.5 ต่อปี หากพิจารณาการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในช่วงระยะเวลา 18 ปีที่ทำการศึกษานั้น มีการจ้างแรงงานไทยในอุตสาหกรรมการผลิตอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกรวมทั้งสิ้นจำนวน 1,230,414 คน คิดเป็นร้อยละ 63.5 ของการจ้างแรงงานไทยในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมดที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และหากพิจารณาแยกเป็นรายประเทศพบว่า การลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตได้ก่อให้เกิดการจ้างแรงงานไทยมากที่สุด จำนวน 819,033 คน รองลงมาได้แก่ ประเทศไต้หวัน ฮ่องกง สาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งมีจำนวน 240,443 คน 64,922 คน 61,995 คน และ 44,021 คน ตามลำดับ เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยต่อปีคิดเป็นร้อยละ 14.1 ร้อยละ 20.9 ร้อยละ 33.0 ร้อยละ 18.2 และ 45.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 จำนวนแรงงานไทยที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรม
การผลิตของประเทศไทยที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุนระหว่างปี 2536-2553

ปี พ.ศ.	ต่างชาติ ทั้งสิ้น	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน	สาธารณรัฐ เกาหลี	หน่วย : คน	
					จีน	ฮ่องกง
2536	65,075	18,487	8,049	1,537	4,412	5,198
2537	73,095	28,185	12,791	1,044	2,121	2,322
2538	124,859	54,705	22,023	1,388	4,612	4,289
2539	99,805	56,617	12,082	2,600	671	1,394
2540	90,651	38,856	18,202	3,858	1,288	1,568
2541	92,481	28,825	15,496	3,721	6,045	4,909
2542	95,671	30,155	14,547	1,768	920	5,472
2543	132,172	40,320	23,721	1,524	3,571	9,188
2544	87,996	30,260	10,059	3,616	2,272	1,606
2545	92,163	45,109	6,183	5,221	1,882	1,638
2546	81,735	48,990	12,143	4,606	497	2,242
2547	145,180	61,040	25,379	5,024	1,161	6,262
2548	121,479	68,256	5,611	2,214	2,074	3,525
2549	137,842	42,059	20,125	3,098	2,662	8,150
2550	157,410	76,482	15,950	3,393	2,129	3,499
2551	98,333	36,734	7,388	4,266	2,041	452
2552	86,403	50,848	5,012	5,727	2,023	944
2553	155,802	63,105	5,682	7,390	3,640	2,264
รวม	1,938,152	819,033	240,443	61,995	44,021	64,922
	(100.0)	(42.26)	(12.40)	(3.20)	(2.27)	(3.35)

หมายเหตุ : ในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของแรงงานไทย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

เมื่อพิจารณาการจ้างแรงงานไทยอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแยกตามสาขาอุตสาหกรรมการผลิตพบว่า อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า มีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดจำนวน 974,504 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 ของการจ้างแรงงานไทยทั้งสิ้นในอุตสาหกรรมการผลิต รองลงมาคือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง อุตสาหกรรมเบา อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก โดยมีการจ้างแรงงานไทยจำนวน 351,104 คน 270,310 คน 162,942 คน และ 140,267 คน ตามลำดับ ส่วนอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐานเป็นอุตสาหกรรมการผลิตที่มีการจ้างแรงงานไทยน้อยที่สุดจำนวน 39,026 คน (แสดงในตารางที่ 4.9) และหากพิจารณาการจ้างแรงงานไทยจากการลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แยกตามสาขาอุตสาหกรรมการผลิตพบว่า ประเทศญี่ปุ่น ใต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีมีการจ้างแรงงานไทยในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามากกว่าสาขาการผลิตอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 54.8 ร้อยละ 45.6 และ 65.1 ตามลำดับ โดยสาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกงมีการจ้างแรงงานไทยในอุตสาหกรรมเบามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.4 และ 48.6 ตามลำดับ (แสดงในตารางที่ 4.9)

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประเทศญี่ปุ่นถึงแม้จะมีมูลค่าการลงทุนโดยตรงในอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทยมากกว่าประเทศอื่นๆ ในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และก่อให้เกิดการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดก็ตาม แต่หากพิจารณาถึงอัตราการเจริญเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีของการจ้างแรงงานไทย พบว่ากลับมีค่าน้อยที่สุด แต่สาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งมีมูลค่าการลงทุนน้อยที่สุดกลับมีอัตราการเจริญเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปีของการจ้างแรงงานไทยมากที่สุด อีกทั้งจำนวนการจ้างแรงงานไทยโดยรวมยังมีจำนวนมากกว่าสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตสูงเป็นอันดับ 3 ของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย

ทั้งนี้ ผลการศึกษายังสะท้อนให้เห็นอีกว่าการจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศไทย นั้น สาขาการผลิตที่เกิดการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดอยู่ใน 3 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง และอุตสาหกรรมเบา ซึ่งการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อการจ้างแรงงานไทยในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ส่วนในอุตสาหกรรมเบาพบว่าประเทศที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดในการจ้างแรงงานไทยคือใต้หวัน

ตารางที่ 4.9 การจ้างแรงงานไทยที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศแยกรายสาขาอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทยระหว่างปี 2536-2553

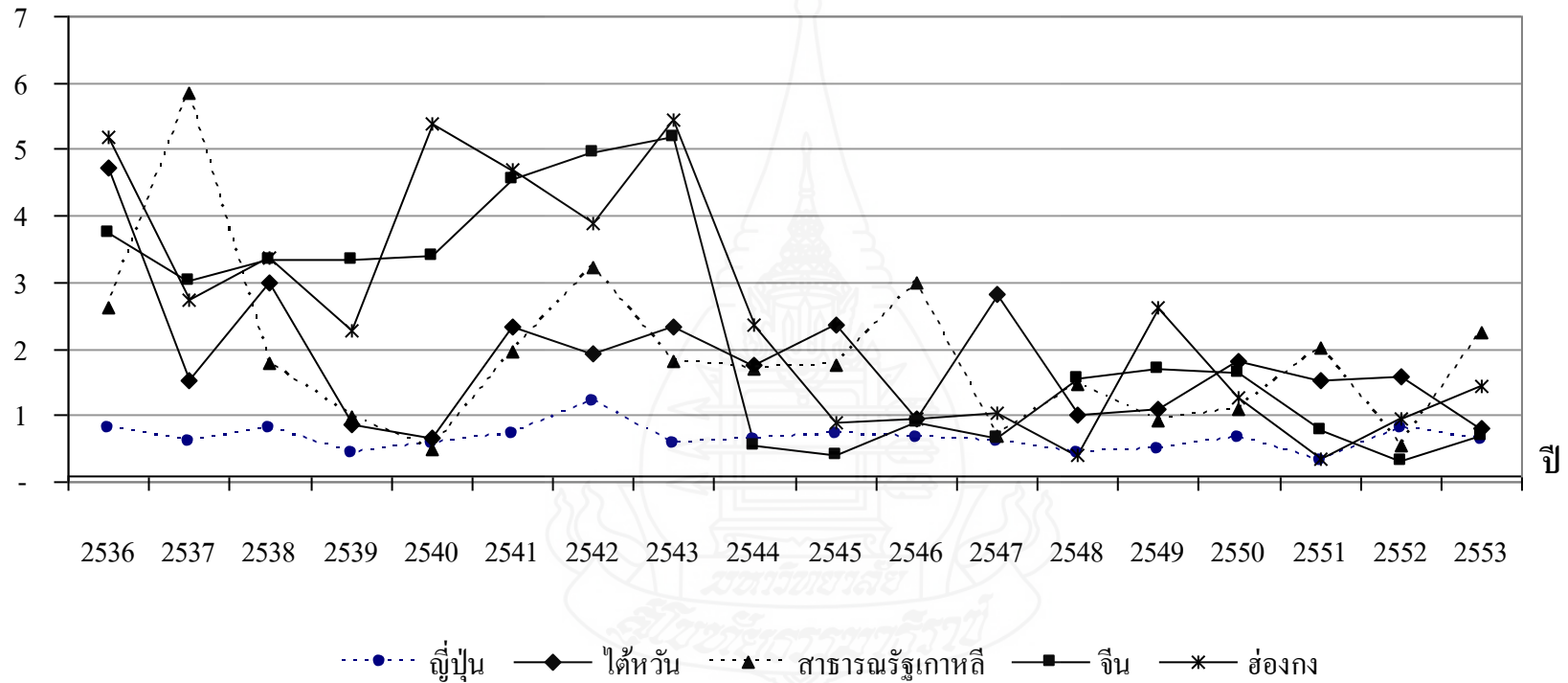
สาขาอุตสาหกรรมการผลิต	ทุกประเทศ	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	จีน	ฮ่องกง
						หน่วย : คน
เกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร	162,942 (8.41)	36,664 (4.48)	17,352 (7.22)	2,241 (3.61)	10,520 (23.90)	3,339 (5.14)
เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน	39,026 (2.01)	14,790 (1.81)	6,773 (2.82)	744 (1.20)	1,843 (4.19)	835 (1.29)
อุตสาหกรรมเบา	270,310 (13.95)	32,239 (3.94)	60,684 (25.24)	4,755 (7.67)	17,811 (40.46)	31,556 (48.61)
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	351,104 (18.12)	233,535 (28.50)	28,030 (11.66)	9,017 (14.54)	4,640 (10.54)	1,154 (1.78)
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	974,504 (50.30)	449,552 (54.89)	110,988 (46.16)	40,395 (65.16)	3,916 (8.90)	24,079 (37.09)
เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก	140,267 (7.24)	52,253 (6.38)	16,625 (6.91)	4,843 (7.81)	5,291 (12.02)	3,959 (6.10)
รวม	1,938,152 (100)	819,033 (100)	240,443 (100)	61,995 (100)	44,021 (100)	64,922 (100)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของการจ้างแรงงานไทย

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554) และจากการคำนวณ

สัดส่วนการจ้างงานต่อ

มูลค่าเงินลงทุน

18

ภาพที่ 4.4 สัดส่วนการจ้างแรงงานต่อมูลค่าเงินลงทุนของการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ระหว่างปี 2536-2553

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

จากภาพที่ 4.4 พบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกมีสัดส่วนของการจ้างแรงงานไทยต่อมูลค่าเงินลงทุนแตกต่างกัน โดยในช่วงปี 2536-2543 จีนและฮ่องกงมีสัดส่วนการจ้างแรงงานไทยต่อมูลค่าเงินลงทุนในระดับสูง และลดระดับลงตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา เช่นเดียวกับประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีหากแต่ไต้หวันลดระดับลงในปี 2540 ซึ่งเป็นปีที่ประเทศไทยเกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ประเทศญี่ปุ่นมีสัดส่วนของการจ้างแรงงานไทยต่อมูลค่าเงินลงทุนในระดับต่ำโดยมีค่าสัดส่วนเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2536-2553 เท่ากับ 0.58 กล่าวคือ ประเทศญี่ปุ่นมีการใช้ปัจจัยทุนเข้มข้นมากกว่าประเทศอื่น โดยการลงทุนจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตเน้นการใช้ปัจจัยแรงงานที่เข้มข้น (Labor Intensive) มากที่สุดรองลงมาคือไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐเกาหลี โดยมีสัดส่วนการจ้างแรงงานไทยต่อมูลค่าเงินลงทุนเท่ากับ 1.49 1.71 1.23 และ 1.17 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การใช้ปัจจัยทุนต่อปัจจัยแรงงานของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกมีสัดส่วนการจ้างแรงงานไทยต่อมูลค่าเงินลงทุนระดับสูง แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตเน้นการใช้ปัจจัยแรงงานที่เข้มข้น โดยการลงทุนในอุตสาหกรรมเบามีระดับการใช้ปัจจัยแรงงานที่เข้มข้นมากที่สุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งตามลำดับ ส่วนการลงทุนในอุตสาหกรรมเซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน และอุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติกเน้นการใช้ปัจจัยทุนมากกว่าปัจจัยแรงงาน

2. คุณลักษณะเงินทุนเคลื่อนย้าย

ในการศึกษาถึงผลกระทบด้านคุณลักษณะเงินทุนเคลื่อนย้ายอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกซึ่งประกอบไปด้วยประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยนั้น ได้นำข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทยมาใช้พิจารณา เนื่องจากเป็นหน่วยงานเดียวที่เก็บรวบรวมข้อมูลประเภทมูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า มูลค่าเงินลงทุนไหลออก และมูลค่าเงินลงทุนสุทธิ ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ซึ่งการเก็บข้อมูลของธนาคารแห่งประเทศไทย จะแตกต่างจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะเก็บข้อมูลจากการประกอบธุรกรรมกับธนาคารในประเทศ ซึ่งเป็นแบบ cash-basis คือใช้ตัวเลขมูลค่าสุทธิของเงินโอนจากต่างประเทศโอนเข้ามาลงทุนในประเทศไทยหักกับเงินที่ส่งคืนเงินกู้ไปยังบริษัทแม่ หากเป็นการ

ลงทุนในลักษณะขยายโครงการเดิม (Reinvestment) โดยใช้เงินสะสมของบริษัทมาลงทุน หรือการระดมทุนภายในประเทศที่ไม่ผ่านกระบวนการโอนเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ก็จะไม่นับรวมในมูลค่าการลงทุนสุทธิของธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะเก็บเฉพาะ โครงการที่มาขอสิทธิประโยชน์เท่านั้น โดยแสดงมูลค่ารวมของโครงการลงทุน (ไม่รวมที่ดินและทุนหมุนเวียน) ซึ่งแหล่งที่มาของเงินลงทุนในโครงการอาจมาจากสถาบันการเงินในประเทศและนอกประเทศ หรือมาจากการกู้ยืมจากบริษัทแม่ หรือกำไรสะสม ซึ่งส่งผลให้สถิติจากทั้ง 2 แหล่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

การศึกษาผลกระทบด้านดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นแรกพิจารณาถึงภาพรวมของการเคลื่อนย้ายเงินทุนสุทธิในภาคอุตสาหกรรมระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ และเปรียบเทียบสัดส่วนกับดุลบัญชีการชำระเงินของประเทศไทย เพื่อศึกษาว่าผลกระทบอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตนี้ ได้มีบทบาทต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายมากเพียงใด และประเด็นที่สองพิจารณาแยกเป็นรายประเทศที่ทำการศึกษาว่าใน แต่ละประเทศของกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและประเทศที่ทำการศึกษามากน้อยเพียงใด หากการลงทุนจากแต่ละประเทศที่ทำการศึกษา ส่งผลกระทบในเชิงบวกต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยมากน้อยแตกต่างกัน ก็ควรส่งเสริมให้มีการลงทุนจากประเทศนั้นๆ ที่แตกต่างกันไป เพื่อเป็นการระดมเงินทุนจากต่างประเทศมาสู่ประเทศไทย ซึ่งผลของการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

2.1 ผลกระทบด้านดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ได้ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ โดยผลการคำนวณแสดงในตารางที่ 4.10 จากตารางที่ 4.10 พบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมการผลิตตั้งแต่ปี 2536-2553 ได้ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยได้รับผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวก โดยในปี 2540 มีอัตราการเจริญเติบโตมากที่สุด คือเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 225.1 ส่วนทางด้านปริมาณเงินลงทุนพบว่าในปี 2551 ได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุดถึง 196,743.1 ล้านบาท โดยมีมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิ ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2536-2553 รวม 1,641,004.1 ล้านบาท

ตารางที่ 4.10 มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า เงินทุนไหลออกและการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศ
จากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า	มูลค่าเงินลงทุนไหลออก	การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศสุทธิ
2536	24,811.30	1,3381.10	11,430.20
2537	21,994.00	9,120.90	12,873.10 (12.62)
2538	29,508.50	15,394.20	14,114.30 (9.64)
2539	42,068.90	24,127.10	17,941.80 (27.12)
2540	73,924.24	15,601.61	58,322.63 (225.07)
2541	119,896.40	30,333.81	89,562.59 (53.56)
2542	85,483.09	37,534.48	47,948.61 (-46.46)
2543	128,907.91	53,769.51	75,138.40 (56.71)
2544	224,731.66	92,983.15	131,748.51 (75.34)
2545	162,995.36	83,600.56	79,394.80 (-39.74)
2546	173,066.51	73,339.50	99,727.01 (25.61)
2547	243,430.93	91,603.62	151,827.32 (52.24)
2548	239,707.96	101,557.38	138,150.58 (-9.01)
2549	361,193.10	207,599.08	153,594.02 (11.18)
2550	333,666.63	205,328.95	128,337.68 (-16.44)
2551	388,646.97	191,903.87	196,743.10 (53.30)
2552	250,467.55	117,377.92	133,089.63 (-32.35)
2553	211,233.39	110,173.51	101,059.88(-24.07)
รวม	3,115,734.40	1,474,730.25	1,641,004.15

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลง
ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

ตารางที่ 4.11 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิของประเทศไทยจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภท	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
อาหารและน้ำตาล	974.10	1,091.10	973.00	1,142.60	6,967.86	3,037.41	3,523.36	3,775.56	6,924.99	892.76
สิ่งทอ	-227.30	869.10	941.10	1,247.30	1,491.98	4,908.94	774.09	-167.93	4,704.97	1,859.76
โลหะและอโลหะ	2,411.60	1,132.80	2,302.10	2,850.90	6,607.33	14,092.02	9,861.77	-3,387.01	16,906.67	11,189.38
เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า	3,588.70	1,494.30	5,812.30	6,095.00	18,436.12	10,877.05	16,442.77	21,083.24	43,772.34	9,278.19
เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	1,565.50	298.80	3,597.10	2,749.10	12,873.43	26,515.78	14,689.81	27,057.99	25,543.29	27,686.61
เคมีภัณฑ์	5,106.60	838.00	2,333.00	4,631.50	6,052.23	9,434.01	234.12	16,697.31	7,589.53	14,404.68
ผลิตภัณฑ์น้ำมัน	4,842.80	782.00	-4,019.00	-6,332.00	453.49	13,134.20	313.98	1,409.00	8,015.49	-2,132.48
อุปกรณ์ก่อสร้าง	110.50	129.40	625.90	87.80	-394.10	861.59	1,414.49	2,189.29	14.40	1,354.93
อื่นๆ	-6,942.30	6,237.60	1,548.80	5,469.60	5,834.25	6,701.54	694.16	6,480.92	18,276.79	14,860.92
รวม	11,430.20	12,873.10	14,114.30	17,941.80	58,322.62	89,562.58	47,948.60	75,138.39	131,748.51	79,394.80

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภท	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2536-2553
อาหารและน้ำตาล	10,909.12	13,588.08	-998.65	4,448.92	4,301.76	5,068.86	5,824.30	13,840.24	86,285.37
สิ่งทอ	2,629.35	1,512.55	3,166.05	-306.06	2,340.65	748.65	1,733.11	1,527.38	29,753.69
โลหะและอโลหะ	10,680.36	19,209.09	8,879.70	13,313.37	17,097.47	1,635.94	1,148.39	1,650.44	137,582.32
เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า	13,509.40	31,955.46	36,647.16	40,843.59	13,243.50	43,680.87	3,136.55	1,570.28	321,466.82
เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	27,099.72	51,596.60	55,144.83	53,189.09	43,072.58	38,253.13	82,945.88	15,320.65	509,199.89
เคมีภัณฑ์	12,278.01	15,604.25	18,997.12	6,555.31	-4,896.61	14,518.23	9,794.14	13,631.69	153,803.12
ผลิตภัณฑ์น้ำมัน	3,940.79	594.96	-3,018.10	12,521.67	13,979.12	-14,878.65	6,561.93	6,630.62	42,799.82
อุปกรณ์ก่อสร้าง	-345.46	1,804.68	871.97	286.37	1,088.21	130.44	359.25	318.55	10,908.21
อื่นๆ	19,025.69	15,961.60	18,460.47	22,741.72	38,111.00	107,584.61	21,586.08	32,470.04	335,103.49
รวม	99,727.00	151,827.31	138,155.57	153,594.02	128,337.68	196,743.10	133,089.63	101,059.15	1,641,004.15

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554)

ตารางที่ 4.12 สัดส่วนมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิในอุตสาหกรรมการผลิต
เปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินของไทย ปี 2536-2553

ปี พ.ศ.	มูลค่าการลงทุนโดยตรงจาก ต่างประเทศสุทธิใน ภาคอุตสาหกรรมการผลิต (1)	ดุลการชำระเงิน (2)	สัดส่วน (1)/(2)
2536	11,430.20	98,791.00	11.57
2537	12,873.10	104,827.00	12.28
2538	14,114.30	179,530.00	7.86
2539	17,941.80	54,608.00	32.86
2540	58,322.63	-299,210.00	-19.49
2541	89,562.59	57,623.00	155.43
2542	47,948.61	172,695.00	27.76
2543	75,138.40	-58,440.00	-128.57
2544	131,748.51	57,566.00	228.87
2545	79,394.80	180,821.00	43.91
2546	99,727.01	2,179.00	4,567.73
2547	151,827.32	229,927.00	66.03
2548	138,150.58	221,436.86	62.39
2549	153,594.02	477,524.63	32.16
2550	128,337.68	586,418.54	21.88
2551	196,743.10	811,848.77	24.23
2552	133,089.63	824,600.18	16.14
2553	101,059.88	986,625.62	10.24
รวม	1,641,004.15	4,689,371.60	35.0

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

หากพิจารณาปริมาณเงินลงทุนที่ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายแยกตามประเภทอุตสาหกรรมในช่วงปี 2536-2553 พบว่าอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งได้ส่งผลกระทบในเชิงบวกมากที่สุดถึง 509,199.9 ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งมีค่าเท่ากับ 321,466.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 19.6 ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นของประเทศไทย (แสดงในตารางที่ 4.11)

ดังนั้น จะเห็นว่าโดยภาพรวมตั้งแต่ปี 2536-2553 การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมผลิตของประเทศไทย ได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกนั่นเอง

จากตารางที่ 4.12 หากพิจารณาสัดส่วนการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรมผลิตเปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินของประเทศไทยในช่วงปี 2536-2553 พบว่า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมผลิตของประเทศไทย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลการชำระเงินในเชิงบวก โดยมียอดรวมของสัดส่วนผลกระทบในเชิงบวกเปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินร้อยละ 35.0 ซึ่งมีสัดส่วนของผลกระทบในเชิงบวกเปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินในปี 2546 สูงสุด คือ ร้อยละ 4,567.7 และมีสัดส่วนของผลกระทบในเชิงลบเปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินในปี 2543 มากที่สุด คือ ร้อยละ 128.5

2.2 ผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายจากการลงทุนโดยตรงของกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อุตสาหกรรมผลิตของประเทศไทย

การพิจารณาผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในส่วนนี้ แยกพิจารณาเป็นรายประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ทำการศึกษาคือ อนุภูมิภาคด้วยประเทศญี่ปุ่น ได้เห็นสาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง ดังนั้น การวิเคราะห์ในส่วนนี้พิจารณาถึงการลงทุนโดยตรงจากประเทศที่ทำการศึกษาว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายอย่างไร เพื่อให้ทราบว่าการลงทุนจากประเทศใดในอุตสาหกรรมผลิต ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวก ภาครัฐจะได้พิจารณาส่งเสริมให้มีการลงทุนจากประเทศนั้นมากขึ้น

2.2.1 ประเทศญี่ปุ่น

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิต ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 มูลค่าของเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า	มูลค่าเงินลงทุนไหลออก	การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศสุทธิ
2536	4,846.5	1,751.5	3,095.0
2537	4,801.9	1,431.2	3,370.7 (8.9)
2538	11,340.8	1,111.6	10,229.2 (203.5)
2539	13,854.7	6,014.5	7,840.2 (-23.4)
2540	25,057.5	2,029.1	23,028.4 (193.7)
2541	38,996.0	4,751.7	34,244.3 (48.7)
2542	23,593.9	9,561.8	14,032.1 (-59.0)
2543	52,024.0	19,476.4	32,547.6 (132.0)
2544	117,223.6	37,990.2	79,233.3 (143.4)
2545	96,069.9	29,058.1	67,011.8 (-15.4)
2546	96,354.3	33,335.1	63,019.2 (-6.0)
2547	98,809.6	19,562.5	79,247.1 (25.8)
2548	111,897.1	22,038.2	89,858.9 (13.4)
2549	130,228.2	52,896.0	77,332.2 (-13.9)
2550	169,122.3	81,935.5	87,186.8 (12.7)
2551	145,663.7	84,008.2	61,655.5 (-29.3)
2552	141,834.1	54,743.3	87,090.7 (41.3)
2553	123,283.3	40,272.8	83,010.4 (-4.7)
รวม	1,405,001.3	501,967.7	903,033.6

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

จากตารางดังกล่าว พบว่ามูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตทำให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกทุกปี โดยในปี 2538 มูลค่าการลงทุนโดยตรงสุทธิจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตมีอัตราเจริญเติบโตมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 203.5 เมื่อเปรียบเทียบกับปี 2537 และมีผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกสูงที่สุดในปี 2548 เท่ากับ 89,858.9 ล้านบาท ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 13.4 จากปีก่อนหน้า

ทั้งนี้ พบว่าการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่งมีผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุดถึง 420,221.0 ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ 158,285.6 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 46.5 และ 17.5 ตามลำดับ ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นของประเทศไทย หากแต่การลงทุนโดยตรงสุทธิในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์น้ำมันจากประเทศญี่ปุ่น พบว่าก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายลดลงถึง 4,762.7 ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม โดยรวมแล้วมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และลดลงบ้างในแต่ละปี และก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและประเทศญี่ปุ่น โดยส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยดีขึ้นมาก ซึ่งมีมูลค่ารวมเท่ากับ 903,033.6 ล้านบาท

2.2.2 ประเทศไต้หวัน

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและประเทศไต้หวันแสดงในตารางที่ 4.14 จากการศึกษพบว่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิต ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมาโดยตลอด ซึ่งในปี 2544 ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุดเท่ากับ 5,384.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2543 ถึงร้อยละ 397.6 นับว่าสูงที่สุดในช่วงที่ทำการศึกษา จนกระทั่งในปี 2550 ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายที่ลดลงเท่ากับ 118.7 ล้านบาท และในปี 2551 เท่ากับ 969.2 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 716.5 จากปีก่อนหน้า และในปี 2552 ได้ส่งผลกระทบในเชิงบวกอีกครั้งเท่ากับ 1,336.2 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 237.9 โดยในปี 2553 ได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายที่ลดลงมากที่สุดในช่วงที่ทำการศึกษาเท่ากับ 1,026.7 ล้านบาท

ตารางที่ 4.14 มูลค่าของเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออกและการเคลื่อนย้ายเงินลงทุน
ระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในภาคอุตสาหกรรม
การผลิตของประเทศไทยปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า	มูลค่าเงินลงทุนไหลออก	การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน ระหว่างประเทศสุทธิ
2536	867.3	333.9	533.4
2537	1,626.0	457.3	1,168.7 (119.1)
2538	1,419.6	335.4	1,084.2 (-7.2)
2539	1,641.3	388.1	1,253.2 (15.6)
2540	3,714.1	1,343.2	2,370.9 (89.2)
2541	5,456.5	2,066.4	3,390.1 (43.0)
2542	2,716.7	462.2	2,254.5 (-33.5)
2543	3,535.5	2,453.2	1,082.2 (-52.0)
2544	5,617.5	232.8	5,384.8 (397.6)
2545	2,707.6	649.9	2,057.8 (-61.8)
2546	2,552.4	1,364.5	1,187.9 (-42.3)
2547	4,359.0	843.4	3,515.6 (196.0)
2548	3,146.5	1,747.6	1,398.9 (-60.2)
2549	6,168.4	4,523.7	1,644.7 (17.6)
2550	2,893.7	3,012.4	-118.7 (-107.2)
2551	1,082.7	2,051.9	-969.2 (-716.5)
2552	2,153.7	817.5	1,336.2 (237.9)
2553	2,120.7	3,147.3	-1,026.7 (-176.8)
รวม	53,779.2	26,230.6	27,548.6

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

หากพิจารณาการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิจากประเทศไต้หวันตามประเภทอุตสาหกรรมการผลิต พบว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทยในเชิงบวกมากที่สุดเท่ากับ 7,860.2 ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมสิ่งทอมูลค่าเท่ากับ 2,835.1 ล้านบาท และอุตสาหกรรมผลิตโลหะและอะไหล่ที่มีมูลค่าเท่ากับ 2,758.7 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 28.5 ร้อยละ 10.3 และ 10.0 ตามลำดับ ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นของประเทศไทย

โดยรวมแล้วมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศไต้หวันในอุตสาหกรรมการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไปในแต่ละปี และก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและประเทศไต้หวัน โดยส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยดีขึ้น ซึ่งมีมูลค่ารวมเท่ากับ 27,548.6 ล้านบาท

2.2.3 สาธารณรัฐเกาหลี

มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลีดังตารางที่ 4.15 พบว่า ในช่วงปี 2536-2542 ทำให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวก แต่มีมูลค่าที่ไม่สูงนัก ต่อมาในปี 2543 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายลดลงเท่ากับ 175.6 ล้านบาท ซึ่งลดลงร้อยละ 261.0 จากปีก่อนหน้า แต่ในปี 2544 ได้ส่งผลกระทบต่อเชิงบวกเพิ่มสูงขึ้นเป็น 2,397.8 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 1,465.5 ส่วนในปี 2545 ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกเช่นกันในมูลค่า 1,523.5 ล้านบาท โดยในปี 2546 ได้ส่งผลกระทบต่อให้ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายลดลงอีกครั้งเท่ากับ 268.5 ล้านบาท ซึ่งนับว่าลดลงมากที่สุดในช่วง 18 ปีที่ทำการศึกษาและในช่วงหลังของการศึกษาพบว่าตั้งแต่ปี 2548-2553 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากกว่าช่วงแรกที่ทำการศึกษา โดยในปี 2553 ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกสูงที่สุด เท่ากับ 6,350.6 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 73.6

ทั้งนี้ การเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทยในเชิงบวกมากที่สุดเท่ากับ 12,057.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 53.4 ของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากสาธารณรัฐเกาหลีทั้งสิ้นในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย

ตารางที่ 4.15 มูลค่าของเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้ายเงินลงทุน
ระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลี
ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า	มูลค่าเงินลงทุนไหลออก	การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน ระหว่างประเทศสุทธิ
2536	319.4	0.6	318.8
2537	319.2	6.8	312.4 (-2.0)
2538	227.6	3.3	224.3 (-28.2)
2539	299.0	4.0	295.0 (31.5)
2540	153.2	129.1	24.0 (-91.9)
2541	970.2	244.1	726.1 (2,925.4)
2542	160.3	51.2	109.1 (-85.0)
2543	46.6	222.1	-175.6 (-261.0)
2544	2,441.5	43.7	2,397.8 (1,465.5)
2545	1,582.2	58.7	1,523.5 (-36.5)
2546	321.6	590.1	-268.5 (-117.6)
2547	1,230.2	466.8	763.4 (384.3)
2548	3,017.7	1,588.7	1,429.1 (87.2)
2549	2,462.0	342.9	2,119.1 (48.3)
2550	2,762.0	1,455.5	1,306.6 (-38.3)
2551	3,818.7	1,530.7	2,288.0 (75.1)
2552	4,664.5	1,007.5	3,657.1 (59.8)
2553	6,689.6	339.0	6,350.6 (73.6)
รวม	30,355.1	7,789.6	22,565.5

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

โดยรวมแล้วมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในอุตสาหกรรมการผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงในบางปี โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากในช่วง 5 ปีหลังที่ทำการศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี โดยส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยดีขึ้น มีมูลค่ารวมเท่ากับ 22,565.5 ล้านบาท

2.2.4 สาธารณรัฐประชาชนจีน

มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ดังแสดงในตารางที่ 4.16 พบว่าทำให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกและลบสลับกันไป โดยในช่วงปี 2536-2544 ส่งผลต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงลบมากกว่าเชิงบวก โดยมีมูลค่าการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิเฉลี่ยลงในปี 2540 เท่ากับ 218.1 ล้านบาท และในปี 2542 เท่ากับ 122.4 ล้านบาท ต่อมาในปี 2543-2546 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในอุตสาหกรรมการผลิตได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกเพิ่มขึ้นจากช่วงแรกที่ทำการศึกษา โดยในปี 2545 มีมูลค่าเท่ากับ 742 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 3,519.5 แต่ในปี 2547-2548 ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายเฉลี่ยลง โดยมีมูลค่าเท่ากับ 389.4 ล้านบาท และ 63.1 ล้านบาทตามลำดับ ต่อมาในปี 2549 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกเท่ากับ 716.4 ล้านบาท โดยในปี 2550 ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกสูงที่สุดถึง 1,799.1 ล้านบาท ต่อมาในปี 2551 และ 2552 การลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในอุตสาหกรรมการผลิตได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายเฉลี่ยลงอีกครั้งเท่ากับ 419.9 ล้านบาท และ 255.9 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 123.3 และ 39.1 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปี 2553 ได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกอีกครั้งด้วยมูลค่า 1,268.0 ล้านบาท

หากพิจารณาการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิของสาธารณรัฐประชาชนจีนตามประเภทอุตสาหกรรมการผลิต พบว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทยในเชิงบวกมากที่สุดเท่ากับ 1,104.5 ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมสิ่งทอ 928.2 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 29.0 และ 24.4 ตามลำดับของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นของประเทศไทย ทั้งนี้ ยังพบว่าในอุตสาหกรรมผลิตอาหารและน้ำตาล ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยในเชิงลบเท่ากับ 808.2 ล้านบาท

ตารางที่ 4.16 มูลค่าของเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้ายเงินลงทุน
ระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีน
ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า	มูลค่าเงินลงทุนไหลออก	การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน ระหว่างประเทศสุทธิ
2536	5.1	5.4	-0.3
2537	33.7	0.0	33.7 (11,333.3)
2538	69.5	50.0	19.5 (-42.1)
2539	1.3	0.0	1.3 (-93.3)
2540	3.0	221.1	-218.1 (-16,876.9)
2541	69.5	2.0	67.5 (130.9)
2542	72.1	194.5	-122.4 (-281.3)
2543	63.6	4.2	59.4 (148.5)
2544	20.5	0.0	20.5 (-65.5)
2545	742.0	0.0	742.0 (3,519.5)
2546	714.8	162.9	551.9 (-25.6)
2547	94.4	483.9	-389.4 (-170.6)
2548	907.2	970.3	-63.1 (-83.8)
2549	2,205.9	1,489.5	716.4 (1,235.3)
2550	2,109.5	310.4	1,799.1 (151.1)
2551	229.5	649.4	-419.9 (-123.3)
2552	324.8	580.6	-255.9 (-39.1)
2553	1,457.8	189.8	1,268.0 (595.5)
รวม	9,124.2	5,313.9	3,810.3

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

โดยรวมแล้วมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในอุตสาหกรรมการผลิตมีมูลค่าในแต่ละปีไม่มากนักยกเว้นในปี 2550 และ 2553 โดยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไปในแต่ละปีและก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีนมูลค่ารวมเพียง 3,810.3 ล้านบาท

2.2.5 ส่องกง

มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและฮ่องกงดังแสดงในตารางที่ 4.17 พบว่าทำให้เกิดผลกระทบต่อดุลการชำระเงินในเชิงบวกทุกปี ยกเว้นปี 2547 ปี 2548 และปี 2550 เท่านั้น ที่ทำให้ดุลการชำระเงินลดลงเท่ากับ 1,496.0 ล้านบาท 414.2 ล้านบาท และ 3,028.0 ล้านบาท ซึ่งลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 205.2 ร้อยละ 72.3 และ 127.2 ตามลำดับ นับว่าในปี 2550 มีการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิของฮ่องกงในเชิงลบมากที่สุดด้วย โดยในปี 2549 การลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในอุตสาหกรรม การผลิต ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกสูงที่สุดเท่ากับ 11,115.1 ล้านบาท ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตเพิ่มขึ้นสูงสุดเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 2,783.5 จากปีก่อนหน้า

หากพิจารณาการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิจากฮ่องกงตามประเภทอุตสาหกรรมการผลิตพบว่าการลงทุนในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าเป็นอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของไทยในเชิงบวกมากที่สุดเท่ากับ 12,518.2 ล้านบาท รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตโลหะและอะไหล่โลหะ 4,060.9 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 33.1 และ 10.7 ตามลำดับของมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงสุทธิจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นของประเทศไทย ทั้งนี้ ยังพบว่าการลงทุนโดยตรงสุทธิจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์น้ำมัน ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงลบเท่ากับ 2,074.3 ล้านบาท

โดยรวมแล้วมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในอุตสาหกรรมการผลิตมีมูลค่าเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไปในแต่ละปี และก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิระหว่างประเทศไทยและฮ่องกง โดยส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยดีขึ้นมาก มีมูลค่ารวมถึง 37,791.5 ล้านบาท

ตารางที่ 4.17 มูลค่าของเงินลงทุนไหลเข้า เงินลงทุนไหลออก และการเคลื่อนย้ายเงินลงทุน
ระหว่างประเทศ จากการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในภาคอุตสาหกรรมการผลิต
ของประเทศไทย ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	มูลค่าเงินลงทุนไหลเข้า	มูลค่าเงินลงทุนไหลออก	การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน ระหว่างประเทศสุทธิ
2536	2,836.8	313.3	2,523.5
2537	5,542.6	1,092.4	4,450.2 (76.4)
2538	2,379.4	765.4	1,614.0 (-63.7)
2539	988.3	477.0	511.3 (-68.3)
2540	4,881.7	1,527.6	3,354.1 (556.0)
2541	3,408.1	489.7	2,918.4 (-13.0)
2542	2,868.7	269.3	2,599.4 (-10.0)
2543	3,955.5	1,223.1	2,732.4 (5.1)
2544	2,715.2	1,466.6	1,248.6 (-54.3)
2545	2,498.1	179.9	2,318.2 (85.7)
2546	2,211.1	788.8	1,422.3 (-38.6)
2547	9,451.3	10,947.3	-1,496.0 (-205.2)
2548	3,817.5	4,231.7	-414.2 (-72.3)
2549	18,307.1	7,192.0	11,115.1 (2,783.5)
2550	5,815.4	8,843.5	-3,028.0 (-127.2)
2551	7,818.0	4,326.9	3,491.1 (215.3)
2552	3,046.3	1,455.6	1,590.7 (-54.4)
2553	1,875.9	1,035.4	840.5 (-47.2)
รวม	84,417.0	46,625.5	37,791.5

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของอัตราการเปลี่ยนแปลง

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554) และจากการคำนวณ

ตารางที่ 4.18 สรุปผลกระทบอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ในช่วงปี 2536-2553

ผลกระทบ	ประเทศ					
	รวมต่างชาติ	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	สาธารณรัฐประชาชนจีน	ฮ่องกง
ด้านการจ้างงาน (คน)	1,938,152 (9.8)	819,033 (14.1)	240,443 (20.9)	61,995 (18.2)	44,021 (45.2)	64,922 (33.0)
ด้านดุลบัญชีเงินทุน เคลื่อนย้าย (ล้านบาท)	การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทย ในเชิงบวกเพิ่มขึ้น					
	1,641,004.1	930,033.5	27,548.6	22,565.5	3,810.3	37,791.5

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บคืออัตราการเจริญเติบโตโดยเฉลี่ยต่อปี

ที่มา: สรุปจากการวิเคราะห์

สรุป

จากการศึกษาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยในเชิงบวก ซึ่งมีมูลค่าทั้งหมดเท่ากับ 1,641,004.1 ล้านบาท และหากพิจารณาแยกตามรายประเทศของกลุ่มเอเชียตะวันออก พบว่าการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิต ก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุด มีมูลค่าเท่ากับ 903,033.6 ล้านบาท รองลงมาคือฮ่องกง โดยมีมูลค่าเท่ากับ 37,791.5 ล้านบาท ตามมาด้วยประเทศไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยมีมูลค่าเท่ากับ 27,584.6 ล้านบาท 22,565.5 ล้านบาท และ 3,810.3 ล้านบาท ตามลำดับ ดังนั้น หากประเทศไทยต้องการระดมเงินลงทุนจากต่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาดุลการชำระเงินขาดดุล จึงควรส่งเสริมให้มีการลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง และอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้าเพื่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุด

จากการศึกษาผลกระทบจากการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย พบว่าส่งผลกระทบต่อการทำงาน และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.18

โดยการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นได้ก่อให้เกิดการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ไต้หวัน ฮ่องกง สาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาชนจีนตามลำดับ แต่หากพิจารณาจากอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยต่อปี พบว่าการลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ฮ่องกง ไต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลีและญี่ปุ่นตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการลงทุนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนมีแนวโน้มการใช้แรงงานที่มากขึ้น สำหรับผลกระทบที่มีต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย พบว่าการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกที่ทำการศึกษาทุกประเทศก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวก โดยประเทศญี่ปุ่นก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ไต้หวัน ฮ่องกง สาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาชนจีนตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยโดยศึกษาถึงลักษณะและสภาพการลงทุน การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ และศึกษาถึงปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการลงทุน โดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย โดยใช้ทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่กำหนดการลงทุนระหว่างประเทศของคันทิง (Dunning's Eclectic Theory) และทฤษฎีการลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศในวัฏจักรผลผลิตของเวอร์นอน (Product Cycle Theory) ทำการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงพรรณนา

1. สรุปการวิจัย

จากการศึกษาถึงการลงทุน โดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยนั้น สรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1.1 การศึกษาลักษณะและสภาพการลงทุน ศึกษาถึงปริมาณเงินลงทุน ประเภทอุตสาหกรรม สัดส่วนการถือหุ้น การผลิตและแหล่งที่ตั้งโรงงาน ใช้ข้อมูลโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิลักษณะอนุกรมเวลา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สถิติเชิงเปรียบเทียบและการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ปรากฏผลดังนี้

1.1.1 ปริมาณเงินลงทุน พบว่ามีโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตในช่วงปี 2536-2553 จำนวน 7,546 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนรวม 3,126,796.8 ล้านบาท และจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกมีโครงการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้น 5,201 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนรวม 1,688,647.4 ล้านบาทโดยประเทศญี่ปุ่นมีบทบาทการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุดด้วยมูลค่าเงินลงทุน 1,400,550.9 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ประเทศไทยได้วัน สาธารณรัฐเกาหลี สิงคโปร์และสาธารณรัฐประชาชนจีน ด้วยมูลค่าเงินลงทุน 161,257.6 ล้านบาท 53,076.6 ล้านบาท 37,996.9 ล้านบาท และ 35,765.4 ล้านบาท ตามลำดับ

1.1.2 ประเภทอุตสาหกรรม พบว่ามีโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้รับสิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมากที่สุดจำนวน 2,385 โครงการ หากแต่มูลค่าเงินลงทุนส่วนใหญ่กลับมาจากการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าซึ่งมีมูลค่า 954,443.8 ล้านบาท ทั้งนี้ ประเทศญี่ปุ่นมีโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งมากที่สุดจำนวน 1,516 โครงการ ประเทศไต้หวัน และสาธารณรัฐเกาหลีมีโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้ามากที่สุดจำนวน 211 โครงการ และ 202 โครงการตามลำดับ ส่วนฮ่องกงมีโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมเบามากที่สุดจำนวน 75 โครงการ และสาธารณรัฐประชาชนจีนมีโครงการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติกเท่ากันทั้งสองอุตสาหกรรมจำนวน 41 โครงการ

1.1.3 สัดส่วนการถือหุ้น พบว่ามีโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่มีต่างชาติถือหุ้นสิ้นจำนวน 3,635 โครงการ โดยมีโครงการร่วมทุนระหว่างไทยและต่างชาติจำนวน 3,911 โครงการ ทั้งนี้ ประเทศญี่ปุ่นมีสัดส่วนการถือหุ้นในโครงการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเข้มข้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.2 ของทุนจดทะเบียนในโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รองลงมาได้แก่สาธารณรัฐเกาหลี ไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีนและฮ่องกง โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ 70.2 ร้อยละ 65.9 ร้อยละ 61.2 และ 46.0 ตามลำดับ

1.1.4 การผลิต พบว่ามีโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเข้ามาลงทุนผลิตเพื่อส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจำนวน 4,314 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 57.2 ของโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้นที่ได้รับสิทธิประโยชน์ ส่วนการลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ออกพบว่าประเทศญี่ปุ่นมีโครงการผลิตเพื่อส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไปจำนวน 1,870 โครงการ ไต้หวันมีจำนวน 565 โครงการ สาธารณรัฐเกาหลีมีจำนวน 246 โครงการ สาธารณรัฐประชาชนจีนมีจำนวน 94 โครงการ และฮ่องกงมีจำนวน 151 โครงการ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 52.7 ร้อยละ 65.6 ร้อยละ 60.7 ร้อยละ 50.8 และ 75.1 ตามลำดับ

1.1.5 แหล่งที่ตั้งโรงงาน พบว่าโครงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตเข้ามาจัดตั้งโครงการในเขตจังหวัดชลบุรีมากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดระยอง โดยมีจำนวน 1,427 และ 1,212 โครงการตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่ที่เป็นแหล่งรองรับการลงทุน ซึ่งมีการจัดตั้งโครงการมากที่สุดคือจังหวัดชลบุรี ระยอง และพระนครศรีอยุธยา โดยการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นมีการจัดตั้งโครงการมากที่สุดในจังหวัดชลบุรีและพระนครศรีอยุธยา โดยสาธารณรัฐ

เกาหลีและไต้หวันส่วนใหญ่มีการจัดตั้งโครงการในจังหวัดชลบุรี และระยอง ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการจัดตั้งโครงการมากที่สุดในจังหวัดระยองและสมุทรปราการ และฮ่องกงมีการจัดตั้งโครงการมากที่สุดในจังหวัดลำพูน พระนครศรีอยุธยา และชลบุรี

1.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุน ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยวิธีวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด เป็นตัวทดสอบแบบจำลอง โดยเลือกปัจจัยทางการตลาด คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศและมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม ปัจจัยทางด้านต้นทุนค่าใช้จ่าย คือ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำต่อวัน โดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจ คือ ระดับการเปิดของประเทศ เป็นปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ใช้ข้อมูลตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ของปี 2553 รวม 52 ไตรมาส ปรากฏผลการศึกษาในแต่ละประเทศดังนี้

1.2.1 ประเทศญี่ปุ่น ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ มูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิต และระดับการเปิดของประเทศไทย มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ทั้งสองปัจจัย โดยมูลค่าการส่งออกสินค้าสาขาอุตสาหกรรมการผลิตมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ส่วนระดับการเปิดของประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

1.2.2 ประเทศไทยไต้หวัน ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากไต้หวันในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

1.2.3 สาธารณรัฐเกาหลี ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐเกาหลีในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

1.2.4 สาธารณรัฐประชาชนจีน ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทั้งสองปัจจัย โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากสาธารณรัฐประชาชนจีนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

1.2.5ฮ่องกง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศมีความสัมพันธ์กับการลงทุนโดยตรงจากฮ่องกงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทยสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

1.3 การวิเคราะห์ผลกระทบด้านเศรษฐกิจการลงทุน ในด้านการจ้างงาน และดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สถิติเชิงเปรียบเทียบและการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

1.3.1 การจ้างงาน พิจารณาจากจำนวนและอัตราการเปลี่ยนแปลงโดยเฉลี่ยต่อปีในการจ้างแรงงานไทยในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตจากโครงการที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผลการศึกษาพบว่าการจ้างแรงงานไทยอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตทั้งหมดจำนวน 1,938,152 คน โดยมีการจ้างแรงงานไทยอันเกิดจากการลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงรวมทั้งสิ้น 1,230,414 คน ซึ่งประเทศญี่ปุ่นมีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดจำนวน 240,443 คน รองลงมาได้แก่ประเทศไต้หวัน ฮ่องกง สาธารณรัฐเกาหลีและสาธารณรัฐประชาชนจีน ด้วยจำนวน 64,922 คน 61,995 และ 44,021 คนตามลำดับ และมีอัตราเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปีคิดเป็นร้อยละ 14.1 ร้อยละ 20.9 ร้อยละ 33.0 ร้อยละ 18.2 และ 45.2 ตาม ลำดับ

1.3.2 ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย พิจารณาจากปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไหลเข้าและไหลออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต โดยพิจารณาจากการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนระหว่างประเทศสุทธิ ผลการศึกษาพบว่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายของประเทศไทยในเชิงบวก มีมูลค่าทั้งหมดเท่ากับ 1,641,004.15 ล้านบาท โดยการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุดมีมูลค่าเท่ากับ 903,033.6 ล้านบาท

รองลงมาคือฮ่องกง 37,791.5 ล้านบาท ใต้หวัน 27,584.6 ล้านบาท สาธารณรัฐเกาหลี 22,565.5 ล้านบาท และสาธารณรัฐประชาชนจีน 3,810.3 ล้านบาท

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษารลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย นั้น มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

จากการศึกษาถึงลักษณะและสภาพการลงทุนของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในภาคอุตสาหกรรมการผลิต พบว่าเป็นนักลงทุนกลุ่มสำคัญที่เข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย โดยมีมูลค่าการลงทุนรวมของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกคิดเป็นร้อยละ 54 ของมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งสิ้นในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนผลิตเพื่อการส่งออก โดยอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นสาขาที่นักลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกให้ความสนใจลงทุนมากที่สุด ทั้งนี้ จากลักษณะและสภาพการลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตดังกล่าว เป็นผลจากเปิดการเสรีอุตสาหกรรมเพื่อกระตุ้นการส่งออก โดยในปี 2539 มีโครงการลงทุนจากต่างชาติขนาดใหญ่หลายโครงการเข้ามาลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกิจการผลิตเหล็กขั้นต้นและขั้นกลาง อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ และอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และหลังจากปี 2543 เป็นต้นมาระดับการลงทุนได้เพิ่มสูงขึ้นมาเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน ส่วนหนึ่งมาจากการยกเลิกการบังคับใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตภายใน ประเทศของอุตสาหกรรมยานยนต์ตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลกหรือ WTO (World Trade Organization) โดยรัฐบาลเร่งดำเนินมาตรการอย่างเต็มที่เพื่อให้ไทยกลายเป็น Automotive Hub of ASIA ทำให้บริษัทรถยนต์ยักษ์ใหญ่หลายค่ายเลือกใช้ไทยเป็นฐานการผลิต ประกอบกับการส่งเสริมให้ต่างชาติผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี เพื่อส่งออกแทนการนำเข้าซึ่งส่งผลดีไปยังอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ ที่ต้องใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีเป็นวัตถุดิบในการผลิต เช่น อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์ เป็นต้น และแม้ว่านักลงทุนต่างชาติส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนเพียงเพื่อหวังให้ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตเพื่อส่งออกก็ตาม แต่อุตสาหกรรมการผลิตก็ก่อให้เกิดอุตสาหกรรมสนับสนุนภายในประเทศทั้งต้นน้ำ และปลายน้ำ โดยมีผู้ประกอบการไทยหลายรายที่รับช่วงการผลิตให้กับบริษัทต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย และแหล่งที่รองรับการลงทุนที่สำคัญของนักลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดชลบุรี ระยองและพระนครศรีอยุธยา ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวมีความพร้อมในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐานของอุตสาหกรรม

รองรับ ไม่ว่าจะเป็นนิคมอุตสาหกรรม เส้นทางคมนาคมและท่าเรือ เป็นต้น และจากมาตรการของภาครัฐที่ต้องการกระจายการจ้างงานไปสู่ภูมิภาค ลดการกระจุกตัวของโรงงานอุตสาหกรรมในภาคกลาง ส่งผลให้มีการจัดตั้งโรงงานในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตในเขตส่งเสริมการลงทุนที่ 3 มากขึ้น (วารสารครบรอบ 40 ปี บีโอไอ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 2549)

ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ซึ่งอภิปรายผลเป็นรายประเทศดังนี้

ประเทศญี่ปุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบ คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เรวดี รัตนานุกูล (2539) ที่ได้ทำการศึกษาพบว่าญี่ปุ่นมีความได้เปรียบในด้านเทคโนโลยี ลิขสิทธิ์ ความเชี่ยวชาญในการผลิต อีกทั้งประเทศไทยมีจำนวนแรงงานมากทั้งแรงงานกึ่งฝีมือและไร้ฝีมือ สอดคล้องกับความต้องการของญี่ปุ่น ทำให้ญี่ปุ่นสนใจมาลงทุนและไทยสามารถส่งออกได้มากขึ้น และมูลเหตุหรือปัจจัยที่ทำให้บริษัทของญี่ปุ่นไปลงทุนในต่างประเทศสอดคล้องกับแนวคิดทางทฤษฎีการสังเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่กำหนดการลงทุนทางตรงในต่างประเทศ (Eclectic Theory) ด้วย ส่วนปัจจัยระดับการเปิดของประเทศไทยมีความสัมพันธ์ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการที่ประเทศไทยได้ดำเนินนโยบายเปิดเสรีทั้งการค้าและการลงทุนมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์ให้นักลงทุนต่างชาติแล้วก็ตาม แต่ก็อาจมิใช่เป็นปัจจัยเดียวที่เป็นสิ่งจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนเพราะมีสิ่งจูงใจอื่นๆ ด้วยที่ไม่ได้นำมาไว้ในแบบจำลองการศึกษาครั้งนี้ เช่น นโยบายส่งเสริมการลงทุน โครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย รวมถึงสภาพแวดล้อมและที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศไทยยังคงเป็นปัจจัยที่นักลงทุนต่างชาติให้ความสำคัญ จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้ปัจจัยที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง และอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย

ประเทศไต้หวัน ปัจจัยที่มีผลกระทบ คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 สอดคล้องกับผลการศึกษาของธีรพันธุ์ ยมาภัย (2540) ระบุว่าปัจจัยต่างๆที่ผลักดันให้นักลงทุนชาวไต้หวันออกมาลงทุนนอกประเทศ ได้แก่ การหวังประโยชน์ในสิทธิพิเศษจากรัฐบาลของประเทศผู้รับการลงทุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือเพื่อหวังประโยชน์จากค่าแรงที่ต่ำกว่า การป้องกันการสูญเสียตลาดและเพื่อใช้ประเทศ

ที่ไปลงทุนเป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกไปยังประเทศที่สามหรือส่งกลับประเทศตนเอง สำหรับปัจจัยต่างๆทำให้นักลงทุนชาวไต้หวันเข้ามาลงทุนในไทย ได้แก่ การหวังสิทธิพิเศษที่รัฐบาลไทยให้แก่ นักลงทุนโดยการยกเว้นภาษีเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด รองลงมา ได้แก่ การหาแรงงานที่มีฝีมือได้ง่ายและมีค่าจ้างค่อนข้างต่ำ การยกเว้นหรือลดภาษีวัตถุดิบนำเข้า ทั้งนี้ ปัจจัยที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดประเทศ

สาธารณรัฐเกาหลี ปัจจัยที่มีผลกระทบ คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง โดยมีความสัมพันธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งสาเหตุที่อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่มีความสัมพันธ์ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานนั้น อาจเป็นไปได้ว่า ถึงแม้อัตราค่าจ้างแรงงานจะเป็นปัจจัยที่มีส่วนในการตัดสินใจเข้ามาลงทุนก็ตาม แต่ก็ต้องพิจารณาในหลายๆด้าน เช่น ความต้องการแรงงานที่มีฝีมือ ฝึกฝนง่าย การที่ประเทศของผู้ลงทุนขาดแคลนแรงงานหรือต้องการหาแหล่งที่มีต้นทุนค่าแรงถูกกว่าประเทศของตน โครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ การให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุน อุตสาหกรรมพื้นฐานและอุตสาหกรรมสนับสนุน เป็นต้น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการที่นักลงทุนจากต่างประเทศจะตัดสินใจเข้ามาลงทุนโดยตรงในอุตสาหกรรมการผลิตซึ่งต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ต้องอาศัยปัจจัยอื่นมาพิจารณาออกเหนือจากอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำอีกด้วย ทั้งนี้ ปัจจัยที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดประเทศ

สาธารณรัฐประชาชนจีน ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งสองปัจจัย ซึ่งการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตของสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ให้ความสำคัญกับขนาดของตลาดโดยมีการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศมากกว่าการส่งออกและลงทุนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นหลัก โดยจีนมีลักษณะการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตด้วยการร่วมลงทุนกับนักลงทุนไทย และเพิ่งเริ่มมีปริมาณมากขึ้นในช่วงท้ายของระยะเวลาที่ทำการศึกษา ทั้งนี้ ในระยะแรกภายหลังการเปิดประเทศสู่ภายนอกในยุคใหม่ (ระหว่างปี 2522-2526) สาธารณรัฐประชาชนจีนมีนโยบายจำกัดการลงทุนในต่างประเทศ ผ่านมาตรการคุมเข้มการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โครงการลงทุนในต่างประเทศต้องผ่านการพิจารณาเป็นกรณีๆไป ดังนั้น มูลค่าการลงทุนในต่างประเทศจึงค่อนข้างน้อย อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี 2527-2535 รัฐบาลจีนได้ทบทวนนโยบายการลงทุนในต่างประเทศ

โดยเริ่มผ่อนคลามาตรการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการลงทุน โดยมีการจัดระบบการพิจารณาอนุมัติโครงการลงทุนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การลงทุนในต่างประเทศของจีนภายในประเทศจึงเริ่มขยายตัวในช่วงนั้น ต่อมาจีนยังคงเดินหน้าผ่อนคลากฎระเบียบเกี่ยวกับการลงทุนฯ โดยเฉพาะในระหว่างปี 2542-2545 ที่เข้าสู่ช่วงของการเปิดเสรีด้านเศรษฐกิจ ต่อมาในปี 2546 รัฐบาลจีนได้เริ่มกำหนดนโยบาย “บุกโลก” (Go-Global Policy) อันนำไปสู่มาตรการสนับสนุนส่งเสริมการลงทุนไปยังต่างประเทศมากมาย (ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร อัครราชทูตฝ่ายการพาณิชย์ ณ กรุงปักกิ่ง 2555) ทั้งนี้ ปัจจัยที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดประเทศ

ฮ่องกง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ คือ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งฮ่องกงจัดอยู่ในกลุ่มของประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยตั้งแต่ยุคแรกๆ ในปี 2530 สาเหตุที่ฮ่องกงเข้ามาลงทุนแตกต่างไปจากประเทศอุตสาหกรรมใหม่อื่นๆ เนื่องจากเกิดจากความไม่มั่นใจในการกลับไปอยู่ภายใต้การปกครองของจีนแผ่นดินใหญ่ในปี 2540 และเนื่องจากนักธุรกิจของไทยส่วนใหญ่มีเชื้อสายจีนและบางคนมีญาติอยู่ฮ่องกงด้วย การมาลงทุนของฮ่องกงในประเทศไทยจึงเป็นการลงทุนฉันทัญชาติพี่น้อง (บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย 2534) ปัจจุบันฮ่องกงเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญของเอเชีย มีข้อได้เปรียบในแง่ของการมี Rule of Law มีประชากรหลากหลายอาชีพ (Professional) มีประสบการณ์ทางธุรกิจที่ซับซ้อน เป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการเงินที่สำคัญของภูมิภาค และเป็น Gateway เข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีน (สถานกงสุลใหญ่ ณ เมืองฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน 2553) ดังนั้น ฮ่องกงจึงเป็นแหล่งที่นักลงทุนต่างชาตินำเงินผ่านเข้ามาเพื่อไปลงทุนยังประเทศไทย ทั้งนี้ ปัจจัยที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำโดยเฉลี่ยในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ชลบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการและระยอง มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย และระดับการเปิดประเทศ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าเหตุใดปัจจัยอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทยมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เพียงพอที่จะนำมาอธิบายว่าเป็นปัจจัยหลักที่ดึงดูดการลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในภาคอุตสาหกรรมการผลิต สาเหตุที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานเช่นนี้อาจเป็นไปได้ว่า แม้ว่าค่าเงินบาทจะอ่อนค่าลง แต่มูลค่าการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตไม่ได้เพิ่มขึ้นเสมอไป เพราะนักลงทุนต้องพิจารณาค่าเงินของประเทศตัวเองเปรียบเทียบกับเงินตราสกุลอื่นด้วย โดยเฉพาะเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้น

จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่น่าจะทำให้ปัจจัยดังกล่าวไม่ได้เป็นปัจจัยหลักในการจูงใจให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการผลิต ทั้งนี้ ค่าของตัวแปรอิสระอธิบายผลในตัวแปรตาม (R^2) มีค่าไม่สูงมากนัก โดยแบบจำลองของประเทศญี่ปุ่นมีค่าเท่ากับร้อยละ 80 ประเทศไต้หวันร้อยละ 40 สาธารณรัฐเกาหลีร้อยละ 88 สาธารณรัฐประชาชนจีนร้อยละ 66 และฮ่องกงร้อยละ 27 ดังนั้น น่าจะมีตัวแปรอื่นๆนอกเหนือจากที่นำมาไว้ในแบบจำลอง ซึ่งประเทศผู้ลงทุนอาจจะไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยที่ผู้ทำการศึกษาได้กำหนดไว้เท่านั้น แต่อาจมีปัจจัยอื่นๆ ร่วมด้วย ดังเช่นผลการศึกษาของ Sun, Tong and Yu (2002) ที่ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศผู้รับการลงทุนเช่นเดียวกับประเทศไทย ระบุว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา โดยค่าจ้างมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในช่วงก่อนปี ค.ศ. 1991 แต่มีความสัมพันธ์ในเชิงลบในช่วงเวลาหลังจากนั้น และคุณภาพของแรงงาน และโครงสร้างพื้นฐานเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยคุณภาพของแรงงานที่สูงขึ้นและความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานจะเป็นสิ่งที่ช่วยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ถูกกำหนดจากตัวแปรทั้งที่เป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจหลายตัวแปร ดังนั้น แบบจำลองที่เคยศึกษาในอดีตอาจใช้อธิบายไม่สมบูรณ์ได้ทั้งหมด โดยแต่ละประเทศที่เข้ามาลงทุนจะคำนึงถึงปัจจัยในการตัดสินใจเข้ามาลงทุนที่แตกต่างกัน ดังเช่น ผลของการสำรวจความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติในประเทศไทย ประจำปี 2553 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ระบุว่าปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาลงทุนในประเทศไทย คือ สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน รองลงมาคือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล แรงงานที่สามารถหาได้ ค่าจ้างแรงงาน ความแน่นอนของนโยบายจากภาครัฐ และความโปร่งใสของกระบวนการทำงานของภาครัฐ ซึ่งความสามารถในการแข่งขันของไทยในส่วนที่เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ ทรัพยากรมนุษย์ ซัพพลายเออร์และวัตถุดิบ รวมถึง ค่าจ้างและต้นทุนอื่นๆ นั้น ยังอยู่ในระดับที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนต่างชาติได้ นอกจากนี้ สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนและมาตรการสนับสนุนจากภาครัฐซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนยังสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติและสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ ดังนั้น การกำหนดปัจจัยซึ่งนอกจากจะคำนึงถึงปัจจัยที่ระบุในการศึกษาคั้งนี้แล้ว นักลงทุนต่างชาติอาจจะต้องคำนึงถึงโครงสร้างพื้นฐานและกฎระเบียบข้อบังคับของประเทศผู้รับทุนอันเป็นปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศอีกด้วย

สำหรับผลกระทบทางเศรษฐกิจ ในด้านการจ้างงาน การลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงในภาคอุตสาหกรรมการผลิตมีสัดส่วนมูลค่าเงินลงทุนต่อหน่วยแรงงานในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการผลิตยังคงเน้นการใช้ปัจจัยแรงงานที่เข้มข้น โดยประเทศญี่ปุ่น ใต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีมีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ส่วนจีนและฮ่องกงมีการจ้างแรงงานไทยมากที่สุดในอุตสาหกรรมเบา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการลงทุนโดยตรงในภาคอุตสาหกรรมการผลิตของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงก่อให้เกิดการจ้างแรงงานภายในประเทศได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐบาลที่ต้องการให้ไทยเป็นฐานการผลิตชิ้นและสินค้าในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ ส่วนในด้านการควบบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้าย พบว่าการลงทุนโดยตรงของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตส่งผลกระทบในเชิงบวกเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับดุลการชำระเงินของประเทศไทย โดยอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่งได้ส่งผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ซึ่งการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวกมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ฮ่องกง ใต้หวัน สาธารณรัฐเกาหลีและจีน ทั้งนี้ จากการรายงานภาวะเศรษฐกิจ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประจำปี 2554 ระบุว่า ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคที่มีบทบาทสูงที่สุดต่อระบบเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 38.1 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 41.3 ในปี 2552 เป็นผลมาจากการย้ายฐานการผลิตเพื่อการส่งออกของประเทศญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ซึ่งกระจุกตัวอยู่ 4 กลุ่ม คือ ปิโตรเลียม อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยมีสัดส่วนของการผลิตสูงถึงร้อยละ 41.8 ของภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด ทั้งยังเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมของนักลงทุนต่างชาติเป็นหลัก จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่าการเคลื่อนย้ายเงินลงทุนสุทธิในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย ส่งผลต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในด้านบวก ดังนั้น หากต้องการให้ดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายเป็นบวก ภาครัฐควรส่งเสริมให้มีเงินลงทุนสุทธิในภาคอุตสาหกรรมการผลิตมากตามไปด้วย เพื่อแก้ปัญหาดุลการชำระเงินขาดดุล

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

3.1.1 จากการศึกษาพบว่าการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นเน้นลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง ประเทศไต้หวันและสาธารณรัฐเกาหลีเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า ฮองกงเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมเบา ส่วนสาธารณรัฐประชาชนจีนเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป และอุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์กระดาษและพลาสติก ดังนั้น หากต้องการชักจูงการลงทุนจากประเทศดังกล่าวควรตั้งอุตสาหกรรมเป้าหมายให้ตรงต่อความต้องการของผู้ลงทุน และปรับกลยุทธ์ให้เหมาะสมในแต่ละประเทศ

3.1.2 การลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกในภาคอุตสาหกรรมการผลิตส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนผลิตเพื่อการส่งออก ฉะนั้น จึงมีความเหมาะสมในการชักจูงการลงทุนจากกลุ่มประเทศดังกล่าว เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกให้กับประเทศไทย และเป็นการสร้างสิ่งจูงใจให้แก่นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น ในอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆที่รัฐบาลให้การสนับสนุน

3.1.3 ปัจจัยค่าแรงขั้นต่ำ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ามาลงทุนของนักลงทุนจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกในภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยเฉพาะกรณีของประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน ดังนั้น รัฐบาลควรควบคุมอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม และเร่งสร้างแรงงานที่มีทักษะ มีฝีมือ และหากต้องการเพิ่มการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตภายในประเทศเพื่อลดปัญหาการว่างงาน ควรมีการชักจูงการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกเพิ่มขึ้นเนื่องจากมีปริมาณการจ้างแรงงานไทยค่อนข้างสูง ทั้งนี้ ปัจจุบันรัฐบาลไทยต้องการยกระดับแรงงานไทยให้มีชีวิตที่ดีขึ้นโดยการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ สถานการณ์นี้อาจทำให้ไทยเสียเปรียบในเรื่องของอัตราค่าจ้างแรงงานให้แก่ประเทศเพื่อนบ้านได้ ดังนั้น กลยุทธ์ที่ประเทศไทยจะสามารถดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตได้ นั้น รัฐบาลต้องอำนวยความสะดวกในด้านของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ การให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของแรงงานไทยด้วย

3.1.4 ในด้านของปัจจัยด้านสิ่งจูงใจนั้นนอกจากคำนึงถึงระดับของการเปิดของประเทศแล้ว โครงสร้างพื้นฐาน มาตรการส่งเสริมการลงทุนและนโยบายของภาครัฐมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจเข้ามาลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต ดังนั้น หากรัฐบาลต้องการที่จะดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตให้มากขึ้น ควรมีการปรับปรุง

สิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับเศรษฐกิจและภาวะการแข่งขันจากประเทศเพื่อนบ้าน และควรมีนโยบายที่ชัดเจนในภาคอุตสาหกรรมเพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนต่างชาติต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย

3.1.5 จากการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตก่อให้เกิดผลกระทบต่อดุลบัญชีเงินทุนเคลื่อนย้ายในเชิงบวก ส่งผลทำให้ดุลการชำระเงินของไทยดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง และอุตสาหกรรมเครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า ดังนั้น หากประเทศไทยต้องการดึงดูดเงินลงทุนจากต่างประเทศเพื่อมาช่วยบรรเทาปัญหาการขาดดุลการชำระเงิน รัฐบาลควรมีมาตรการที่ชัดเจนในการส่งเสริมผลิตสินค้าทั้งสองประเภทข้างต้น

อย่างไรก็ตาม นอกจากปัจจัยและสิ่งจูงใจต่างๆ ที่ควรนำมาใช้ประกอบมาตรการหรือเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ประเทศไทยควรเร่งพัฒนาศักยภาพในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาและวิจัยในอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าที่ผลิตจากประเทศไทย พร้อมกับส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยก้าวไปสู่ผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมในต่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อให้ไทยจะไม่ต้องพึ่งพิงเงินทุนจากต่างประเทศมากนัก และควรรับฟังปัญหาของนักลงทุนต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทย เพื่อจะได้นำไปสู่การแก้ไขปัญหาาร่วมกัน อันเป็นการช่วยลดการย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศอื่นด้วย

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ โดยวิธีการออกแบบสอบถามหรือการสัมภาษณ์เชิงลึก ไปยังบริษัทที่เข้ามาลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจะได้ผลการศึกษาที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าการกำหนดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิต

3.2.2 ควรนำปัจจัยทางด้านอื่นๆ เช่น โครงสร้างพื้นฐาน ระดับการศึกษาของแรงงานไทยมาร่วมพิจารณาด้วย พร้อมทั้ง ควรศึกษาในสาขาเกษตรกรรม สาขาอุตสาหกรรมบริการและสาธารณูปโภคเปรียบเทียบกับสาขาอุตสาหกรรมการผลิตควบคู่กันไป เพื่อให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ (2549) “โครงการศึกษาผลกระทบและการกำหนดทำที่ไทยต่อการจัดตั้งเขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก” โดยศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กระทรวงอุตสาหกรรม (2549) รายงานการศึกษาลบับสมบูรณ์ “โครงการบริหารแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2551-2555”
- เกษมศักดิ์ นาคา (2550) “การลงทุนโดยตรงจากเกาหลีใต้กับการค้าระหว่างประเทศ ไทย-เกาหลีใต้” วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหัพัตต มหาวิททยาลัยรามคำแหง
- เดือนเด่น นิคมบริรักษ์ (2547) “เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม” วารสารเศรษฐศาสตร์ธรรมศาสตร์ 22, 4 (ธันวาคม) : 109-126
- ธีรพันธุ์ ยมาภย์ (2540) “ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงของบรรษัทข้ามชาติจากประเทศไต้หวันในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาัพัตต (เศรษฐศาสตร์) มหาวิททยาลัยเกษตรศาสตร์
- พจนีย์ พิมที (2545) “การศึกษาผลของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมของประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาัพัตต (เศรษฐศาสตร์) มหาวิททยาลัยเกษตรศาสตร์
- พัชรภรณ์ อัครีสวรรณ์ (2548) “การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาัพัตต มหาวิททยาลัยรามคำแหง
- มานะ เลิศสกุลบรรลือ (2539) “ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาัพัตต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เรวดี รัตนานูบาล (2539) “ผลของการลงทุนโดยตรงของญี่ปุ่น ในภาคอุตสาหกรรมต่อการส่งออกสินค้าไปญี่ปุ่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตร์มหาัพัตต มหาวิททยาลัยรามคำแหง
- รัตนา สายคณิต (2530) เศรษฐศาสตร์การลงทุนทางตรงระหว่างประเทศ กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- วรารณ ศรีวิจิตร (2542) “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ : ศึกษาประเทศไทยโดยเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วัชร รัชฎาภรณ์ (2530) “ลักษณะและผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย : ศึกษากรณีการลงทุนจากกลุ่มประเทศพัฒนา กลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ และกลุ่มประเทศอาเซียน” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุรพล เมฆินทร์อนุกุล (2537) “ผลกระทบของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อระบบเศรษฐกิจไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (2551) รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การประเมินผลการถ่ายทอดเทคโนโลยีของบริษัทต่างชาติที่ได้รับส่งเสริมการลงทุน โดยศูนย์บริการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
- อุบลรัตน์ จันทร์รังษี (2548) “บทบาทของเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศต่อเศรษฐกิจของไทย” Economic Monitor ธนาคารแห่งประเทศไทย
- อำภา มานิตยกุล (2546) “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของประเทศไทย” สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- Cheng, L.K. and Kwan, Y.K. “What are the determinants of the location of foreign direct investment? The Chinese experience.” *Journal of International Economics* 51 (2000): 379-400.
- Dunning, John H. 1991. *International Production and the Multinational Enterprise*. London: Addison Wesley.
- Ho, O.C.H. “Determinants of foreign direct investment in China : a sectoral analysis.” 16th Annual Conference of the Association for Chinese Economics Studies, Australia (ACESA), Brisbane, Australia, 2004.
- Nathapornpan Utama, August 2005. Foreign Direct Investment in ASEAN Countries: An Empirical Investigation. University of Nantes, France
- Suehiro, Akira. 1985. *Capital Accumulation and Industrial Development of Thailand*. Bangkok: Social Research Institute, Chulalongkorn University.

http://www.nwpc.dole.gov.ph/pages/statistics/stat_comparative.html สืบค้นวันที่ 19 กันยายน

2554

<http://www.bot.or.th/Thai/Statistics/ContactPerson/Pages/Contact.aspx> สืบค้นวันที่ 15 ธันวาคม

2554

http://unstats.un.org/unsd/methods/inter-natlinks/sd_natstat.asp สืบค้นวันที่ 19 กันยายน 2554

<http://www.ditp.go.th/brขอมสbrการคาBและbrการสงออก/สศตการคาB2/tabid/512/Default.aspx>

สืบค้นวันที่ 20 สิงหาคม 2554

<http://www.nstda.or.th/industrial-research/2818-industry-cluster>

สืบค้นวันที่ 30 ตุลาคม 2555

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ตารางภาคผนวก ก ที่ 1 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ระหว่างปี 2536-2553

ปี	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)
2536	222	123,355.6	72	23,349.9	32	1,455.0	7	587.0	13	1,271.5	17	1,000.4
2537	356	106,515.5	139	46,486.0	61	9,461.7	8	178.1	11	852.0	19	1,197.3
2538	430	164,443.6	219	76,006.7	70	7,447.0	8	780.7	14	1,896.1	12	2,170.7
2539	460	233,111.1	249	137,164.8	45	14,217.0	15	2,633.7	5	226.5	8	691.0
2540	439	210,679.1	211	71,981.5	49	29,128.8	18	8,067.6	7	422.3	5	724.6
2541	408	208,386.9	144	86,061.0	53	6,682.5	12	1,898.5	11	1,330.2	10	1,372.2
2542	416	93,931.3	170	26,474.6	69	7,548.0	11	558.6	6	185.8	20	1,501.2
2543	567	226,080.0	198	73,521.8	95	11,460.5	18	841.5	14	691.9	24	1,702.1
2544	532	155,538.9	240	49,708.5	44	5,781.4	20	2,130.9	8	4,073.8	12	2,954.1
2545	538	166,368.3	246	66,154.2	37	2,434.8	30	2,990.6	9	4,566.2	10	1,823.8

ตารางภาคผนวก ก ที่ 1 (ต่อ)

ปี	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)
2546	484	158,943.8	236	80,083.6	44	12,977.3	36	1,751.9	6	592.2	10	2,400.7
2547	653	253,871.1	334	105,017.1	53	9,428.7	46	7,414.8	11	2,373.5	25	6,820.6
2548	717	385,796.2	347	166,743.2	44	5,671.4	27	1,581.0	11	1,331.4	14	9,696.7
2549	719	342,127.0	317	89,902.7	59	18,653.9	25	3,358.6	13	1,688.6	22	3,632.1
2550	781	354,952.1	332	129,621.1	53	9,123.6	40	5,054.0	16	2,540.6	19	4,375.6
2551	708	353,538.3	303	128,164.4	41	5,762.0	40	2,895.3	16	2,810.7	16	1,999.2
2552	586	173,183.2	234	70,160.8	34	3,753.2	26	11,351.2	21	6,710.3	12	1,621.2
2553	765	284,879.9	337	110,709.4	33	7,104.0	47	3,352.3	20	5,308.2	23	10,270.7
รวม	9781	3,995,701.9	4,328	1,537,302.3	916	168,590.8	434	57,426.3	212	38,871.8	278	55,954.2

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 2 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ระหว่างปี 2536-2553 แยกตามประเภทอุตสาหกรรม

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภทอุตสาหกรรม	ทุกประเทศ	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	จีน	ฮ่องกง
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	191,924.4 (770)	59,304.2 (170)	10,055.3 (90)	1,135.7 (12)	6,453.7 (46)	3,510.8 (25)
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และ โลหะขั้นมูลฐาน	311,507.5 (294)	117,949.8 (127)	8,384.3 (36)	6,313 (7)	4,361.8 (14)	2,026.8 (9)
อุตสาหกรรมเบา	157,938.8 (969)	34,009.9 (177)	29,171.3 (167)	1,288.4 (33)	7,879.1 (37)	6,844.3 (75)
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	799,576.5 (2,563)	588,024.1 (1,629)	28,185.8 (208)	7,751.6 (91)	4,171.2 (39)	2,349.9 (22)
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า	958,609.2 (2,306)	406,712.7 (1,120)	54,644.1 (221)	28,558.7 (208)	2,062.0 (23)	13,774.8 (60)
อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก	802,766.7 (1,369)	223,529.5 (566)	32,897.1 (172)	9,127.3 (63)	12,831.0 (41)	10,958.3 (26)
กิจการบริการและสาธารณูปโภค	773,378.8 (1,510)	107,772.1 (539)	19,456.9 (22)	3,251.6 (20)	1,113 (12)	16,489.2 (61)
รวม	3,995,701.9 (9,781)	1,537,302.3 (4,328)	168,590.8 (916)	57,426.3 (434)	38,871.8 (212)	55,954.2 (278)

หมายเหตุ : ในวงเล็บแสดงถึงจำนวนโครงการ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 3 จำนวนโครงการและมูลค่าการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศและกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกที่ได้รับสิทธิประโยชน์
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต ระหว่างปี 2536-2553

ปี	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)
2536	192	95,442.3	66	22,520.2	30	1,702.0	7	587.0	12	1,173.7	17	1,000.4
2537	314	81,802.5	136	45,862.0	60	8,349.7	8	178.1	7	699.2	14	847.8
2538	384	145,801.9	204	68,967.3	69	7,348.1	8	780.7	10	1,377.8	7	1,273.5
2539	407	210,925.3	234	134,637.0	42	13,841.5	15	2,633.7	4	200.5	7	616.0
2540	372	156,889.5	195	66,781.2	47	27,318.8	18	8,067.6	6	380.3	4	291.6
2541	315	127,380.5	116	40,276.8	52	6,652.5	12	1,898.5	11	1,330.2	8	1,043.9
2542	331	83,270.2	139	25,076.5	67	7,513.6	10	547.8	6	185.8	16	1,411.6
2543	491	161,397.2	181	71,391.4	91	10,119.9	18	841.5	13	689.7	22	1,687.9
2544	424	143,696.3	211	47,405.7	42	5,751.4	20	2,130.9	8	4,073.8	4	677.1
2545	435	114,015.3	210	63,164.5	36	2,625.6	30	2,990.6	9	4,566.2	9	1,818.4

ตารางภาคผนวก ก ที่ 3 (ต่อ)

ปี	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนโครงการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)
2546	386	133,236.3	198	73,203.8	42	12,945.7	35	1,542.0	4	550.2	9	2,391.7
2547	534	218,685.2	282	100,743.0	46	9,010.6	44	7,267.8	8	1,737.2	21	6,120.0
2548	538	264,394.6	278	156,951.1	43	5,631.5	24	1,517.6	11	1,331.4	10	9,048.2
2549	514	300,908.8	237	84,222.7	54	18,509.9	23	3,311.1	12	1,574.0	16	3,113.5
2550	530	250,414.0	240	115,772.5	46	8,832.9	37	3,070.3	13	1,289.3	12	2,761.2
2551	470	281,390.9	215	120,402.4	34	4,854.3	34	2,100.9	14	2,637.2	7	1,333.2
2552	373	116,198.4	160	63,331.4	31	3,170.2	19	10,308.2	18	6,670.7	7	993.9
2553	536	240,948.0	246	99,841.4	30	7,079.4	43	3,302.3	19	5,298.2	11	1,567.0
รวม	7,546	3,126,796.8	3,548	1,400,550.9	862	161,257.6	405	53,076.6	185	35,765.4	201	37,996.9

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 4 จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้รับสิทธิประโยชน์
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระหว่างปี 2536-2553

ประเภทอุตสาหกรรม	ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน	จำนวน	เงินลงทุน
	โครงการ	(ล้านบาท)	โครงการ	(ล้านบาท)	โครงการ	(ล้านบาท)	โครงการ	(ล้านบาท)	โครงการ	(ล้านบาท)
เกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร	132	54,952.9	77	9,177.7	12	1,135.7	41	5,895.4	22	3,001.5
เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน	96	108,403.3	29	7,399.6	5	5,297.8	7	3,050.4	5	1,316.6
อุตสาหกรรมเบา	177	34,009.9	167	29,171.3	33	1,288.4	37	7,879.1	75	6,844.3
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	1516	573,683.6	206	28,103.6	90	7,691.6	37	4,049.7	18	2,165.4
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1051	405,971.7	211	54,508.3	202	28,535.8	22	2,059.8	55	13,710.8
อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจกและพลาสติก	566	223,529.5	172	32,897.1	63	9,127.3	41	12,831.0	26	10,958.3
รวม	3,548	1,400,550.9	862	161,257.6	405	53,076.6	185	35,765.4	201	37,996.9

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 5 ร้อยละของทุนจดทะเบียนโครงการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกในสาขาอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
ที่ได้รับสิทธิประโยชน์จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระหว่างปี 2536-2553

ประเทศ / ประเภทอุตสาหกรรม	เกษตรแปรรูป และผลิตผลจาก การเกษตร	เซรามิกส์และ โลหะขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรมเบา	ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและ อุปกรณ์ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก
ญี่ปุ่น						
ทุนจดทะเบียนรวม	26,120.4 (100.0)	54,371.2 (100.0)	45,695.7 (100.0)	465,512.4 (100.0)	533,946.1 (100.0)	139,290.5 (100.0)
- ไทย	7,157.1 (27.4)	15,826.7 (29.1)	4,300.2 (9.4)	52,967.9 (11.4)	20,116.0 (3.8)	38,665.9 (27.8)
- ญี่ปุ่น	18,331.6 (70.2)	36,222.0 (66.6)	41,275.3 (90.3)	398,572.0 (85.6)	490,086.0 (91.8)	95,481.0 (68.5)
- อื่นๆ	631.7 (2.4)	2,322.5 (4.3)	120.2 (0.3)	13,972.5 (3.0)	23,744.1 (4.4)	5,143.6 (3.7)
ไต้หวัน						
ทุนจดทะเบียนรวม	9,617.1 (100.0)	4,179.6 (100.0)	14,571.0 (100.0)	19,540.6 (100.0)	75,117.5 (100.0)	22,339.4 (100.0)
- ไทย	2,305.9 (23.9)	1,028.2 (24.6)	3,949.2 (27.1)	1,681.2 (8.6)	8,400.8 (11.2)	8,408.3 (37.6)
- ไต้หวัน	6,866.1 (71.4)	3,118.1 (74.6)	10,191.8 (70.0)	14,421.5 (73.8)	49,963.2 (66.5)	11,272.9 (50.5)
- อื่นๆ	445.1 (4.6)	33.3 (0.8)	430.3 (2.9)	3,437.9 (17.6)	16,753.5 (22.3)	2,658.2 (11.9)
สาธารณรัฐเกาหลี						
ทุนจดทะเบียนรวม	294.0 (100.0)	8,267.0 (100.0)	688.9 (100.0)	5,218.3 (100.0)	21,495.0 (100.0)	3,390.6 (100.0)
- ไทย	159.5 (54.2)	5,267.4 (63.7)	224.6 (32.6)	415.0 (7.9)	1,324.0 (6.2)	217.0 (6.4)
- สาธารณรัฐเกาหลี	134.6 (45.8)	1,416.5 (17.1)	425.5 (61.8)	3,908.8 (74.9)	18,729.1 (87.1)	3,010.5 (88.8)
- อื่นๆ	0.0 (0.0)	1,583.1 (19.1)	38.3 (5.6)	894.5 (17.2)	1,441.9 (6.7)	163.2 (4.8)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 5 (ต่อ)

ประเทศ	เกษตรแปรรูป และผลิตผลจาก การเกษตร	เซรามิกส์และ โลหะขั้นมูลฐาน	อุตสาหกรรมเบา	ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและ อุปกรณ์ขนส่ง	อุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก
ประเภทอุตสาหกรรม						
จีน						
ทุนจดทะเบียนรวม	4,047.4 (100.0)	1,536.0 (100.0)	2,031.1 (100.0)	1,942.6 (100.0)	1,546.6 (100.0)	4,248.8 (100.0)
- ไทย	2,030.2 (50.2)	563.5 (36.7)	383.8 (18.9)	602.0 (31.0)	181.1 (11.7)	934.3 (22.0)
- จีน	1,532.9 (37.9)	971.3 (63.2)	1,499.1 (73.8)	1,818.1 (93.6)	1,143.5 (73.9)	3,037.5 (71.5)
- อื่นๆ	484.3 (11.9)	1.2 (0.1)	148.2 (7.3)	124.5 (6.4)	222.0 (14.4)	277.0 (6.5)
ฮ่องกง						
ทุนจดทะเบียนรวม	3,812.5 (100.0)	491.0 (100.0)	3,031.2 (100.0)	878.4 (100.0)	13,863.5 (100.0)	13,286.5 (100.0)
- ไทย	1,619.0 (42.5)	118.8 (24.2)	877.9 (29.0)	88.6 (10.0)	1,612.7 (11.6)	943.7 (7.1)
- ฮ่องกง	1,677.9 (44.0)	347.2 (70.7)	1,766.5 (58.3)	480.3 (54.7)	7,776.3 (56.1)	4,208.4 (31.7)
- อื่นๆ	514.8 (13.5)	25.0 (5.1)	386.8 (12.7)	309.5 (35.3)	4,474.5 (32.3)	8,134.4 (61.2)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของทุนจดทะเบียน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554) และจากการคำนวณ

ตารางภาคผนวก ก ที่ 6 จำนวนโครงการส่งออกที่เกิดจากการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
ระหว่างปี 2536-2553

ระดับการส่งออก	ประเทศ				
	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	จีน	ฮ่องกง
- ส่งออกตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป	1,870 (52.7)	565 (65.6)	246 (60.7)	94 (50.8)	151 (75.1)
- ส่งออกต่ำกว่าร้อยละ 80	1,569 (44.2)	226 (26.2)	111 (27.4)	58 (31.4)	42 (20.9)
- จำหน่ายในประเทศทั้งสิ้น	109 (3.1)	71 (8.2)	48 (11.9)	33 (17.8)	8 (4.0)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงร้อยละของระดับการส่งออก
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 7 แหล่งที่ตั้งโรงงาน จำนวนโครงการและมูลค่าเงินลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต อันเกิดจากการลงทุนจากกลุ่มประเทศ
เอเชียตะวันออก ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ในประเทศไทย ระหว่างปี 2536-2553

สาขาอุตสาหกรรมการผลิต	ญี่ปุ่น			ไต้หวัน			สาธารณรัฐเกาหลี			จีน			ฮ่องกง		
	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3
เกษตรแปรรูปและผลิตผลจากการเกษตร	26 (7,072)	38 (27,978)	78 (19,904)	8 (1,132)	16 (2,059)	53 (5,986)	2 (695)	2 (92)	7 (329)	3 (719)	5 (626)	33 (4,550)	2 (359)	4 (631)	16 (2,012)
เซรามิกส์และโลหะขั้นมูลฐาน	7 (492)	62 (36,812)	27 (71,099)	4 (183)	10 (627)	15 (6,590)	- (-)	5 (5,298)	- (-)	- (-)	2 (1,762)	5 (1,288)	- (-)	3 (967)	2 (350)
อุตสาหกรรมเบา	41 (3,235)	63 (21,278)	73 (9,497)	35 (2,187)	67 (9,434)	65 (17,551)	10 (416)	14 (584)	9 (295)	3 (19)	10 (5,939)	24 (1,921)	19 (2,145)	15 (847)	41 (3,853)
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	190 (95,706)	1,008 (398,285)	318 (79,692)	18 (1,906)	142 (19,728)	46 (6,470)	7 (182)	67 (5,672)	16 (1,838)	15 (1,368)	15 (1,613)	7 (1,069)	2 (55)	8 (1,673)	8 (438)
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	376 (150,409)	443 (176,881)	232 (78,681)	102 (22,052)	73 (18,891)	36 (13,565)	8 (237)	163 (23,319)	31 (4,979)	4 (358)	16 (1,491)	2 (210)	15 (1,011)	21 (8,743)	19 (4,437)
เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก	79 (7,646)	362 (135,076)	125 (80,808)	30 (1,809)	82 (9,524)	60 (21,564)	2 (463)	56 (2,761)	5 (5,904)	4 (431)	19 (10,446)	18 (1,954)	3 (456)	11 (1,354)	12 (9,149)
รวม	719 (264,560)	1,976 (796,310)	853 (339,680)	197 (29,268)	390 (60,263)	275 (71,726)	29 (1,993)	308 (37,744)	68 (13,345)	29 (2,896)	67 (21,877)	89 (10,994)	41 (4,026)	62 (13,733)	98 (20,240)

หมายเหตุ: เขต 1 ประกอบด้วย 6 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ประกอบด้วย 12 จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง

เขต 3 ประกอบด้วย 58 จังหวัดที่เหลือ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ 22 จังหวัดที่มีรายได้ต่ำ ได้แก่ กาฬสินธุ์ นครพนม นครราชสีมา น่านบุรีรัมย์ บึงกาฬ พะเยาแพร่ ยโสธร

มหาสารคาม หนองบัวลำภู ศรีสะเกษ สกลนคร สตูล สุรินทร์หนองบัวลำภู ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์ และอำนาจเจริญ และ 36 จังหวัดที่เหลือ

โดยท้องที่ทุกจังหวัดในเขต 3 เป็นเขตส่งเสริมการลงทุน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 จำนวนโครงการ และมูลค่าการลงทุนอันเกิดจากการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศได้รับสิทธิประโยชน์
จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมการผลิต จำแนกตามแหล่งที่ตั้งโรงงาน ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน	จำนวนโครงการ	มูลค่าเงินลงทุน
อำนาจเจริญ	1	15.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อ่างทอง	12	5,568.1	1	40.0	1	552.0	-	-	-	-	1	-
กรุงเทพมหานคร	247	46,257.1	6	4,496.7	26	1,707.7	8	237.5	3	151.7	12	1,169.1
บุรีรัมย์	8	185.7	1	8.9	2	33.0	-	-	1	38.0	-	-
ฉะเชิงเทรา	455	258,301.5	219	122,312.9	88	13,608.7	40	7,646.1	10	848.0	-	-
ชัยนาท	7	276.2	2	47.8	1	54.0	-	-	-	-	1	78.5
ชัยภูมิ	7	8136.2	-	-	1	8.0	-	-	2	74.6	1	57.6
จันทบุรี	14	1718.0	-	-	4	250.0	-	-	1	400.0	-	-
เชียงใหม่	97	4,2665.5	15	1,605.3	20	910.0	1	34.7	3	70.8	-	-
เชียงราย	14	477.2	7	131.5	2	66.5	1	3.2	2	19.5	-	-
ชลบุรี	1,427	417,113.7	727	243,374.0	259	23,130.8	152	16,127.6	24	2,048.4	21	3,075.2
ชุมพร	6	944.0	-	-	-	-	-	-	1	58.5	-	-
กาฬสินธุ์	9	1759.8	5	1,128.0	-	-	-	-	-	-	-	-
กำแพงเพชร	5	6,318.0	4	6,306.3	-	-	-	-	1	12.0	-	-
กาญจนบุรี	4	194.0	2	132.0	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 (ต่อ)

จังหวัด	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน
	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน
ขอนแก่น	36	4,155.1	11	2,229.7	6	255.4	1	49.0	2	53.0	3	59.9
กระบี่	17	2,371.5	2	700.0	2	203.3	-	-	1	88.0	-	-
ลำปาง	7	232.4	1	130.2	1	3.0	1	18.6	-	-	3	5.0
ลำพูน	251	55,020.6	164	34,223.8	2	160.0	26	3,710.4	8	159.5	26	2,291.3
เลย	1	7.0	1	7.0	-	-	-	-	-	-	-	-
ลพบุรี	110	45,451.2	67	24,873.4	-	-	2	97.0	-	-	1	7,740.0
แม่ฮ่องสอน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
มหาสารคาม	3	865.5	-	-	-	-	-	-	1	252.0	1	15.5
มุกดาหาร	1	500.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
นครนายก	4	524.1	3	512.0	-	-	-	-	-	-	-	-
นครปฐม	43	9,963.7	8	2,035.4	19	1,546.5	2	91.5	1	265.0	2	392.6
นครพนม	5	1,086.4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
นครราชสีมา	281	90,650.7	142	24,279.5	18	799.9	8	247.3	5	740.3	17	3,318.2
นครสวรรค์	14	2,188.3	1	17.0	-	-	-	-	-	-	3	146.5
นครศรีธรรมราช	14	2,253.1	2	85.8	3	197.0	-	-	-	-	1	9.3
น่าน	2	20.0	1	12.2	1	7.8	-	-	-	-	-	-
นราธิวาส	3	156.7	1	6.7	-	-	-	-	-	-	-	-
หนองบัวลำภู	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 (ต่อ)

จังหวัด	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน
	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน
หนองคาย	8	5,262.8	1	18.0	2	80.8	-	-	1	18.0	-	-
นนทบุรี	23	7,705.0	6	727.1	2	270.0	1	29.5	2	38.0	-	-
ปทุมธานี	557	248,843.9	419	1687,171.5	25	3,202.2	5	207.6	3	199.0	9	765.0
ปัตตานี	3	579.0	2	509.0	-	-	-	-	-	-	-	-
พังงา	4	378.4	-	-	1	36.2	-	-	-	-	-	-
พัทลุง	2	349.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
พะเยา	4	114.0	2	67.0	1	17.0	-	-	-	-	-	-
เพชรบูรณ์	4	77.5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เพชรบุรี	73	14,836.5	-	-	42	9,089.2	-	-	4	1,059.4	-	-
พิจิตร	5	363.1	-	-	-	-	-	-	-	-	1	186.5
พิษณุโลก	6	657.8	2	247.3	-	-	-	-	-	-	-	-
พระนครศรีอยุธยา	970	313,859.3	617	182,871.7	27	4,330.4	17	1,461.0	6	667.8	19	7,090.5
แพร่	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ภูเก็ต	21	1294.9	-	-	5	237.0	-	-	-	-	-	-
ปราจีนบุรี	346	139,678.0	180	52,009.4	52	10,942.0	9	7,414.4	-	1,998.9	17	3,620.1
ประจวบคีรีขันธ์	24	9,434.3	3	243.0	2	1,192.4	1	7.8	-	-	4	625.3
ระนอง	5	427.1	-	-	-	-	-	-	2	360.0	-	-
ราชบุรี	42	7,728.5	4	822.7	29	5,653.3	2	5.7	1	89.1	3	159.5

ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 (ต่อ)

จังหวัด	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน
	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน
ระยอง	1,212	1,110,661.0	504	392,302.4	102	55,849.4	109	14,852.6	39	19,196.4	11	1,819.7
ร้อยเอ็ด	5	152.0	4	137.0	-	-	-	-	-	-	-	-
สระแก้ว	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	51.0
สกลนคร	2	33.2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สมุทรปราการ	470	138,236.9	183	84,987.1	85	11,777.3	10	682.3	14	768.0	14	1,173.3
สมุทรสาคร	114	27,104.4	29	5,963.5	39	10,297.8	2	695.0	7	1,938.6	3	478.5
สมุทรสงคราม	6	151.1	-	-	5	123.1	-	-	-	-	-	-
สระบุรี	113	50,549.3	47	22,536.8	5	465.0	1	67.0	-	-	2	430.3
สตูล	5	184.5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ศรีสะเกษ	2	20.0	-	-	-	-	-	-	-	-	1	40.0
สิงห์บุรี	22	3,260.9	11	1,269.8	2	151.0	-	-	2	419.2	2	223.0
สงขลา	214	35,626.7	14	2,222.2	16	2,695.5	5	196.2	5	719.0	5	538.7
สุโขทัย	3	390.2	2	370.2	-	-	-	-	1	20.0	-	-
สุพรรณบุรี	4	397.8	1	150.0	1	210.0	-	-	1	35.0	-	-
สุราษฎร์ธานี	50	8,834.4	3	1,083.0	4	416.5	-	-	4	81.6	3	200.0
สุรินทร์	4	132.9	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางภาคผนวก ก ที่ 8 (ต่อ)

จังหวัด	ทุกประเทศ		ญี่ปุ่น		ไต้หวัน		สาธารณรัฐเกาหลี		จีน		ฮ่องกง	
	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน	จำนวน	มูลค่าเงิน
	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน	โครงการ	ลงทุน
ตาก	10	535.0	-	-	2	8.0	-	-	1	16.3	3	387.0
ตรัง	27	2,402.6	7	519.4	1	33.0	-	-	4	136.3	-	-
ตราด	6	733.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อุบลราชธานี	1	10.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อุดรธานี	19	28,272.5	1	400.0	-	-	-	-	3	1,060.8	4	541.2
อุทัยธานี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อุตรดิตถ์	1	12.0	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ยะลา	7	459.7	-	-	1	35.0	-	-	1	60.0	1	87.7
ยโสธร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (กันยายน 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 9 อัตราค่าจ้างในกลุ่มภูมิภาคอาเซียน ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2554

ประเทศ	อัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวัน				อัตราค่าจ้างรายเดือน				อัตราแลกเปลี่ยน/ ดอลลาร์สหรัฐ
	หน่วยเงินตราในประเทศ		ดอลลาร์สหรัฐ		หน่วยเงินตราในประเทศ		ดอลลาร์สหรัฐ		
กัมพูชา (เรียล)	-	-	8,398.01	- - 2.03	-	251,940.37	- 61.00	4,130.17	
เวียดนาม (ดอง)	36,666.67	-	51,666.67	1.75 - 2.47	1,100,000.00	- 1,550,000.00	52.59 - 74.10	20,917.70	
อินโดนีเซีย/กรุงจาการ์(รูเปีย)	24,400.00	-	45,000.00	2.85 - 5.25	732,000.00	- 1,350,000.00	85.35 - 157.41	8,576.33	
จีน/เซินเจิ้น(หยวน เรมินบี)	16.67	-	37.33	2.61 - 5.85	500.00	- 1,120.00	78.37 - 175.55	6.38	
ไทย/กรุงเทพมหานคร(บาท)	151.00	-	206.00	5.02 - 6.85	4,530.00	- 6,180.00	150.71 - 205.60	30.06	
ฟิลิปปินส์/กรุงมะนิลา(เปโซ)	389.00	-	426.00	9.13 - 10.00	11,670.00	- 12,780.00	273.91 - 299.97	42.60	
มาเลเซีย (ริงกิต)	16.73	-	52.83	5.61 - 17.70	502.00	- 1,585.00	168.17 - 530.97	2.98	
ไต้หวัน (ดอลลาร์ ไต้หวัน)	-	-	596.00	- - 20.41	-	- 17,880.00	- - 612.35	29.20	
สาธารณรัฐเกาหลี (วอน)	-	-	32,800.00	- - 30.53	-	- 984,000.00	- - 916.00	1,074.23	
สิงคโปร์ (ดอลลาร์สิงคโปร์)	26.67	-	80.00	22.11 - 66.32	800.00	- 2,400.00	663.24 - 1,989.72	1.21	
ญี่ปุ่น (เยน)	5,032.00	-	6,328.00	65.53 - 82.41	150,960.00	- 189,840.00	1,965.90-2,472.22	76.79	
นิวซีแลนด์(ดอลลาร์นิวซีแลนด์)	83.20	-	104.00	70.78 - 88.48	2,496.00	- 3,120.00	2,123.53-2,654.42	1.17	
ออสเตรเลีย	-	-	120.00	- - 127.99	-	- 3,600.00	- - 3,839.59	0.94	

ที่มา : National Wages and Productivity Commission (August 31, 2011)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 10 มูลค่าเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิจากกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกในอุตสาหกรรมการผลิตของประเทศไทย
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2536-2553

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภท	ญี่ปุ่น	ไต้หวัน	สาธารณรัฐเกาหลี	จีน	ฮ่องกง
อาหารและน้ำตาล	26,071.5	1,028.2	344.6	-808.2	333.6
สิ่งทอ	11,793.0	2,835.1	0.0	928.2	1,836.0
โลหะและอโลหะ	100,606.9	2,758.7	3,932.7	-30.6	4,060.8
เครื่องใช้และอุปกรณ์ไฟฟ้า	158,285.6	7,860.2	12,057.9	1,104.5	12,518.2
เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	420,221.0	1,234.3	2,152.1	612.1	2,962.0
เคมีภัณฑ์	57,158.7	-1,177.3	1,610.3	527.7	3,713.0
ผลิตภัณฑ์น้ำมัน	-4,762.7	3.3	0.0	0.0	-2,074.3
อุปกรณ์ก่อสร้าง	1,481.7	226.7	3.1	5.5	398.2
อื่นๆ(กระดาษ ยาง สิ่งพิมพ์)	132,177.8	12,779.4	2,464.8	1,471.1	14,044.0
รวม	903,033.5	27,584.6	22,565.5	3,810.3	37,791.5

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธันวาคม 2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 11 ข้อมูลที่ใช้ในแบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อน

ก.ศ. / ไตรมาส	FDI (ล้านบาท) ^{1/}					GDP ^{2/} (พันล้านบาท)	EXP ^{3/} (พันล้านบาท)	WT ^{4/} (บาท/วัน)	Real Exchange Rate ^{1/}					OPEN (ระดับการเปิด เสรีของไทย)
	FDI _{JAP}	FDI _{ROC}	FDI _{KOR}	FDI _{PR}	FDI _{HK}				RER _{JAP} (บาท/เยน)	RER _{ROC} (บาท/ ดอลลาร์ ไต้หวัน)	RER _{KOR} (บาท/วอน)	RER _{PRC} (บาท/หยวน)	RER _{HK} (บาท/ ดอลลาร์ ฮ่องกง)	
98Q1	9,749.00	1,364.10	242.60	17.40	852.00	719.31	520.54	144.80	0.47	1.66	0.03	6.74	8.76	1.62
98Q2	9,749.00	1,364.10	242.60	17.40	852.00	662.42	433.83	144.80	0.38	1.38	0.03	5.59	7.40	1.44
98Q3	9,749.00	1,364.10	242.60	17.40	852.00	658.9	462.91	144.80	0.36	1.36	0.03	5.56	7.47	1.51
98Q4	9,749.00	1,364.10	242.60	17.40	852.00	709.07	419.71	144.80	0.39	1.31	0.03	5.06	6.60	1.28
99Q1	5,898.50	679.20	40.10	18.00	717.20	717.79	395.60	144.80	0.40	1.31	0.03	5.09	6.58	1.26
99Q2	5,898.50	679.20	40.10	18.00	717.20	685.25	346.45	144.80	0.39	1.31	0.03	5.05	6.57	1.41
99Q3	5,898.50	679.20	40.10	18.00	717.20	714.34	404.61	144.80	0.43	1.39	0.03	5.18	6.60	1.47
99Q4	5,898.50	679.20	40.10	18.00	717.20	754.61	529.13	144.80	0.46	1.42	0.03	5.26	6.61	1.60
00Q1	13,006.00	883.90	11.60	15.90	988.90	764.34	522.26	144.80	0.43	1.40	0.03	5.11	6.28	1.51
00Q2	13,006.00	883.90	11.60	15.90	988.90	727.23	516.97	144.80	0.44	1.45	0.03	5.13	6.40	1.64
00Q3	13,006.00	883.90	11.60	15.90	988.90	731.69	618.11	144.80	0.46	1.51	0.04	5.28	6.69	1.91
00Q4	13,006.00	883.90	11.60	15.90	988.90	785.14	645.77	144.80	0.47	1.55	0.04	5.56	7.07	1.94

ตารางภาคผนวก ก ที่ 11 (ต่อ)

ก.ศ. / ไตรมาส	FDI (ล้านบาท) ^{1/}					GDP ^{2/} (พันล้านบาท)	EXP ^{3/} (พันล้านบาท)	WT ^{4/} (บาท/วัน)	Real Exchange Rate ^{1/}					OPEN (ระดับการเปิดเสรี ของไทย)
	FDI _{JAP}	FDI _{ROC}	FDI _{KOR}	FDI _{PRC}	FDI _{HK}				RER _{JAP} (บาท/เยน)	RER _{ROC} (บาท/ ดอลลาร์ ไต้หวัน)	RER _{KOR} (บาท/วอน)	RER _{PRC} (บาท/หยวน)	RER _{HK} (บาท/ ดอลลาร์ ฮ่องกง)	
01Q1	29,305.90	1,404.40	610.40	5.10	678.80	777.52	589.94	147.80	0.43	1.51	0.03	5.56	6.94	1.82
01Q2	29,305.90	1,404.40	610.40	5.10	678.80	743.14	599.91	147.80	0.44	1.53	0.03	5.75	7.23	1.90
01Q3	29,305.90	1,404.40	610.40	5.10	678.80	746.88	611.86	147.80	0.44	1.47	0.03	5.94	7.14	1.95
01Q4	29,305.90	1,404.40	610.40	5.10	678.80	806.06	583.27	147.80	0.43	1.46	0.03	5.93	7.01	1.68
02Q1	24,017.50	676.90	395.60	185.50	624.50	812.46	565.57	148.40	0.39	1.41	0.03	5.88	6.81	1.62
02Q2	24,017.50	676.90	395.60	185.50	624.50	780.04	603.14	148.40	0.40	1.39	0.03	5.63	6.59	1.79
02Q3	24,017.50	676.90	395.60	185.50	624.50	789.85	628.37	149.20	0.41	1.39	0.03	5.5	6.43	1.86
02Q4	24,017.50	676.90	395.60	185.50	624.50	854.7	648.26	149.20	0.41	1.40	0.03	5.69	6.57	1.77
03Q1	24,088.60	638.10	80.40	178.70	552.80	868.51	661.45	149.20	0.42	1.37	0.03	5.67	6.41	1.79
03Q2	24,088.60	638.10	80.40	178.70	552.80	831.72	691.50	149.20	0.42	1.34	0.03	5.5	6.24	1.89
03Q3	24,088.60	638.10	80.40	178.70	552.80	842.42	706.15	150.80	0.40	1.32	0.03	5.33	5.98	1.94
03Q4	24,088.60	638.10	80.40	178.70	552.80	925.52	731.27	150.80	0.42	1.28	0.03	5.27	5.82	1.85

ตารางภาคผนวก ก ที่ 11 (ต่อ)

ก.ศ. / ไตรมาส	FDI (ล้านบาท) ^{1/}					GDP ^{2/} (พันล้านบาท)	EXP ^{3/} (พันล้านบาท)	WT ^{4/} (บาท/วัน)	Real Exchange Rate ^{1/}					OPEN (ระดับการเปิด เสรีของไทย)
	FDI _{JAP}	FDI _{ROC}	FDI _{KOR}	FDI _{PRC}	FDI _{HK}				RER _{JAP} (บาท/เยน)	RER _{ROC} (บาท/ ดอลลาร์ ไต้หวัน)	RER _{KOR} (บาท/ วอน)	RER _{PRC} (บาท/ หยวน)	RER _{HK} (บาท/ ดอลลาร์ ฮ่องกง)	
04Q1	24,702.40	1,089.70	307.50	23.60	2,362.80	926.7	735.16	155.60	0.41	1.28	0.03	5.24	5.66	1.87
04Q2	24,702.40	1,089.70	307.50	23.60	2,362.80	886.44	789.38	155.60	0.42	1.31	0.03	5.34	5.75	2.12
04Q3	24,702.40	1,089.70	307.50	23.60	2,362.80	895.13	850.76	155.60	0.41	1.33	0.03	5.43	5.83	2.25
04Q4	24,702.40	1,089.70	307.50	23.60	2,362.80	979.92	874.46	155.60	0.42	1.32	0.04	5.33	5.72	2.09
05Q1	26,723.02	645.64	677.42	140.92	970.60	959.98	826.22	160.00	0.41	1.31	0.04	5.15	5.43	2.15
05Q2	28,401.98	584.21	605.80	349.14	502.78	928.36	907.09	160.00	0.40	1.37	0.04	5.21	5.61	2.47
05Q3	26,109.15	934.06	637.75	176.12	1,105.03	944.17	1,026.57	166.00	0.39	1.36	0.04	5.29	5.61	2.61
05Q4	30,662.91	982.55	1,096.76	241.05	1,239.09	1,025.51	990.43	166.00	0.37	1.29	0.04	5.3	5.59	2.32
06Q1	31,162.23	1,171.96	620.77	453.92	2,910.66	1,019.21	972.90	168.80	0.35	1.26	0.04	5.17	5.34	2.32
06Q2	33,165.43	1,607.24	600.38	569.73	6,406.29	976.28	990.29	168.80	0.34	1.21	0.04	4.9	5.10	2.49
06Q3	34,872.84	2,290.90	566.56	448.03	2,336.58	989.55	1,085.66	168.80	0.33	1.18	0.04	4.85	5.05	2.62
06Q4	31,027.72	1,098.30	674.29	734.19	6,653.52	1,071.51	1,063.10	168.80	0.32	1.13	0.04	4.81	4.91	2.32

ตารางภาคผนวก ก ที่ 11 (ต่อ)

ก.ศ. / ไตรมาส	FDI (ล้านบาท) ^{1/}					GDP ^{2/} (พันล้านบาท)	EXP ^{3/} (พันล้านบาท)	WT ^{4/} (บาท/วัน)	Real Exchange Rate ^{1/}					OPEN (ระดับการเปิด เสรีของไทย)
	FDI _{JAP}	FDI _{ROC}	FDI _{KOR}	FDI _{PRC}	FDI _{HK}				RER _{JAP} (บาท/เยน)	RER _{ROC} (บาท/ ดอลลาร์ ไต้หวัน)	RER _{KOR} (บาท/วอน)	RER _{PRC} (บาท/หยวน)	RER _{HK} (บาท/ ดอลลาร์ ฮ่องกง)	
07Q1	40,101.92	850.02	803.11	491.44	1,505.59	1,065.62	1,047.70	175.00	0.30	1.10	0.04	4.88	4.77	2.21
07Q2	37,737.29	434.22	716.03	453.72	2,201.66	1,020.46	1,060.71	175.00	0.29	1.05	0.04	4.73	4.59	2.43
07Q3	34,897.41	442.43	602.15	559.22	1,089.41	1,042.22	1,141.89	175.00	0.29	1.05	0.04	4.82	4.54	2.48
07Q4	56,385.68	1,167.06	640.73	605.14	1,018.78	1,128.26	1,231.48	175.00	0.30	1.07	0.04	4.9	4.58	2.45
08Q1	47,512.77	268.46	1,088.51	69.48	705.97	1,133.84	1,155.23	178.60	0.30	1.03	0.03	4.95	4.33	2.49
08Q2	37,547.04	275.76	924.27	55.70	4,037.21	1,073.70	1,189.83	186.40	0.29	1.03	0.03	4.88	4.20	2.72
08Q3	29,137.66	267.56	940.43	55.96	2,023.02	1,072.74	1,336.57	186.40	0.30	1.08	0.03	5.2	4.41	3.14
08Q4	31,466.19	270.93	865.54	48.34	1,051.80	1,081.12	1,110.12	186.40	0.37	1.09	0.02	5.49	4.72	2.51
09Q1	40,386.03	531.40	1,152.85	86.48	503.90	1,053.44	1,003.72	186.40	0.37	1.05	0.02	5.63	4.84	2.00
09Q2	31,425.47	596.61	1,106.49	72.07	1,410.18	1,021.32	1,000.93	186.40	0.35	1.04	0.03	5.42	4.68	2.23
09Q3	29,839.51	523.59	1,095.50	76.25	551.28	1,043.27	1,161.02	186.40	0.34	1.03	0.03	5.28	4.51	2.52
09Q4	40,183.04	502.13	1,309.70	89.96	580.98	1,145.33	1,186.17	186.40	0.35	1.02	0.03	5.19	4.49	2.43

ตารางภาคผนวก ก ที่ 11 (ต่อ)

ค.ศ. ไตรมาส	FDI (ล้านบาท) ^{1/}					GDP ^{2/} (พันล้านบาท)	EXP ^{3/} (พันล้านบาท)	WT ^{4/} (บาท/วัน)	Real Exchange Rate ^{1/}					OPEN (ระดับการเปิดเสรี ของไทย)
	FDI _{JAP}	FDI _{ROC}	FDI _{KOR}	FDI _{PRC}	FDI _{HK}				RER _{JAP} (บาท/เยน)	RER _{ROC} (บาท/ ดอลลาร์ ไต้หวัน)	RER _{KOR} (บาท/วอน)	RER _{PRC} (บาท/หยวน)	RER _{HK} (บาท/ ดอลลาร์ ฮ่องกง)	
10Q1	34,002.81	521.68	1,736.41	344.61	482.15	1,179.62	12,85.52	190.80	0.34	1.01	0.03	5.16	3.98	2.43
10Q2	30,741.36	515.37	1,693.62	287.86	399.12	1,112.76	13,98.56	190.80	0.32	0.98	0.03	5.02	3.88	2.77
10Q3	29,758.55	559.65	1,666.06	421.70	596.09	1,114.34	14,22.23	190.80	0.34	0.96	0.03	4.94	3.70	2.80
10Q4	28,780.68	524.07	1,593.50	403.62	398.48	1,189.37	13,70.34	190.80	0.33	0.97	0.03	4.88	3.64	2.55

ที่มา : ^{1/} ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554)

^{2/} สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554)

^{3/} สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ (2554)

^{4/} สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม (2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 12 ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของประเทศไทย

ก.ศ./ไตร	ดัชนีราคาผู้บริโภค ^{5/}						Nominal Exchange Rate ^{6/}				
	CPI _{JAP}	CPI _{ROC}	CPI _{KOR}	CPI _{PRC}	CPI _{HK}	CPI _{THA}	ER _{JAP}	ER _{ROC}	ER _{KOR}	ER _{PRC}	ER _{HK}
98Q1	102.95	93.85	82.07	95.77	115.87	80.40	0.37	1.42	0.03	5.66	6.08
98Q2	103.45	94.61	82.33	94.78	117.27	82.20	0.30	1.20	0.03	4.85	5.19
98Q3	102.88	94.68	82.26	93.34	117.03	82.90	0.29	1.19	0.03	4.94	5.29
98Q4	103.88	95.79	82.63	94.05	114.37	82.50	0.31	1.13	0.03	4.44	4.76
99Q1	102.85	94.48	82.65	94.4	113.80	82.50	0.32	1.14	0.03	4.45	4.77
99Q2	103.18	94.47	82.80	92.72	112.63	81.90	0.31	1.14	0.03	4.46	4.78
99Q3	102.88	94.97	82.79	92.25	110.17	82.10	0.34	1.20	0.03	4.61	4.92
99Q4	102.88	95.68	83.70	93.26	109.60	82.60	0.37	1.23	0.03	4.66	4.98
00Q1	102.18	95.28	84.24	94.5	108.10	83.20	0.35	1.22	0.03	4.50	4.83
00Q2	102.48	95.79	84.13	92.81	107.60	83.20	0.36	1.26	0.03	4.60	4.95
00Q3	102.18	96.03	85.26	92.49	106.93	83.80	0.38	1.32	0.04	4.78	5.24
00Q4	102.02	97.25	85.83	94.13	106.87	83.90	0.39	1.34	0.04	4.96	5.55
01Q1	101.72	95.84	87.35	95.12	105.97	84.40	0.36	1.33	0.03	4.93	5.53
01Q2	101.65	95.81	88.37	94.27	106.13	85.30	0.37	1.36	0.03	5.20	5.81
01Q3	101.38	96.04	88.88	93.23	105.83	85.20	0.37	1.30	0.03	5.43	5.75
01Q4	101.02	96.65	88.66	94.00	104.67	84.80	0.36	1.28	0.03	5.35	5.68

ตารางภาคผนวก ก ที่ 12 (ต่อ)

ก.ศ./ไตร	ดัชนีราคาผู้บริโภค ^{5/}						Nominal Exchange Rate ^{6/}				
	CPI _{JAP}	CPI _{ROC}	CPI _{KOR}	CPI _{PRC}	CPI _{HK}	CPI _{THA}	ER _{JAP}	ER _{ROC}	ER _{KOR}	ER _{PRC}	ER _{HK}
02Q1	100.32	95.75	89.56	94.56	103.17	84.90	0.33	1.25	0.03	5.28	5.60
02Q2	100.75	95.82	90.75	93.33	102.80	85.50	0.34	1.24	0.03	5.16	5.48
02Q3	100.58	95.83	91.12	92.52	102.17	85.50	0.35	1.24	0.03	5.08	5.38
02Q4	100.48	96.15	91.60	93.45	101.63	86.00	0.35	1.25	0.03	5.24	5.56
03Q1	100.08	95.55	93.21	95.01	101.20	86.50	0.36	1.24	0.03	5.16	5.48
03Q2	100.52	95.72	93.75	93.9	100.30	86.90	0.36	1.22	0.03	5.09	5.41
03Q3	100.35	95.26	94.00	93.27	98.40	87.10	0.35	1.21	0.03	4.98	5.29
03Q4	100.18	95.97	94.82	95.9	99.30	87.40	0.37	1.17	0.03	4.80	5.12
04Q1	99.95	96.04	96.24	97.63	99.33	88.20	0.36	1.18	0.03	4.73	5.03
04Q2	100.22	96.87	96.94	97.96	99.40	89.20	0.37	1.21	0.03	4.86	5.16
04Q3	100.25	98.02	98.08	98.08	99.20	90.00	0.37	1.22	0.03	4.98	5.29
04Q4	100.68	97.74	98.02	98.86	99.73	90.10	0.38	1.22	0.04	4.86	5.17
05Q1	99.98	97.55	99.40	100.31	99.70	90.70	0.37	1.22	0.04	4.66	4.94
05Q2	100.12	98.91	99.80	99.6	101.13	92.60	0.37	1.28	0.04	4.84	5.14
05Q3	99.95	101.00	100.40	99.37	100.43	95.00	0.37	1.28	0.04	5.06	5.31
05Q4	99.95	100.17	100.40	100.29	101.03	95.50	0.35	1.23	0.04	5.05	5.28

ตารางภาคผนวก ก ที่ 12 (ต่อ)

ก.ศ./ไตร	ดัชนีราคาผู้บริโภค ^{5/}						Nominal Exchange Rate ^{6/}				
	มาส	CPI _{JAP}	CPI _{ROC}	CPI _{KOR}	CPI _{PRC}	CPI _{HK}	CPI _{THA}	ER _{JAP}	ER _{ROC}	ER _{KOR}	ER _{PRC}
06Q1	99.85	98.87	101.40	101.73	101.30	95.90	0.34	1.22	0.04	4.87	5.06
06Q2	100.28	100.41	102.10	101.26	102.17	98.10	0.33	1.18	0.04	4.75	4.90
06Q3	100.55	100.65	102.90	100.95	102.73	98.50	0.32	1.15	0.04	4.73	4.84
06Q4	100.28	100.07	102.60	102.17	103.20	98.60	0.31	1.11	0.04	4.64	4.69
07Q1	99.75	99.84	103.50	104.53	103.03	98.20	0.30	1.08	0.04	4.58	4.55
07Q2	100.22	100.67	104.60	104.91	103.50	100.00	0.29	1.04	0.04	4.51	4.43
07Q3	100.42	102.12	105.30	107.2	104.40	100.10	0.29	1.03	0.04	4.50	4.35
07Q4	100.82	104.56	106.00	109.03	106.76	101.50	0.30	1.04	0.04	4.56	4.35
08Q1	100.72	103.41	107.40	112.99	107.73	103.20	0.31	1.03	0.03	4.52	4.15
08Q2	101.58	104.89	109.60	113.16	109.40	107.50	0.31	1.06	0.03	4.64	4.13
08Q3	102.58	106.74	111.10	112.9	109.20	107.40	0.31	1.09	0.03	4.95	4.34
08Q4	101.85	106.51	110.80	111.84	109.23	103.70	0.38	1.06	0.02	5.09	4.48
09Q1	100.58	103.41	111.60	112.28	109.57	102.90	0.38	1.04	0.02	5.16	4.55
09Q2	100.58	104.00	112.70	111.43	109.30	104.50	0.36	1.05	0.03	5.08	4.47
09Q3	100.28	105.30	113.30	111.46	108.27	105.00	0.36	1.03	0.03	4.97	4.37
09Q4	99.78	105.17	113.50	112.43	110.70	105.70	0.37	1.03	0.03	4.88	4.29

ตารางภาคผนวก ก ที่ 12 (ต่อ)

ก.ศ./ไตรมาส	ดัชนีราคาผู้บริโภค ^{5/}						Nominal Exchange Rate ^{6/}				
	CPI _{JAP}	CPI _{ROC}	CPI _{KOR}	CPI _{PRC}	CPI _{HK}	CPI _{THA}	ER _{JAP}	ER _{ROC}	ER _{KOR}	ER _{PRC}	ER _{HK}
10Q1	99.72	104.73	114.60	114.61	100.50	106.77	0.36	1.03	0.03	4.81	4.23
10Q2	99.85	105.14	115.60	114.45	101.00	107.89	0.35	1.01	0.03	4.15	4.15
10Q3	99.29	105.69	116.60	115.09	98.80	108.46	0.37	0.99	0.03	4.06	4.06
10Q4	99.48	106.33	117.57	117.65	102.40	108.73	0.36	0.99	0.03	4.51	3.86

ที่มา : ^{5/} OECD (2554)

^{6/} ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 13 ข้อมูลที่ใช้คำนวณระดับการเปิดประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี ค.ศ./ไตรมาส	Export ^{7/}	Import ^{7/}	Total (Export+Import)	GDP
98Q1	647,108.97	515,942.84	1,163,051.81	719,305.00
98Q2	527,449.92	429,408.16	956,858.08	662,415.00
98Q3	561,084.02	432,740.78	993,824.80	658,899.00
98Q4	512,678.27	395,974.38	908,652.65	709,065.00
99Q1	481,196.18	423,004.65	904,200.83	717,789.00
99Q2	519,263.48	443,915.08	963,178.56	685,245.00
99Q3	573,094.86	477,481.42	1,050,576.28	714,340.00
99Q4	641,625.39	562,989.45	1,204,614.84	754,606.00
00Q1	627,782.41	526,067.67	1,153,850.08	764,339.00
00Q2	614,931.89	574,404.42	1,189,336.31	727,229.00
00Q3	737,432.09	661,962.68	1,399,394.77	731,689.00
00Q4	793,680.62	731,706.32	1,525,386.94	785,144.00
01Q1	705,076.76	710,865.00	1,415,941.76	777,523.00
01Q2	727,236.43	683,946.33	1,411,182.76	743,138.00
01Q3	748,028.63	710,391.91	1,458,420.54	746,884.00
01Q4	704,362.05	647,142.80	1,351,504.85	806,056.00
02Q1	673,046.97	643,145.10	1,316,192.07	812,458.00
02Q2	717,265.76	682,551.52	1,399,817.28	780,037.00
02Q3	751,626.90	720,684.20	1,472,311.10	789,845.00
02Q4	782,001.73	728,459.35	1,510,461.08	854,702.00
03Q1	803,514.36	750,451.05	1,553,965.41	868,512.00
03Q2	817,743.05	751,069.46	1,568,812.51	831,715.00
03Q3	832,440.85	797,723.15	1,630,164.00	842,416.00
03Q4	871,931.85	839,532.36	1,711,464.21	925,523.00

ตารางภาคผนวก ก ที่ 13 (ต่อ)

ปี ค.ศ./ไตรมาส	Export ^{7/}	Import ^{7/}	หน่วย : ล้านบาท	
			Total (Export+Import)	GDP
04Q1	874,062.95	861,808.27	1,735,871.22	926,696.00
04Q2	933,845.84	941,049.19	1,874,895.03	886,437.00
04Q3	1,011,417.68	1,003,139.54	2,014,557.22	895,134.00
04Q4	1,054,363.07	995,069.54	2,049,432.61	979,922.00
05Q1	971,529.04	1,089,549.56	2,061,078.60	959,975.00
05Q2	1,046,120.85	1,246,133.57	2,292,254.42	928,361.00
05Q3	1,243,759.06	1,221,172.90	2,464,931.96	944,173.00
05Q4	1,177,282.05	1,197,168.54	2,374,450.59	1,025,510.00
06Q1	1,167,458.92	1,197,079.03	2,364,537.95	1,019,212.00
06Q2	1,177,802.15	1,253,216.30	2,431,018.45	976,277.00
06Q3	1,321,124.92	1,272,632.82	2,593,757.74	989,550.00
06Q4	1,270,986.24	1,219,994.38	2,490,980.62	1,071,511.00
07Q1	1,231,940.94	1,118,372.65	2,350,313.59	1,065,618.00
07Q2	1,256,779.88	1,220,278.24	2,477,058.12	1,020,461.00
07Q3	1,345,356.61	1,236,123.44	2,581,480.05	1,042,222.00
07Q4	1,468,041.77	1,295,412.07	2,763,453.84	1,128,263.00
08Q1	1,398,403.00	1,424,359.86	2,822,762.86	1,133,836.00
08Q2	1,464,781.09	1,450,875.42	2,915,656.51	1,073,701.00
08Q3	1,664,750.34	1,699,734.23	3,364,484.57	1,072,743.00
08Q4	1,323,436.70	1,387,512.96	2,710,949.66	1,081,116.00
09Q1	1,169,528.66	936,871.72	2,106,400.38	1,053,440.00
09Q2	1,200,503.31	1,072,313.20	2,272,816.51	1,021,322.00
09Q3	1,389,992.50	1,240,332.34	2,630,324.84	1,043,274.00
09Q4	1,434,564.13	1,351,030.51	2,785,594.64	1,145,327.00

ที่มา : ^{7/} ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554)

ตารางภาคผนวก ก ที่ 13 (ต่อ)

ปี ค.ศ./ไตรมาส	Export ⁷⁾	Import ⁷⁾	หน่วย : ล้านบาท	
			Total (Export+Import)	GDP
10Q1	1,459,558.8	1,409,242.2	2,868,801.0	1,179,621
10Q2	1,559,788.5	1,524,199.8	3,083,988.3	1,112,764
10Q3	1,593,160.1	1,524,199.8	3,117,359.9	1,114,342
10Q4	1,563,794.7	1,465,678.8	3,029,473.5	1,189,371

ที่มา : ⁷⁾ ธนาคารแห่งประเทศไทย (2554)

ภาคผนวก ข

ประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน

**ประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุน ในภาคอุตสาหกรรมการผลิต
ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
(ตามคู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ปี 2553)**

หมวด 1 ผลิตภัณฑ์จากการเกษตร

- ประเภท 1.4 กิจการผลิตปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์ หรือสารปรับปรุงดิน
- ประเภท 1.6 กิจการผลิตอาหารสัตว์หรือ ส่วนผสมอาหารสัตว์
- ประเภท 1.10 กิจการฟอกหนังสัตว์ แต่งสำเร็จหนังสัตว์ หรือการตกแต่งขนสัตว์
- ประเภท 1.11 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารหรือสิ่งปรุง แต่งอาหาร โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
(ยกเว้นการผลิตน้ำดื่มและไอศกรีม)
- ประเภท 1.11.1 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารจากสัตว์
- ประเภท 1.11.2 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารจากพืชผัก ผลไม้
- ประเภท 1.11.3 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารจากข้าวหรือธัญพืช
- ประเภท 1.11.4 กิจการผลิตเครื่องดื่มจากพืช ผัก ผลไม้ (ยกเว้นที่มีแอลกอฮอล์)
- ประเภท 1.11.5 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันดิบ
- ประเภท 1.11.6 กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งอาหาร
- ประเภท 1.11.7 กิจการผลิตสารให้ความหวาน (ยกเว้นน้ำตาล)
- ประเภท 1.11.8 กิจการผลิตหรือถนอมอาหารพร้อมรับประทาน หรืออาหารกึ่งพร้อมรับประทาน
- ประเภท 1.11.9 กิจการผลิตลูกอม ช็อกโกแลต หมากฝรั่ง
- ประเภท 1.11.10 กิจการผลิตอาหารทางการแพทย์ (Medical Food)
- ประเภท 1.12 กิจการผลิตน้ำมันหรือไขมันจากพืช หรือสัตว์
- ประเภท 1.13 กิจการผลิตแป้งจากพืช หรือเดกตริน หรือโมดิไฟด์สตาร์ช
- ประเภท 1.15 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร (ยกเว้นยา สมุนไพร ยาสมุนไพร และเครื่องสำอาง)
- ประเภท 1.16 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ
- ประเภท 1.17 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากผลพลอยได้หรือเศษวัสดุทางการเกษตร
- ประเภท 1.18 กิจการผลิตแอลกอฮอล์หรือเชื้อเพลิงจากผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเศษหรือขยะ หรือของเสีย

หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน

ประเภท 2.5 กิจการผลิตเซรามิกส์

ประเภท 2.5.1 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกส์ (ยกเว้น Earthen Ware)

ประเภท 2.5.2 กิจการผลิตกระเบื้องมุงหลังคา เซรามิกส์

ประเภท 2.5.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ Advanced Ceramics

ประเภท 2.6 กิจการผลิตแก้วหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

ประเภท 2.7 กิจการผลิตวัสดุทนไฟหรือ ฉนวนกันความร้อน (ยกเว้นอิฐมวลเบา อิฐน้ำหนักเบา

ประเภท 2.8 กิจการผลิตแผ่นยิปซัมหรือผลิตภัณฑ์จากยิปซัม

ประเภท 2.9 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรง สำหรับงานสาธารณูปโภค

ประเภท 2.10 กิจการผลิตผงโลหะ

ประเภท 2.11 กิจการผลิตเฟอร์โรอัลลอย

ประเภท 2.12 กิจการผลิตเหล็กขั้นต้นและเหล็กขั้น กลาง

ประเภท 2.12.1 การผลิตเหล็กขั้นต้น ได้แก่ น้ำเหล็กบริสุทธิ์ (Hot Metal),
เหล็กถลุง (Pig Iron), เหล็กพูน (Sponge Iron, Direct Reduction
Iron- DRI) และ Hot Briquetted Iron (HBI)

ประเภท 2.12.2 การผลิตเหล็กขั้นกลาง ได้แก่ Slab, Billet และ Bloom

ประเภท 2.13 การผลิตเหล็กขั้นปลาย

ประเภท 2.13.1 กิจการผลิตเหล็กทรงยาว ได้แก่ เหล็กรูปพรรณ เหล็ก เปลา เหล็กหลอด
หลอดเหล็ก

ประเภท 2.13.2 กิจการผลิตเหล็กทรงแบน ได้แก่ เหล็กแผ่น ไร้สนิมรีด ร้อน หรือรีดเย็น
เหล็กแผ่น หนา เหล็กแผ่นรีดร้อนหรือ รีดเย็น เหล็กแผ่นเคลือบ

ประเภท 2.14 กิจการผลิตท่อเหล็ก หรือท่อเหล็ก ไร้สนิม

ประเภท 2.15 กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กหล่อ

ประเภท 2.16 กิจการผลิตชิ้นส่วนเหล็กทูป

ประเภท 2.19 กิจการผลิตวัสดุนาโน หรือการผลิต ผลิตภัณฑ์จากวัสดุนาโนที่ผลิตเอง

(Manufactured Nano Material)

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา

ประเภท 3.1 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์สิ่งทอหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.1.1 กิจการผลิตเส้นใยธรรมชาติหรือ เส้นใยประดิษฐ์

ประเภท 3.1.2 กิจการผลิตด้าย

ประเภท 3.1.3 กิจการผลิตผ้า

ประเภท 3.1.4 กิจการฟอกย้อมและแต่งสำเร็จ

ประเภท 3.1.5 กิจการพิมพ์และแต่งสำเร็จ

ประเภท 3.1.6 กิจการผลิตเครื่องนุ่งห่ม

ประเภท 3.1.7 กิจการผลิตชิ้นส่วนประกอบ เครื่องนุ่งห่ม

ประเภท 3.1.8 กิจการผลิตเคหะสิ่งทอ

ประเภท 3.1.9 กิจการผลิตพรม

ประเภท 3.1.10 กิจการผลิตแห อวน

ประเภท 3.2 กิจการผลิตแผ่นซีเมนต์

ประเภท 3.3 กิจการผลิตรองเท้าหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.7 กิจการผลิตที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ

ประเภท 3.8 กิจการผลิตเลนส์ หรือแว่นตา หรือ ส่วนประกอบ (ยกเว้นเลนส์สายตา)

ประเภท 3.9 กิจการผลิตเครื่องมือแพทย์

ประเภท 3.10 กิจการผลิตเครื่องมือวิทยาศาสตร์

ประเภท 3.11 กิจการผลิตเครื่องเขียนหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.12 กิจการผลิตของเล่น

ประเภท 3.4 กิจการผลิตกระเป๋าหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.5 กิจการผลิตเครื่องกีฬาหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.6 กิจการผลิตจากหนังสัตว์หรือหนังเทียม

ประเภท 3.2 กิจการผลิตแผ่นซีเมนต์

ประเภท 3.3 กิจการผลิตรองเท้าหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.4 กิจการผลิตกระเป๋าหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.5 กิจการผลิตเครื่องกีฬาหรือชิ้นส่วน

ประเภท 3.6 กิจการผลิตจากหนังสัตว์หรือหนังเทียม

ประเภท 3.13 กิจการผลิตเครื่องดนตรี

ประเภท 3.14 กิจการผลิตสิ่งประดิษฐ์ (ยกเว้น ผลิตภัณฑ์จากไม้หวงห้าม)

ประเภท 3.15 กิจการผลิตเครื่องเรือนหรือชิ้นส่วน (ยกเว้นผลิตภัณฑ์จากไม้หวงห้าม)

ประเภท 3.16 กิจการผลิตกระดาษทราย

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

ประเภท 4.1 กิจการผลิตเครื่องมือช่างและเครื่องมือวัด

ประเภท 4.2 กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์และชิ้นส่วน

ประเภท 4.2.1 กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ และชิ้นส่วนที่มีการออกแบบทางวิศวกรรม

ประเภท 4.2.2 กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์ สำหรับใช้ในการเกษตร (Farm Machinery) และอุตสาหกรรมผลิตอาหาร (Food Processing Machinery)

ประเภท 4.2.3 กิจการผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ประหยัดพลังงาน หรือใช้พลังงานทดแทน

ประเภท 4.2.4 กิจการผลิตหรือซ่อมแซมแม่พิมพ์

ประเภท 4.2.5 กิจการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์และชิ้นส่วนอื่นๆ

ประเภท 4.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ รวมทั้งชิ้นส่วนโลหะ

ประเภท 4.6 กิจการต่อเรือหรือซ่อมเรือ

ประเภท 4.6.1 กิจการต่อเรือหรือซ่อมเรือขนาดตั้งแต่ 500 ตันกรอส

ประเภท 4.6.2 กิจการต่อเรือหรือซ่อมเรือขนาดต่ำกว่า 500 ตันกรอส (ยกเว้นเรือไม้หรือเหล็ก)

ประเภท 4.7 กิจการผลิตยานพาหนะที่ขับเคลื่อนด้วยระบบไฟฟ้า

(เฉพาะที่ไม่สามารถจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522)

ประเภท 4.8 กิจการผลิตรถไฟหรือรถไฟฟ้า หรืออุปกรณ์ หรือชิ้นส่วน(เฉพาะระบบราง)

ประเภท 4.9 กิจการผลิต ซ่อม หรือดัดแปลง อากาศยาน (Aircraft Conversion) รวมทั้งชิ้นส่วน

อุปกรณ์อากาศยาน หรือเครื่องใช้บนอากาศยาน

ประเภท 4.10 กิจการผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ

ประเภท 4.10.1 การผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ

ประเภท 4.10.2 การผลิตเครื่องยนต์สำหรับรถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ

ประเภท 4.10.3 การผลิตเครื่องยนต์สำหรับรถยนต์

ประเภท 4.10.4 การผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะสำหรับรถยนต์ประหยัดพลังงาน

มาตรฐานสากล

ประเภท 4.11 กิจการผลิตรถจักรยานยนต์

- ประเภท 4.11.1 การผลิตรถจักรยานยนต์ 4 จังหวะ
- ประเภท 4.11.2 การผลิตรถจักรยานยนต์ขนาดใหญ่
- ประเภท 4.12 กิจการผลิตรถยนต์
  - ประเภท 4.12.1 การผลิตรถยนต์
  - ประเภท 4.12.2 การผลิตรถยนต์เป็นโครงการรวม (Package)
  - ประเภท 4.12.3 การผลิตรถยนต์นั่งส่วนบุคคล
  - ประเภท 4.12.4 การผลิตรถยนต์แบบใหม่
- ประเภท 4.13 กิจการผลิตเครื่องยนต์อเนกประสงค์หรืออุปกรณ์
- ประเภท 4.14 กิจการผลิตยานพาหนะ และเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ
  - ประเภท 4.14.1 การผลิตโดยสารและรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ
  - ประเภท 4.14.2 การผลิตถึง Compressed Natural Gas (CNG) หรือ Liquefied Natural Gas (LNG)
  - ประเภท 4.14.3 การผลิตเครื่องยนต์ ชิ้นส่วน และอุปกรณ์สำหรับ Natural Gas Vehicle (NGV)
  - ประเภท 4.14.4 การผลิตเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ สำหรับสถานีบริการก๊าซธรรมชาติ
- ประเภท 4.15 กิจการผลิตเซลล์เชื้อเพลิง (Fuel Cell)
- ประเภท 4.18 กิจการผลิตตู้สินค้าแบบคอนเทนเนอร์
- ประเภท 4.19 กิจการผลิตโครงสร้างโลหะสำหรับงานก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม (Fabrication Industry) หรือการซ่อม Platform
- ประเภท 4.20 กิจการผลิตบ้านสำเร็จรูป (Completely Built Units – CBU) หรือส่วนประกอบของบ้านสำเร็จรูป (Completely Knocked Down-CKD)

หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

- ประเภท 5.1 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าสำหรับงานอุตสาหกรรม
- ประเภท 5.2 กิจการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า
- ประเภท 5.3 กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า
  - ประเภท 5.3.1 กิจการผลิตหลอดไฟฟ้า
  - ประเภท 5.3.2 กิจการผลิตแบตเตอรี่ ไม่รวมแบตเตอรี่ สำหรับยานพาหนะ
  - ประเภท 5.3.3 กิจการผลิตสายไฟฟ้าหรือลวดอาบนํ้ายา

- ประเภท 5.3.4 กิจการผลิตชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ
- ประเภท 5.4 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- ประเภท 5.4.1 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการอุปโภค
- ประเภท 5.4.2 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับสำนักงาน
- ประเภท 5.4.3 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์สำหรับงานอุตสาหกรรม
- ประเภท 5.4.4 กิจการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม
- ประเภท 5.4.5 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเกษตร
- ประเภท 5.4.6 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ
- ประเภท 5.5 กิจการผลิตชิ้นส่วนและหรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือชิ้นส่วนและหรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์
- ประเภท 5.5.1 กิจการผลิตอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ
- ประเภท 5.5.2 กิจการผลิตอุปกรณ์หน่วยความจำ
- (1) กิจการผลิต Hard Disk Drive และชิ้นส่วนสำหรับ Hard Disk Drive
  - (2) กิจการผลิตอุปกรณ์หน่วยความจำอื่นๆ
- ประเภท 5.5.3 กิจการผลิตสายนำสัญญาณหรือชุดสายนำสัญญาณ
- ประเภท 5.5.4 กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับอุปกรณ์โทรคมนาคม
- ประเภท 5.5.5 กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ทางการแพทย์
- ประเภท 5.5.6 กิจการผลิตชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเกษตร
- ประเภท 5.5.7 กิจการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์สำหรับยานพาหนะ
- ประเภท 5.5.8 กิจการผลิต Flexible Printed Circuit หรือ Multi Layer printed Circuit Board
- ประเภท 5.5.9 กิจการผลิตชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ หรือชิ้นส่วนและ/หรืออุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ
- ประเภท 5.5.10 กิจการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์และวัสดุสำหรับการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์
- (1) กิจการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์
  - (2) กิจการผลิตวัตถุดิบสำหรับการผลิตเซลล์แสงอาทิตย์ ได้แก่ ซิลิกอนบริสุทธิ์ (99.9999%) แผ่นเวเฟอร์และกระจกเคลือบขั้วโปรงแสงนำไฟฟ้า
- ประเภท 5.5.11 กิจการผลิต Media/Platter สำหรับ Hard Disk Drive
- ประเภท 5.5.12 กิจการผลิต Flat Panel Display
- ประเภท 5.6 กิจการผลิตสารหรือแผ่นสำหรับไมโครอิเล็กทรอนิกส์

ประเภท 5.6.1 Wafer

ประเภท 5.6.2 Thin Film Technology

หมวด 6 อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก

ประเภท 6.1 กิจการผลิตเคมีภัณฑ์

ประเภท 6.2 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม

ประเภท 6.3 กิจการผลิตเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Chemicals)

ประเภท 6.4 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Friendly Products)

ประเภท 6.4.1 บรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเภท 6.4.2 ผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือพอลิเมอร์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเภท 6.5 กิจการผลิตยาและ/หรือสารออกฤทธิ์สำคัญในยา

ประเภท 6.6 กิจการผลิตปุ๋ยเคมี

ประเภท 6.7 กิจการผลิตยาปราบศัตรูพืชหรือยากำจัดวัชพืช

ประเภท 6.8 กิจการผลิตสี

ประเภท 6.8.1 สีย้อม

ประเภท 6.8.2 สารให้สี

ประเภท 6.8.3 สีและหมึกพิมพ์

ประเภท 6.9 กิจการผลิตสิ่งปรุงแต่งสำหรับประติณร่างกาย

ประเภท 6.10 กิจการโรงกลั่นน้ำมัน

ประเภท 6.11 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี

ประเภท 6.12 กิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก

ประเภท 6.13 กิจการผลิตเชื้อกระจก

ประเภท 6.14 กิจการผลิตกระจก

ประเภท 6.15 กิจการผลิตสิ่งของจากเชื้อหรือกระจก

ประเภท 6.16 กิจการผลิตสิ่งพิมพ์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสร้อยลักษณ์ สายสุริยา
วัน เดือน ปีเกิด	22 สิงหาคม 2517
สถานที่เกิด	อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีสาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีวิทยาเขตลพบุรี พ.ศ. 2536
สถานที่ทำงาน	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	พนักงานส่งเสริมการลงทุน

